



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
IX kadencja  
Prezes Rady Ministrów  
RM-10-106-20

**Druk nr 828**  
Warszawa, 9 grudnia 2020 r.

Pani  
Elżbieta Witek  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

*Szanowna Pani Marszałek*

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.**

Prezes Rządowego Centrum Legislacji poinformował, że przeprowadzenie procedury notyfikacji pomocy publicznej zadeklarowało Ministerstwo Infrastruktury będące projektodawcą przepisów wymagających dokonania notyfikacji.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister – Członek Rady Ministrów Łukasz Schreiber.

*Z poważaniem*

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

## U S T A W A

z dnia

### **o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw<sup>1)</sup>**

**Art. 1.** W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, 2112, 2113, 2123 i 2157) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4e ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w sytuacjach szczególnych związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, w celu zapewnienia niezbędnej pomocy osobom przebywającym w:

- 1) jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej świadczących usługi całodobowo, noclegowniach oraz innych placówkach zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub w podeszłym wieku, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876),
- 2) placówkach opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodkach preadopcyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821)

---

<sup>1)</sup> Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, ustawę z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 oraz ustawę z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym.

– pracownicy i inne osoby świadczące pracę w tych podmiotach, poddane w nich obowiązkowej kwarantannie, mogą za zgodą tych osób świadczyć pracę określoną w umowie i otrzymywać z tego tytułu wynagrodzenie.”;

2) w art. 4f dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pracowników: placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych.”;

3) w art. 15a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W związku z przeciwdziałaniem COVID-19 pracodawca będący zakładem aktywności zawodowej może ubiegać się o rekompensatę poniesionych za dany miesiąc kosztów płacy, o których mowa w art. 2 pkt 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, 568 i 875), dotyczących pracowników niepełnosprawnych, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, proporcjonalnie w takiej części, w jakiej pozostaje – według wyboru pracodawcy:

- 1) liczba dni przestoju w działalności zakładu aktywności zawodowej w miesiącu objętym wnioskiem do liczby dni tego miesiąca albo
- 2) spadek przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej w miesiącu objętym wnioskiem względem przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej z analogicznego miesiąca roku poprzedniego, albo
- 3) spadek przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej w miesiącu objętym wnioskiem względem średniomiesięcznego przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej z czwartego kwartału roku 2019.”,

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określenie wysokości poniesionych kosztów płacy podlegających rekompensacie, o której mowa w ust. 1.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku o rekompensatę dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające wysokość i poniesienie kosztów płacy;
- 2) oświadczenie o liczbie dni przestoju w działalności zakładu aktywności zawodowej w miesiącu objętym wnioskiem albo

- 3) oświadczenie o wysokości przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej osiągniętego w miesiącu objętym wnioskiem oraz w analogicznym miesiącu roku poprzedniego, albo
  - 4) oświadczenie o wysokości przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej osiągniętego w miesiącu objętym wnioskiem oraz o wysokości średniomiesięcznego przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej z czwartego kwartału roku 2019.”,
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 2–4, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Wniosek o rekompensatę składa się w terminie 2 miesięcy, licząc od ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy ten wniosek.”;
- 4) w art. 15c:
- a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:  
„Przepisy art. 11h ust. 1, 4 i 5 oraz 10–12 stosuje się.”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:  
„3. Uczestnikowi centrum integracji społecznej przysługuje świadczenie integracyjne, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, w pełnej wysokości w przypadku:
    - 1) zawieszenia zajęć, o którym mowa w ust. 1;
    - 2) nieobecności spowodowanej poddaniem się obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.”,
  - c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:  
„4. W przypadku zawieszenia zajęć, o którym mowa w ust. 1, trwającego łącznie dłużej niż 3 miesiące, kierownik centrum integracji społecznej, na wniosek lub po zasięgnięciu opinii pracownika socjalnego centrum integracji społecznej, może przedłużyć okres uczestnictwa w zajęciach w centrum integracji społecznej o

okres tego zawieszenia. Za przedłużony okres uczestnictwa przysługuje świadczenie integracyjne na zasadach określonych w ust. 3 oraz w art. 15 ust. 4–7a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.”;

- 5) w art. 15x w ust. 2 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) źródeł ciepła i sieci ciepłowniczych;”;

- 6) w art. 15zt po wyrazach „na podstawie art. 15zu,” dodaje się wyrazy „lub przyznać świadczenie postojowe innym osobom,”;

- 7) art. 15zzf<sup>1</sup> otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzf<sup>1</sup>. 1. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w art. 11 ust. 2, art. 12a, art. 13, art. 26, art. 26d, art. 26e, art. 26g, art. 32, art. 35 ust. 1 pkt 5, art. 35a ust. 1 pkt 7, art. 36, art. 40, art. 41 i art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19 organy i podmioty powołane do zawierania umów mogą, na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

2. Środki przeznaczone na realizację zadań określonych w ust. 1, niewykorzystane w 2020 r., pozostające na wyodrębnionych rachunkach bankowych organów i podmiotów powołanych do zawierania umów, o ile nie zostaną wykorzystane w 2021 r., podlegają zwrotowi na rachunek Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r.”;

- 8) w art. 15zzu ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) orzeczeń wydanych na podstawie art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 i 956);

- 2) decyzji o:

- a) zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363),
- b) ustaleniu lokalizacji linii kolejowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,

- c) zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380 oraz z 2020 r. poz. 471),
  - d) ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 234 i 1378),
  - e) pozwoleniu na realizację inwestycji – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 933 oraz z 2020 r. poz. 471).”;
- 9) w art. 15zzz<sup>1</sup> dodaje się ust. 4 w brzmieniu:  
„4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych.”;
- 10) po art. 15zzzzc dodaje się art. 15zzzzca w brzmieniu:  
„Art. 15zzzzca. W przypadku gdy ważność certyfikatu lotniska użytku publicznego, o którym mowa w art. 54 ust. 2a lub 2b ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego certyfikatu ulega przedłużeniu do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności certyfikatu.”;
- 11) po art. 15zzzzd dodaje się art. 15zzzzda w brzmieniu:  
„Art. 15zzzzda. W przypadku gdy w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nie jest możliwe przeprowadzenie ćwiczeń praktycznych całościowych i częściowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, z udziałem wszystkich zaangażowanych jednostek, organów i służb, zarządzający lotniskiem przeprowadza te ćwiczenia w sposób alternatywny uzgodniony z Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego.”;
- 12) art. 15zzzze i art. 15zzzzf otrzymują brzmienie:

„Art. 15zzzze. 1. W przypadku gdy ważność szkoleń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 187 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych szkoleń ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

2. W przypadku gdy ważność sprawdzenia przeszłości, o którym mowa w pkt 11.1.3 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. UE L 299 z 14.11.2015, str. 1, z późn. zm.<sup>2)</sup>), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2015/1998”, oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego sprawdzenia przeszłości ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności sprawdzenia.

Art. 15zzzzf. 1. W przypadku gdy ważność szkolenia okresowego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tego szkolenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkolenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoby ubiegające się o uzyskanie uprawnienia operatora kontroli bezpieczeństwa oraz operatorzy kontroli bezpieczeństwa są obowiązani odbyć szkolenie okresowe niezwłocznie po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

---

<sup>2)</sup> Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 334 z 22.12.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 165 z 23.06.2016, str. 23, Dz. Urz. UE L 122 z 13.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2018, str. 5, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 21 z 27.01.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 208 z 01.07.2020, str. 43.

3. W przypadku gdy termin ponownej certyfikacji operatorów kontroli bezpieczeństwa przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność uprawnień tych osób ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności szkoleń.

4. Szkolenia podstawowe z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia operatora kontroli bezpieczeństwa oraz operatorów kontroli bezpieczeństwa osób, bagażu kabinowego, przewożonych przedmiotów i bagażu rejestrowanego, a także szkolenia specjalistyczne zawodowe, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia operatora kontroli bezpieczeństwa, operatorów kontroli bezpieczeństwa, osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień pracownika weryfikującego oraz pracowników weryfikujących, odbywające się w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, są przeprowadzane w formie kształcenia z wykorzystaniem multimedialnych systemów komputerowych. Szkolenia odbywają się z zapewnieniem zdalnej dostępności instruktora szkolenia.”;

13) po art. 15zzzzf dodaje się art. 15zzzzfa–15zzzzfj w brzmieniu:

„Art. 15zzzzfa. W przypadku gdy ważność wyznaczenia zarejestrowanego agenta, o którym mowa w art. 186b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia.

Art. 15zzzzfb. W przypadku gdy ważność wyznaczenia zarejestrowanego dostawcy zaopatrzenia pokładowego, o którym mowa w art. 186b ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu

epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia.

Art. 15zzzzfc. W przypadku gdy ważność wyznaczenia znanego nadawcy, o którym mowa w art. 186e ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia.

Art. 15zzzzfd. W przypadku gdy ważność wyznaczenia znanego dostawcy zaopatrzenia pokładowego, o którym mowa w pkt 8.1.4 załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia, jeżeli zatwierdzenie wdrażania programu ochrony, o którym mowa w pkt 8.1.4.5 lit. a załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, obejmuje wizję lokalną u dostawcy, a wizja taka nie może się odbyć ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzfe. W przypadku gdy ważność wyznaczenia znanego dostawcy zaopatrzenia portu lotniczego, o którym mowa w pkt 9.1.3 załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego wyznaczenia ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia upływu ważności wyznaczenia, jeżeli zatwierdzenie wdrażania programu ochrony, o którym mowa w pkt 9.1.3.5 lit. a załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, obejmuje wizję lokalną u dostawcy, a wizja taka nie może się odbyć ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzff. W przypadku gdy wykonywanie testów z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze nie jest możliwe ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego

albo stanu epidemii, wykonywanie testów zawiesza się do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Art. 15zzzzfg. W przypadku gdy termin na aktualizację biblioteki obrazów TIP, o którym mowa w pkt 12.5.6 decyzji wykonawczej Komisji C (2015) 8005 z dnia 16 listopada 2015 r. ustanawiającej szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zawierającej informacje, o których mowa w art. 18 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 72, z późn. zm.<sup>3)</sup>), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność obecnie stosowanej biblioteki ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

Art. 15zzzzfh. 1. W przypadku gdy ważność czasowej karty identyfikacyjnej portu lotniczego, o której mowa w pkt 1.2.2.2 lit. c załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiej karty ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności karty.

2. W przypadku gdy ważność karty identyfikacyjnej członka załogi, o której mowa w pkt 1.2.2.2 lit. b załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiej karty ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności karty.

3. W przypadku gdy ważność certyfikatu inspektora lotnictwa cywilnego upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego certyfikatu ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich

---

<sup>3)</sup> Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2010, str. 3, Dz. Urz. UE L 367 z 23.12.2014, str. 126 oraz Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2016, str. 20.

zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności certyfikatu.

Art. 15zzzzfi. Aktualizacja programu ochrony przewoźnika lotniczego w zakresie dotyczącym przewozu ładunku lub poczty z państw trzecich, dla których jest wymagane wyznaczenie jako „przewoźnika ładunków lotniczych lub poczty lotniczej prowadzącego przewóz z portu lotniczego państwa trzeciego do Unii” (ACC3), o którym mowa w pkt 6.8.1.1 załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, nie wymaga uzgodnienia z Policją i Strażą Graniczną.

Art. 15zzzzfj. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zarządzający lotniskiem może wydawać karty identyfikacyjne portu lotniczego upoważniające do dostępu bez eskorty do strefy zastrzeżonej portu lotniczego dla osób, co do których zarządzający innym lotniskiem przeprowadził sprawdzenie przeszłości, o którym mowa w pkt 11.1.3 załącznika do rozporządzenia nr 2015/1998, oraz uzyskał informację o braku negatywnych przesłanek, o których mowa w art. 188a ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

2. Zarządzający lotniskiem, na wniosek posiadacza karty identyfikacyjnej portu lotniczego lub jego pracodawcy, potwierdza pisemnie fakt i datę przeprowadzenia sprawdzenia przeszłości i uzyskania informacji o braku negatywnych przesłanek.

3. Karty identyfikacyjne portu lotniczego wydane na podstawie ust. 1 pozostają ważne przez okres ważności sprawdzenia przeszłości, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”;

14) po art. 15zzzzg dodaje się art. 15zzzzga i art. 15zzzzgb w brzmieniu:

„Art. 15zzzzga. 1. W przypadku gdy ważność licencji dyspozytora lotniczego, o której mowa w pkt 6.1.7 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 2013 r. w sprawie licencjonowania personelu lotniczego (Dz. U. z 2018 r. poz. 839 i 1886), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tej licencji ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności licencji.

2. W przypadku gdy realizacja praktyki pod nadzorem dyspozytora lotniczego, o której mowa w pkt 6.1.5 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Transportu,

Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 2013 r. w sprawie licencjonowania personelu lotniczego, przypada na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin jej realizacji ulega przedłużeniu do dnia upływu 120 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia, w którym praktyka pierwotnie powinna zostać zrealizowana.

Art. 15zzzzgb. W przypadku gdy przystąpienie do egzaminu praktycznego w terminie, o którym mowa w § 33 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2018 r. w sprawie egzaminów państwowych na licencje, świadectwa kwalifikacji oraz uprawnienia do nich wpisywane (Dz. U. poz. 1745 i 2091 oraz z 2020 r. poz. 1240), nie jest możliwe ze względu na obowiązywanie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność egzaminów teoretycznych ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności egzaminów.”;

15) w art. 15zzzzh ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy ważność badań lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2020 r. w sprawie badań lotniczo-lekarskich (Dz. U. poz. 1168), upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność tych badań ulega przedłużeniu do dnia upływu 90 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności badań, pod warunkiem że orzeczenie lotniczo-lekarskie nie zawiera ograniczeń za wyjątkiem wzrokowych.”;

16) w art. 15zzzzk w ust. 1 wyrazy „UN1887 Alcohols, n.o.s.” zastępuje się wyrazami „UN1987 Alcohols, n.o.s.”;

17) po art. 15zzzzk dodaje się art. 15zzzzka w brzmieniu:

„Art. 15zzzzka. W przypadku gdy ważność certyfikatu agenta obsługi naziemnej (AHAC – Airport Handling Agent Certificate), o którym mowa w § 5 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 września 2020 r. w sprawie certyfikacji działalności w lotnictwie cywilnym (Dz. U. poz. 1694), prowadzącego obsługę naziemną statków powietrznych wykonywaną na rzecz przewoźników lotniczych w zakresie, o którym mowa w art. 160 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze,

upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ważność takiego certyfikatu ulega przedłużeniu do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, jednak nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia utraty ważności certyfikatu.”;

18) po art. 15zzzzl dodaje się art. 15zzzzla–15zzzzlh w brzmieniu:

„Art. 15zzzzla. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zarządzający lotniskiem użytku publicznego może zmienić taryfę opłat lotniskowych w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom epidemii dla użytkowników stale korzystających z lotniska, przy zachowaniu zasady transparentności i niedyskryminacji.

2. W celu wprowadzenia zmiany taryfy opłat lotniskowych zarządzający lotniskiem użytku publicznego jest obowiązany do przeprowadzania konsultacji w tym przedmiocie z przewoźnikami stale korzystającymi z lotniska w rozumieniu art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

3. Konsultacje, o których mowa w ust. 2, mogą być przeprowadzane w formie pisemnej, także przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Termin tych konsultacji nie może być krótszy niż 7 dni.

4. Skonsultowaną zmianę taryfy opłat lotniskowych wraz z uzasadnieniem zarządzający lotniskiem użytku publicznego niezwłocznie przekazuje Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

5. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zatwierdza zmianę taryfy opłat lotniskowych w terminie 7 dni od dnia otrzymania skonsultowanej zmiany taryfy opłat lotniskowych wraz z uzasadnieniem:

- 1) w formie decyzji administracyjnej – w przypadku zmiany przekazanej przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, na którym w roku kalendarzowym poprzedzającym rozpoczęcie konsultacji, o których mowa w ust. 2, obsłużono ponad 5 000 000 pasażerów rocznie;
- 2) milcząco – w przypadku zmiany przekazanej przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, na którym w roku kalendarzowym poprzedzającym rozpoczęcie konsultacji, o których mowa w ust. 2, obsłużono nie więcej niż 5 000 000 pasażerów rocznie.

6. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może żądać od zarządzającego lotniskiem użytku publicznego przedstawienia dodatkowych informacji, dokumentów i wyjaśnień w zakresie przekazanej zmiany taryfy opłat lotniskowych. W takim przypadku termin, o którym mowa w ust. 5, biegnie od dnia otrzymania dodatkowych informacji, dokumentów i wyjaśnień.

7. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego odmawia zatwierdzenia zmiany taryfy opłat lotniskowych w przypadku, gdy jest ona niezgodna z zasadami ustalania opłat lotniskowych określonymi w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. poz. 212, z późn. zm.<sup>4)</sup>), ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub przepisach międzynarodowych.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmiany taryfy opłat lotniskowych nie stosuje się:

- 1) terminów określonych w art. 77b ust. 1–3 i 5, art. 77d ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze oraz w § 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 8 sierpnia 2014 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz. U. poz. 1074);
- 2) wymogów określonych w § 14 ust. 4–6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 8 sierpnia 2014 r. w sprawie opłat lotniskowych.

9. Przewoźnik lotniczy stale korzystający z lotniska w rozumieniu art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub podmiot reprezentujący takiego przewoźnika lotniczego, w szczególności działający na danym lotnisku komitet przewoźników lotniczych lub stowarzyszenie przewoźników lotniczych, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia zmiany taryfy opłat lotniskowych zgodnie z art. 77h ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, w przypadku stwierdzenia, że zmiana taryfy opłat lotniskowych narusza zasady ustalania opłat lotniskowych określone w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub przepisach międzynarodowych, może zwrócić się do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o nakazanie jej zmiany.

10. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 9, przedstawia się uzasadnienie obejmujące:

---

<sup>4)</sup> Zmiany tekstu wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1959 r. poz. 214, z 1963 r. poz. 137 i 138, z 1969 r. poz. 210 i 211, z 1976 r. poz. 130, 131, 188, 189, 227 i 228, z 1984 r. poz. 199 i 200, z 2000 r. poz. 446 i 447, z 2002 r. poz. 527 i 528, z 2003 r. poz. 700 i 701, z 2012 r. poz. 368, 369, 370 i 371 oraz z 2016 r. poz. 541.

- 1) wskazanie zmienionych postanowień taryfy opłat lotniskowych naruszających zasady, o których mowa w ust. 9;
- 2) wskazanie przepisów Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub prawa międzynarodowego, które zostały naruszone;
- 3) argumenty potwierdzające stwierdzone naruszenia.

11. W przypadku stwierdzenia, że zmiana taryfy opłat lotniskowych narusza zasady ustalania tych opłat określone w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub przepisach międzynarodowych, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 9, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje jej zmianę. W decyzji administracyjnej Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego określa, czy zarządzający lotniskiem użytku publicznego jest obowiązany do ponownego przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę zakres nakazanej zmiany oraz jej wpływ na przewoźników lotniczych. Przepisy ust. 3–8 stosuje się.

12. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może, w celu weryfikacji zgodności zmiany taryfy opłat lotniskowych z zasadami określonymi w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze lub przepisach międzynarodowych, żądać od zarządzającego lotniskiem użytku publicznego przedstawienia informacji potwierdzających zgodność taryfy opłat lotniskowych z tymi zasadami. W takim przypadku termin, o którym mowa w ust. 11, biegnie od dnia otrzymania żądanych informacji.

Art. 15zzzzlb. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii Prezes Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej przedstawia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego do zaopiniowania dokumenty, o których mowa w art. 9 ust. 13 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1967 oraz z 2020 r. poz. 695), nie później niż miesiąc przed upływem terminu zatwierdzenia sprawozdania finansowego, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 15zzh ust. 1.

Art. 15zzzzlc. 1. W przypadku gdy w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nastąpi znaczący spadek ruchu lotniczego w porcie lotniczym objętym koordynacją rozkładów lotów, skutkujący brakiem występowania problemów z przepustowością, które uzasadniały wprowadzenie w porcie lotniczym koordynacji rozkładów lotów, zarządzający lotniskiem może wystąpić do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o zawieszenie koordynacji rozkładów lotów do czasu, kiedy ruch lotniczy w danym porcie lotniczym osiągnie poziom porównywalny do ruchu lotniczego w dniu wydania decyzji administracyjnej wprowadzającej koordynację rozkładów lotów.

2. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, zarządzający lotniskiem przeprowadza konsultacje z podmiotami, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 14 z 22.01.1993, str. 1, z późn. zm.<sup>5)</sup> – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 3), oraz koordynatorem rozkładów lotów, wyznaczając termin na przedstawienie stanowisk nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu konsultacji. Konsultacje mają formę pisemną i mogą zostać przeprowadzone przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

3. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, zarządzający lotniskiem przekazuje Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego kopię dokumentów przekazanych i otrzymanych w ramach konsultacji, o których mowa w ust. 2.

4. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawiesza koordynację rozkładów lotów, jeżeli w porcie lotniczym objętym koordynacją rozkładów lotów nastąpił spadek ruchu lotniczego, skutkujący brakiem występowania problemów z przepustowością, biorąc pod uwagę wyniki konsultacji, o których mowa w ust. 2.

5. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego odmawia zawieszenia koordynacji rozkładów lotów, jeżeli w porcie lotniczym objętym koordynacją rozkładów lotów nie nastąpił spadek ruchu lotniczego, skutkujący brakiem występowania problemów z przepustowością.

---

<sup>5)</sup> Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 142 z 31.05.2002, str. 3 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 6, str. 252, Dz. Urz. UE L 221 z 04.09.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 415, Dz. Urz. UE L 138 z 30.04.2004, str. 50 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 171, Dz. Urz. UE L 167 z 29.06.2009, str. 24, Dz. Urz. UE L 99 z 31.03.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 4.

6. Jeżeli zawieszenie koordynacji rozkładów lotów obejmuje okres dłuższy niż okres obowiązywania zatwierdzonego przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego budżetu koordynatora, obowiązującego w dniu zawieszenia koordynacji rozkładów lotów, koordynator rozkładów lotów w danym porcie lotniczym przedstawia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego projekt budżetu na kolejny okres, zgodnie z art. 67d ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 67g tej ustawy.

7. Przewoźnicy lotniczy nie wnoszą opłat za koordynację rozkładów lotów, o których mowa w art. 67d ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, za operacje lotnicze wykonane w okresie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów.

8. Zarządzający lotniskiem w okresie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów dokonuje tylko wpłaty zaliczki, o której mowa w art. 67d ust. 10 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, w celu pokrycia części kosztów stałych funkcjonowania koordynatora rozkładów lotów w okresie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów. Pozostała część wpłaty zarządzającego lotniskiem, o której mowa w art. 67d ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, pomniejszona o zmianę kosztu funkcjonowania koordynatora w okresie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów względem kosztów ujętych w budżecie koordynatora rozkładów lotów, jest uiszczana przez zarządzającego lotniskiem w okresie następującym po zniesieniu zawieszenia koordynacji rozkładów lotów w porcie lotniczym.

9. Czas na start lub lądowanie przydzielony przewoźnikowi lotniczemu w okresie poprzedzającym wprowadzenie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów w porcie lotniczym uprawnia tego przewoźnika lotniczego do uzyskania tego samego czasu na start lub lądowanie w następnym odpowiednim okresie planowania po zniesieniu zawieszenia koordynacji rozkładów lotów, zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty.

10. Zarządzający lotniskiem w sposób ciągły monitoruje wykorzystanie przepustowości lotniska, a w przypadku gdy ruch lotniczy w porcie lotniczym osiągnie poziom porównywalny do ruchu lotniczego w dniu wydania decyzji administracyjnej wprowadzającej koordynację rozkładów lotów w porcie lotniczym, zarządzający lotniskiem występuje niezwłocznie do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o zniesienie zawieszenia koordynacji rozkładów lotów.

11. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 10, zarządzający lotniskiem przeprowadza konsultacje z podmiotami, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty, oraz koordynatorem rozkładów lotów, wyznaczając termin na przedstawienie stanowisk nie krótszy niż 14 dni od dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu konsultacji. Konsultacje mają formę pisemną i mogą zostać przeprowadzone przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

12. Wniosek, o którym mowa w ust. 10, zawiera uzasadnienie oraz dane dotyczące ruchu w porcie lotniczym w odniesieniu do ruchu w porcie lotniczym w dniu wydania decyzji administracyjnej wprowadzającej koordynację rozkładów lotów oraz kopię dokumentów przekazanych i otrzymanych w ramach konsultacji, o których mowa w ust. 11.

13. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego znosi zawieszenie koordynacji rozkładów lotów, jeżeli ruch lotniczy w porcie lotniczym osiągnął poziom porównywalny do ruchu lotniczego w dniu wydania decyzji administracyjnej wprowadzającej koordynację rozkładów lotów w porcie lotniczym, biorąc pod uwagę wyniki konsultacji, o których mowa w ust. 11.

14. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawiesza koordynację rozkładów lotów, odmawia zawieszenia koordynacji rozkładów lotów oraz znosi zawieszenie koordynacji rozkładów lotów w porcie lotniczym w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 15zzzzld. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii na wniosek użytkownika statku powietrznego, o którym mowa w art. 53a ust. 1 albo ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może, w drodze decyzji administracyjnej, odroczyć odnowienie pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia upływu terminu ważności pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu i tym samym zezwolić na użytkowanie statku powietrznego w tym okresie, pod warunkiem dołączenia do wniosku oświadczenia, że od dnia ostatniego odnowienia lub wydania pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu na statku powietrznym nie wprowadzono zmian dotyczących eksploatacji statku powietrznego, wymagana obsługa techniczna statku powietrznego została wykonana oraz

że dalsze użytkowanie statku powietrznego nie stwarza zagrożenia dla życia i zdrowia ludzkiego oraz mienia i środowiska.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać złożone przez użytkownika statku powietrznego, o którym mowa w art. 53a ust. 1 albo ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, albo:

- 1) podmiot posiadający certyfikat organizacji obsługi technicznej albo
- 2) mechanika lotniczego obsługi technicznej albo mechanika poświadczenia obsługi statków powietrznych, działającego poza certyfikowanym podmiotem zgodnie z posiadanymi uprawnieniami do wykonywania obsługi.

Art. 15zzzzle. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, za zgodą podmiotu kontrolowanego, kontrola lub poszczególne czynności kontrolne wykonywane przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego mogą być przeprowadzane w siedzibie Urzędu Lotnictwa Cywilnego, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi względami.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, za zgodą podmiotu kontrolowanego, kontrola lub poszczególne czynności kontrolne wykonywane przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego mogą być przeprowadzane w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi względami.

3. Wyniki pomiarów wykonanych zdalnie zawierają dane umożliwiające identyfikację urządzeń kontrolnych.

4. W przypadku kontroli wykonywanej w sposób zdalny przebieg i wyniki kontroli mogą być utrwalane za pomocą urządzeń nagrywających lub innych środków rejestrujących dźwięk lub obraz.

5. W przypadku kontroli wykonywanej w sposób zdalny protokół kontroli może być przesyłany za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 15zzzzlf. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dokumenty dołączane w sprawach administracyjnych, o których mowa w art. 37, art. 46 i art. 53 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, mogą być kopiami.

2. W terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji administracyjnej, wydanej w sprawach, o których mowa w ust. 1, strona przedkłada Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, pod rygorem uchylenia decyzji, oryginał dokumentu lub jego odpis poświadczony za zgodność z oryginałem, chyba że przepis prawa nie dopuszcza złożenia odpisu dokumentu.

Art. 15zzzzlg. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii użytkownik statku powietrznego eksploatujący statek powietrzny objęty nadzorem Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego, który posiada świadectwo zdatności do lotu, ale nie spełnia wymagań wynikających z przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008, który wykonuje lot, o którym mowa w art. 158 ust. 3a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, może podczas tego lotu, na zasadzie odstępstwa od przepisów wydanych na podstawie art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, przewozić na pokładzie statku powietrznego, zamiast oryginału, poświadczony urzędowo przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego odpis świadectwa rejestracji, odpis świadectwa zdatności do lotu oraz odpis świadectwa zdatności w zakresie hałasu, sporządzone w formie dokumentu elektronicznego.

Art. 15zzzzlh. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dopuszcza się przeprowadzanie egzaminów teoretycznych, o których mowa w § 19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2018 r. w sprawie egzaminów państwowych na licencje, świadectwa kwalifikacji oraz uprawnienia do nich wpisywane, w zakresie dotyczącym licencji, o których mowa w art. 94 ust. 6 pkt 1 lit. a, b, f, g, o i q ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, poza siedzibą Urzędu Lotnictwa Cywilnego, przy wykorzystaniu infrastruktury podmiotu spełniającego wymagania określone w ust. 2, z którym Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawarł porozumienie.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany:

- 1) zapewniać odpowiednio monitorowane pomieszczenie i sprzęt do przeprowadzania egzaminów;
- 2) współpracować z Urzędem Lotnictwa Cywilnego przy organizowaniu sesji egzaminacyjnych oraz postępować zgodnie z wytycznymi i obowiązującymi w

Urzędzie Lotnictwa Cywilnego procedurami dotyczącymi przeprowadzania egzaminów;

- 3) zapewniać na żądanie Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego pełny i niezakłócony dostęp do wszelkich informacji, dokumentów i materiałów związanych z przeprowadzaniem egzaminów;
- 4) w ramach ochrony danych osobowych zapewniać, że:
  - a) przeprowadzenie egzaminów nie naruszy zasad przetwarzania danych osobowych określonych w przepisach dotyczących ochrony danych osobowych,
  - b) dane osobowe będą chronione przy zastosowaniu zabezpieczeń niezbędnych dla zapewnienia poufności, integralności i rozliczalności przetwarzanych danych osobowych, w tym ochrony pomieszczeń wykorzystywanych do przetwarzania danych osobowych i przedsięwzięć w zakresie zabezpieczenia sprzętu komputerowego, ochrony transmisji danych, środków ochrony w ramach oprogramowania systemów, narzędzi baz danych i innych narzędzi programowych oraz systemu użytkowego, zgodnie z wytycznymi Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

3. Porozumienie określa szczegółowe warunki techniczne oraz administracyjne przeprowadzania egzaminów, sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego spełniania wymagań określonych w ust. 2 oraz przesłanki rozwiązania porozumienia.

4. Zapewnienie pomieszczenia oraz sprzętu koniecznych do przeprowadzenia egzaminów na podstawie porozumienia jest nieodpłatne. Wszelkie koszty związane z przeprowadzeniem egzaminów ponosi podmiot, z którym Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawarł porozumienie.

5. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, w terminie 14 dni od dnia zawarcia porozumienia, aktualizuje roczny plan egzaminów teoretycznych, o którym mowa w § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2018 r. w sprawie egzaminów państwowych na licencje, świadectwa kwalifikacji oraz uprawnienia do nich wpisywane.”;

19) w art. 15zzzzl<sup>1</sup>:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu przekazuje operatorom publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1944), z wyłączeniem komunikacji miejskiej, środki finansowe za miesiące obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz kolejne 3 miesiące po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, na poziomie kwoty dotacji przedmiotowej z tytułu honorowania ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego rozliczonej przez ministra właściwego do spraw transportu za te same miesięczne okresy w roku 2019, pomniejszonej o przekazane operatorom środki dotacji przedmiotowej, przekazanej na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Operator publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym w przewozach innych niż przewozy międzywojewódzkie i międzynarodowe występuje z wnioskiem o przekazanie środków finansowych do właściwego organizatora przewozów pasażerskich w transporcie kolejowym, z którym ma podpisaną umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.”

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, przekazywane są za okres nieprzekraczający dnia 30 września 2021 r.”;

20) w art. 15zzzzl<sup>2</sup>:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu może przekazać operatorom publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, środki finansowe w celu sfinansowania rekompensaty, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, w części określonej w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c tej ustawy, za miesiące obowiązywania stanu zagrożenia

epidemicznego albo stanu epidemii oraz kolejne 3 miesiące po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość środków finansowych przekazanych za dany miesiąc jest równa wysokości środków finansowych przekazanych operatorowi za odpowiadający mu nazwą miesiąc w roku 2020. Wysokość środków finansowych przekazanych za każdy miesiąc pierwszego kwartału roku jest równa wysokości środków przekazanych operatorowi w kwietniu 2020 r.”,

c) uchyla się ust. 4 i 5,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisy art. 15zzzzl<sup>1</sup> ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.”;

21) art. 15zzzzl<sup>3</sup> otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzzzl<sup>3</sup>. Warunkiem udzielenia wsparcia na podstawie przepisów art. 15zzzzl<sup>1</sup> oraz art. 15zzzzl<sup>2</sup> jest zaplanowanie wydatków w budżecie właściwego organizatora w celu sfinansowania rekompensaty w wysokości nie mniejszej niż w roku poprzednim oraz przekazanie przez organizatora operatorowi rekompensaty co najmniej w tej wysokości.”;

22) po art. 15zzzzl<sup>4</sup> dodaje się art. 15zzzzl<sup>5</sup> i art. 15zzzzl<sup>6</sup> w brzmieniu:

„Art. 15zzzzl<sup>5</sup>. 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 przewoźnicy wykonujący przewozy autobusowe oraz operatorzy przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, otrzymują wsparcie finansowe za miesiące obowiązywania ograniczeń w przemieszczaniu się środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie liczby zajętych miejsc siedzących albo miejsc siedzących i stojących w stosunku do dokumentacji technicznej lub techniczno-ruchowej pojazdu, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Wysokość wsparcia, o którym mowa w ust. 1, ustala się:

1) dla przewoźników, o których mowa w ust. 1, na poziomie kwoty dopłaty do krajowych autobusowych przewozów pasażerskich, o której mowa w art. 8a ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295), rozliczonej za odpowiadające im miesiące roku 2019, pomniejszonej o przekazane tym przewoźnikom dopłaty na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące;

2) dla operatorów, o których mowa w ust. 1, na poziomie rekompensaty, o której mowa w art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, rozliczonej za odpowiadające im miesiące roku 2019, pomniejszonej o przekazaną tym operatorom rekompensatę na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące.

3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane z budżetu państwa ze środków zaplanowanych w budżecie właściwego wojewody przeznaczonych na krajowe pasażerskie przewozy autobusowe.

4. Środki finansowe są przekazywane przez właściwego miejscowo marszałka województwa na podstawie wniosku złożonego przez przewoźnika, o którym mowa w ust. 1, lub organizatora publicznego transportu zbiorowego na podstawie wniosku złożonego przez operatora, o którym mowa w ust. 1.

5. Kwotę wsparcia finansowego ustala się odrębnie dla każdej z utrzymanych linii komunikacyjnych za każdy miesiąc, w którym obowiązywały ograniczenia w przemieszczaniu się środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie liczby zajętych miejsc siedzących albo miejsc siedzących i stojących w stosunku do dokumentacji technicznej lub techniczno-ruchowej pojazdu, oraz za miesiąc następujący po zniesieniu tych ograniczeń.

6. Przewoźnik, o którym mowa w ust. 1, a w odniesieniu do przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej – organizator tych przewozów, przedkłada właściwemu miejscowo marszałkowi województwa rozliczenie wsparcia finansowego w terminie 45 dni od dnia jego otrzymania.

7. W rozliczeniu wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 6, przedstawia się odrębnie poniesione koszty i przychody związane ze świadczeniem usług przewozu osób oraz kwotę deficytu stanowiącą różnicę między tymi pozycjami i podlegającą rozliczeniu.

8. Kwota deficytu jest rozliczana przez właściwego miejscowo marszałka województwa do wysokości przekazanych środków finansowych.

9. W przypadku gdy kwota deficytu za dany miesiąc jest mniejsza od kwoty przekazanych środków finansowych, nierozliczona kwota podlega zwrotowi.

10. W celu weryfikacji rozliczenia, właściwy miejscowo marszałek województwa może żądać od przewoźnika wykonującego przewozy autobusowe oraz od organizatora przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej dokumentów

potwierdzających informacje zawarte w rozliczeniu, o których mowa w ust. 6, w tym przeprowadzania kontroli i zlecenia – na koszt beneficjentów tego wsparcia – kontroli dokumentów związanych z przedkładanymi rozliczeniami.

11. Wsparcie finansowe, o którym mowa w ust. 1, stanowi pomoc publiczną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej i może być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji.

Art. 15zzzzl<sup>6</sup>. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz do dnia upływu 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później, zarządca infrastruktury w rozumieniu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, podejmując działania związane z przeciwdziałaniem skutkom epidemii COVID-19 oraz wywołanych nią sytuacji kryzysowych, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu, może nie pobierać części opłaty podstawowej, o której mowa w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, w wysokości odpowiadającej zatwierdzonej podwyżce stawki jednostkowej, o której mowa w art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

2. Zarządca infrastruktury, podejmując działania związane z przeciwdziałaniem skutkom epidemii COVID-19, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu, może pobierać opłatę podstawową, o której mowa w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, obniżoną o nie więcej niż 50% wysokości.

3. Zarządca infrastruktury może otrzymać ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 finansowanie w wysokości odpowiadającej wysokości przychodów utraconych z tytułu niepobrania albo obniżenia, o którym mowa w ust. 1 i 2.

4. Zarządca infrastruktury może otrzymać ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 finansowanie w wysokości odpowiadającej wysokości przychodów utraconych z tytułu niepobrania w roku 2020 opłaty rezerwacyjnej za niewykorzystanie przydzielonej zdolności przepustowej, o której mowa w art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

5. Wyплаты środków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, w ramach finansowania, o którym mowa w ust. 3 i 4, dokonuje minister właściwy do spraw transportu.

6. Finansowanie, o którym mowa w ust. 3 i 4, stanowi pomoc publiczną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej i może być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji.”;

23) art. 15zzzzn otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzzzn. Uprawnienia:

- 1) inspektora ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 7 ust. 3 lub 5 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322),
- 2) do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1

– których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowują ważność przez okres kolejnych 18 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.”;

24) w art. 31x ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Termin ważności świadectw potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które tracą ważność od dnia 1 marca 2020 r., wydłuża się do 180. dnia od dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, albo stanu nadzwyczajnego.

3. Sprawdzenie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, albo stanu nadzwyczajnego może być przeprowadzane zdalnie pod warunkiem zachowania możliwości identyfikacji osoby, której kwalifikacje się sprawdza, i zabezpieczenia przebiegu egzaminu przed ingerencją osób trzecich.

4. Termin ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 667 oraz z 2020 r. poz. 568, 1086 i 1339), które tracą ważność od dnia 1 marca 2020 r., wydłuża się do 180. dnia od dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, albo stanu nadzwyczajnego.

5. Termin ważności świadectw kwalifikacyjnych spawaczy, operatorów spawania oraz zgrzewaczy tworzyw sztucznych wydanych na podstawie zapisów obowiązujących norm, które tracą ważność od dnia 1 marca 2020 r., wydłuża się do 180. dnia od dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, albo stanu nadzwyczajnego, przy zachowaniu wymogów określonych w tych normach, dotyczących potwierdzania praktyki personelu wykonującego połączenia nierozłączne.”;

- 25) w art. 31zc w ust. 1 wyrazy „w art. 36 ust. 3” zastępuje się wyrazami „w art. 36 ust. 3a”;
- 26) po art. 31zd dodaje się art. 31zda i art. 31zdb w brzmieniu:

„Art. 31zda. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w okresie 30 dni po ich odwołaniu decyzje oraz pisma w sprawach świadczeń przyznawanych lub wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych mogą zamiast podpisu zawierać nadruk imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do ich wydania.

Art. 31zdb. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, termin wyznaczony przez organ egzekucyjny dłużnikowi zajętej wierzytelności będącemu organem rentowym lub organem emerytalnym lub organem emerytalno-rentowym, na podstawie:

- 1) art. 896 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2070) – wynosi trzy tygodnie;
  - 2) art. 79 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427 i 2070) – wynosi 21 dni.”;
- 27) w art. 31zzca:
- a) w ust. 1 po wyrazach „w 2020 r.” dodaje się wyrazy „lub w 2021 r.”;
  - b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku zwolnienia z opłaty, rada gminy, w uchwale, o której mowa w ust. 1, może przyznać zwrot określonej części opłaty pobranej od przedsiębiorców, którzy wnieśli jednorazowo opłatę:

- 1) za rok 2020 w terminie do dnia 31 stycznia 2020 r.;
- 2) za rok 2021 w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r.

3. Termin wniesienia opłaty należnej w:

- 1) 2020 r. może zostać przedłużony do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 2) 2021 r. może zostać przedłużony do dnia 31 grudnia 2021 r.”;

28) po art. 31zzl dodaje się art. 31zzm w brzmieniu:

„Art. 31zzm. 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na wniosek Dyrektora Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej przekazuje Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej środki finansowe w wysokości 120 000 000 zł na sfinansowanie lub dofinansowanie kosztów, które podmioty, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2019 r. poz. 2199 oraz z 2020 r. poz. 568 i 875), wykonujące działalność lub świadczące usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poniosły w okresie od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r. w następstwie wystąpienia COVID-19 i które nie zostały sfinansowane lub dofinansowane z innych środków, w tym środków publicznych.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są dodatkowym źródłem przychodu Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

3. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

4. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są przyznawane podmiotom, o których mowa w ust. 1, w formie dotacji, pożyczki lub poręczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

5. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, mogą zostać przyznane przez Polski Instytut Sztuki Filmowej także na wniosek osoby fizycznej biorącej udział w tworzeniu utworu audiowizualnego, która znalazła się w trudnej sytuacji materialnej w związku z epidemią COVID -19, w formie stypendium, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

6. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) dane osoby, której wniosek dotyczy:
  - a) imię i nazwisko,
  - b) adres korespondencyjny oraz adres zamieszkania,
  - c) numer PESEL;
- 2) nazwę oraz adres urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby, której wniosek dotyczy;

- 3) informacje o dorobku kinematograficznym osoby, której wniosek dotyczy;
- 4) informacje o sytuacji materialnej osoby, której wniosek dotyczy, wraz ze wskazaniem okoliczności wpływających na tę sytuację, uzasadniających przyznanie stypendium;
- 5) źródło uzyskiwanych przychodów oraz oświadczenie osoby, której wniosek dotyczy, o dochodach uzyskanych w okresie ostatnich 12 miesięcy.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 1, oraz osoby fizyczne, o których mowa w ust. 5, składają wnioski odpowiednio o sfinansowanie, dofinansowanie albo stypendium w terminie od dnia ogłoszenia rozpoczęcia naboru wniosków przez Polski Instytut Sztuki Filmowej do dnia 30 kwietnia 2021 r.

8. Środki finansowe, które w terminie do dnia 31 lipca 2021 r. nie zostaną przekazane na rachunek bankowy podmiotom, o którym mowa w ust. 1, i osobom fizycznym, o którym mowa w ust. 5, podlegają zwrotowi do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 w terminie 14 dni od tego dnia.”;

29) w art. 36:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy art. 7, art. 9 oraz art. 31 tracą moc po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy art. 8d–8f tracą moc z dniem 31 grudnia 2021 r.”.

**Art. 2.** W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1777) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:

- 1) honorowemu dawcy krwi przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 9, z tym że wymiar zwolnienia od pracy oraz zwolnienia od wykonywania czynności służbowych wynosi dwa dni, z których dawca może skorzystać w dniu, w którym oddał krew lub jej składniki, oraz w dniu następnym;
- 2) dawcy krwi, który oddał co najmniej 3 donacje krwi pełnej lub osocza po chorobie COVID-19, przysługuje ulga w wysokości 33% na przejazdy w komunikacji krajowej środkami publicznego transportu zbiorowego:
  - a) kolejowego w 1 i 2 klasie pociągów osobowych i pociągów przyspieszonych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej,

- b) kolejowego w 2 klasie pociągów innych niż osobowe i pospieszne  
– na podstawie biletów jednorazowych.

2. Honorowy dawca krwi, któremu przysługuje ulga na przejazd, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany do uiszczenia dopłaty w wysokości stanowiącej różnicę między należnością za pełnopłatny przejazd w klasie 1 a należnością za pełnopłatny przejazd w klasie 2.

3. Dokumentem poświadczającym uprawnienia, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 – jest odpowiednio legitymacja „Zasłużonego Honorowego Dawcy Krwi”, legitymacja „Honorowego Dawcy Krwi” oraz zaświadczenie potwierdzające co najmniej 3 donacje wydane przez regionalne centrum, Wojskowe Centrum lub Centrum MSWiA;
- 2) pkt 2 – jest zaświadczenie potwierdzające co najmniej 3 donacje wydane przez regionalne centrum, Wojskowe Centrum lub Centrum MSWiA.

4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) datę wydania zaświadczenia;
- 2) imię i nazwisko dawcy krwi;
- 3) numer PESEL dawcy krwi;
- 4) informację o oddaniu 3 donacji krwi pełnej lub osocza po chorobie COVID-19.

5. Środki finansowe na realizację uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 2, pochodzą z budżetu państwa.”.

**Art. 3.** W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, 568 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6d w ust. 4a w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
  - „6) właściwym jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym zadania, o których mowa w art. 35 i art. 35a, w celu weryfikacji orzeczeń o niepełnosprawności, stopniu niepełnosprawności lub o wskazaniach do ulg i uprawnień osób ubiegających się o świadczenia tam określone, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i g oraz pkt 5;
  - 7) Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwanemu dalej „Funduszem”, w celu:

- a) weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o refundację składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 25a i art. 25c, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i g, pkt 1a oraz pkt 5,
  - b) weryfikacji danych dotyczących osób, do których wynagrodzeń przysługuje dofinansowanie, o którym mowa w art 26a–26c, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i g, pkt 1a oraz pkt 5,
  - c) weryfikacji uprawnień wnioskodawców do uzyskania pomocy ze środków Funduszu przekazywanych jednostkom samorządu terytorialnego na podstawie art. 48 ust. 1 pkt 1, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i g oraz pkt 5.“;
- 2) w art. 10b ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Koszty utworzenia, działalności i wynikające ze zwiększenia liczby uczestników warsztatu są współfinansowane ze środków Funduszu oraz ze środków samorządu powiatowego lub innych źródeł, z zastrzeżeniem ust. 2a, 2b, 3 i 4 oraz art. 68c ust. 1.”;
- 3) w art. 21:
- a) uchyla się ust. 1a;
  - b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Wpłaty, o których mowa w ust. 1, ulegają obniżeniu o 5% dla pracodawcy innego niż podmiot publiczny, o którym mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1062), posiadającego certyfikat, o którym mowa w art. 19 ust. 1 tej ustawy, począwszy od wpłat należnych za miesiąc poprzedzający miesiąc, w którym pracodawca ten zawiadomił Zarząd Funduszu o uzyskaniu certyfikatu dostępności w deklaracjach, o których mowa w art. 49 ust. 2.”;
- 4) w art. 68gd:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Warunkiem przeznaczenia środków w sposób określony w ust. 1 jest uzyskanie zgody, w formie decyzji, dysponenta Funduszu.”,
  - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do dysponenta Funduszu.”,
  - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niewystąpienia o zgodę lub wydania decyzji o braku zgody, o której mowa w ust. 2, dysponent zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych jest obowiązany do dokonania zwrotu oraz wpłaty, o których mowa w art. 33 ust. 4a.”;

5) art. 68ge otrzymuje brzmienie:

„Art. 68ge. Pomoc publiczna udzielana na podstawie art. 26, art. 26a, art. 26d, art. 32 i art. 41 może być udzielana pracodawcom w trudnej sytuacji ekonomicznej jako pomoc publiczna, mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Sekcji 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1), zgodnie z warunkami zawartymi w Komunikacie Komisji.”;

6) po art. 68gg dodaje się art. 68gh w brzmieniu:

„Art. 68gh. Samorząd województwa może zwiększyć maksymalną kwotę zobowiązań samorządu wojewódzkiego do wypłaty w 2020 r. i w 2021 r. z tytułu dofinansowania kosztów działalności zakładów aktywności zawodowej, w okresie trwania stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, z zaoszczędzonych środków własnych lub z zaoszczędzonych środków otrzymanych na realizację innych działań, przekazanych przez Prezesa Zarządu Funduszu, według algorytmu, o którym mowa w art. 48.”.

**Art. 4.** W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 860 i 2112) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przed skierowaniem lub wyznaczeniem do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa oraz po powrocie do kraju za wyjątkiem kierowania lub wyznaczania żołnierzy do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa z przeznaczeniem realizacji zadań na terenie kontynentu europejskiego oraz Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego spoza tego kontynentu;”;

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dowódca jednostki wojskowej – w przypadkach wymienionych w ust. 2 pkt 1, a także w pkt 2 w odniesieniu do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, którzy

zgłosili chęć pełnienia zawodowej służby wojskowej, ust. 3 pkt 1–4 oraz ust. 4 pkt 3–5, a także, po uzgodnieniu z organem właściwym do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, w przypadkach wymienionych w ust. 3 pkt 5 oraz ust. 4 pkt 1 i 2;”;

2) w art. 5a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy osobą, o której mowa w ust. 1, jest żołnierz w czynnej służbie wojskowej, o której mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1–6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1541 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 374 i 2157), czynności wojskowego komendanta uzupełnień wykonuje dowódca jednostki wojskowej.”;

3) w art. 6 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) decyzji – należy przez to rozumieć również rozkaz personalny. Decyzje i rozkazy personalne wydaje się w formie indywidualnej lub zbiorowej. W przypadku sporządzenia decyzji lub rozkazu personalnego w formie zbiorowej, wyciąg z tej decyzji lub rozkazu jest z nimi równoznaczny. W przypadkach sporządzenia decyzji lub rozkazu personalnego albo wyciągu z tej decyzji lub rozkazu personalnego, ich wydruk wykonany z jednolitej ewidencji, o której mowa w art. 49a ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, jest, z wyjątkiem spraw związanych z powołaniem do zawodowej służby wojskowej lub służby kandydackiej oraz zwolnienia z tych służb, z nimi równoznaczny;”;

4) w art. 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych do służby kontraktowej można również powołać żołnierza w czynnej służbie wojskowej, o którym mowa w art. 5a ust. 1a, w ostatnim dniu tej służby. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”.

**Art. 5.** W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1398, 1492, 1493, 1578, 1875 i 2112) w art. 47c w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) dawcy krwi, którzy oddali co najmniej 3 donacje krwi pełnej lub osocza po chorobie COVID-19 – na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1777 i ...).”.

**Art. 6.** W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821) po art. 38b dodaje się art. 38c w brzmieniu:

„Art. 38c. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego są obowiązani do:

- 1) utrzymywania bezpośredniego kontaktu z właściwymi ze względu na miejsce sprawowania pieczy zastępczej:
  - a) państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym,
  - b) wojewodą,
  - c) organami jednostek samorządu terytorialnego oraz
  - d) podmiotami leczniczymi, wykonującymi zadania w zakresie zapobiegania oraz zwalczania zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi– w celu wymiany informacji o sytuacji epidemiologicznej;
- 2) informowania personelu o aktualnych przepisach oraz zaleceniach, poleceniach, nakazach i zakazach odpowiednich służb i organów;
- 3) monitorowania zaopatrzenia w niezbędne środki ochrony osobistej i podejmowania odpowiednich działań w celu ich niezbędnego uzupełnienia.”.

**Art. 7.** W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 51b dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania uczelni wymiar praktyk zawodowych przewidzianych w programie studiów o profilu praktycznym może zostać ustalony na poziomie niższym niż określony w art. 67 ust. 5. Senat dokonuje zmian w programie studiów, w tym ustala wymiar praktyk zawodowych, mając na względzie konieczność zapewnienia wysokiej jakości kształcenia i umożliwienia osiągnięcia efektów uczenia się określonych w programie studiów.”;
- 2) art 198a i art. 198b otrzymują brzmienie:

„Art. 198a. W przypadkach uzasadnionych nadzwyczajnymi okolicznościami zagrażającymi życiu lub zdrowiu doktorantów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w drodze rozporządzenia, może czasowo ograniczyć lub czasowo zawiesić kształcenie doktorantów w podmiotach prowadzących to kształcenie na obszarze kraju lub jego części, uwzględniając stopień zagrożenia na danym obszarze.

Art. 198b. W przypadku czasowego ograniczenia lub czasowego zawieszenia kształcenia doktorantów, w okresie tego ograniczenia lub zawieszenia oraz przez 60 dni po jego zakończeniu, legitymacje doktoranta są ważne, bez konieczności potwierdzania ich ważności. Przepis stosuje się również do legitymacji, które utraciły ważność w okresie 30 dni poprzedzających czasowe ograniczenie lub czasowe zawieszenie kształcenia doktorantów.”.

**Art. 8.** W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1655, 2020 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288 i 2123) w art. 30:

- 1) uchyla się pkt 2;
- 2) uchyla się pkt 4;
- 3) uchyla się pkt 7.

**Art. 9.** W ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 695, 875, 979, 1086, 1423 i 1493) w art. 79:

- 1) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa w brzmieniu:

„5aa. W roku akademickim 2020/2021 uczelnia może dokonać zmian w uchwale, o której mowa w art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustalającej warunki, tryb, termin rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposób przeprowadzenia tej rekrutacji na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022.”;

- 2) po ust. 5b dodaje się ust. 5ba w brzmieniu:

„5ba. W roku akademickim 2020/2021 uczelnia publiczna może dokonać zmiany zasad, o których mowa w art. 70 ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, przyjmowania na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022 laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego, a także laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich.”;

- 3) po ust. 5c dodaje się ust. 5d w brzmieniu:

„5d. Na studia drugiego stopnia rozpoczynające się w roku akademickim 2021/2022 może być przyjęta osoba, która przedstawi zaświadczenie o ukończeniu studiów zawierające informacje o poziomie, kierunku i profilu studiów, uzyskanym tytule

zawodowym i słownie określonym wyniku ukończenia studiów. Osoba ta, w terminie 30 dni od dnia wydania jej dyplomu ukończenia studiów, przedkłada ten dyplom w uczelni, w której została przyjęta na studia drugiego stopnia, pod rygorem skreślenia z listy studentów.”;

- 4) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Do dnia 30 września 2021 r. do zmiany regulaminu studiów nie stosuje się art. 75 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Termin uzgodnienia regulaminu z samorządem studenckim wynosi 10 dni roboczych, a w przypadku braku uzgodnienia regulamin wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu podjętej zwykłą większością głosów jego statutowego składu. Zmiany regulaminu studiów przyjęte w tym trybie obowiązują nie dłużej niż do dnia 30 września 2021 r.”;

- 5) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Rektor może zmienić organizację roku akademickiego 2020/2021 określoną w aktach wewnętrznych uczelni.”;

- 6) w ust. 8a wyrazy „w roku 2020” zastępuje się wyrazami „w latach 2020 i 2021”;

- 7) po ust. 8a dodaje się ust. 8b w brzmieniu:

„8b. Do dnia 30 września 2021 r. podmiot prowadzący kształcenie doktorantów może zmienić organizację kształcenia doktorantów określoną w aktach wewnętrznych podmiotu.”.

**Art. 10.** W ustawie z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U. z 2020 r. poz. 875 i 1086) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 26c ust. 6 i art. 49 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26c ust. 6 i art. 49 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”.

**Art. 11.** W ustawie z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. poz. 1262, 1493 i 1639) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) imprezie turystycznej – należy przez to rozumieć imprezę turystyczną, o której mowa w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2139), imprezę turystyczną, o której mowa w art. 3 pkt 1 tej ustawy, oferowaną przez organizację pożytku publicznego, a także imprezę turystyczną, o której mowa w art. 3 pkt 3 tej ustawy, nieobejmującą noclegu, oferowaną przez organizację pożytku publicznego lub organizatora turystyki;”
- b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
- „7) organizatorze turystyki – należy przez to rozumieć organizatora turystyki, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.”;
- 2) w art. 8 w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
- „6a) nazwę i adres obiektu, w którym będą realizowane usługi hotelarskie, o których mowa w art. 5 ust. 1, oraz adres strony internetowej, jeśli jest prowadzona;”;
- 3) w art. 11 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) dokumentów potwierdzających spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.”;
- 4) w art. 23 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Organy administracji publicznej współpracują z POT w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowań administracyjnych wymienionych w ust. 2.”.

**Art. 12.** Do spraw wszczętych na podstawie art. 15a ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 15a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

**Art. 13.** Okres zawieszenia zajęć w centrum integracji społecznej, który nastąpił przed dniem wejścia w życie art. 15c ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, wlicza się do łącznego okresu zawieszenia zajęć uprawniającego do przedłużenia okresu uczestnictwa w zajęciach w centrum integracji społecznej i wypłaty świadczenia integracyjnego.

**Art. 14.** Wartości przychodów oraz kosztów za rok 2020, o których mowa w art. 15zzzzl<sup>2</sup> ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2020 r., przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu odpowiednio operator publicznego transportu zbiorowego w międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich

w transporcie kolejowym oraz organizatorzy publicznego transportu zbiorowego w wojewódzkich przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym.

**Art. 15.** W terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego za 2020 r. operator publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym przekazuje organizatorowi publicznego transportu zbiorowego potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię raportu z przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego za 2020 r., zawierającego opinię biegłego rewidenta w zakresie rozliczenia udzielonego wsparcia, o którym mowa w art. 15zzzzl<sup>2</sup> ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, z uwzględnieniem odniesienia przychodów oraz kosztów, o których mowa w art. 15zzzzl<sup>2</sup> ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2020 r., do działań mających na celu przeciwdziałanie skutkom COVID-19.

**Art. 16.** Środki finansowe przekazywane operatorowi publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym za każdy miesiąc ostatniego kwartału 2020 r. są wypłacane w pierwszym kwartale 2021 r.

**Art. 17.** Przepis art. 15zzu ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do tytułów wykonawczych wydanych przez dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 18.** Do wniosków o wypłatę środków, o których mowa w art. 15zzzzl<sup>1</sup> i art. 15zzzzl<sup>2</sup> ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem 1 stycznia 2021 r., oraz do wniosków o wypłatę środków, o których mowa w art. 16, stosuje się art. 15zzzzl<sup>1</sup> i art. 15zzzzl<sup>2</sup> ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym przez art. 46 pkt 31 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875 i 1086).

**Art. 19.** Terminy wskazane w art. 31zdb ustawy zmienianej w art. 1 mają zastosowanie do zajęć egzekucyjnych dokonanych nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 20.** 1. Uprawnienia, o których mowa w:

- 1) art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przysługują nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wystawienia zaświadczenia, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;

2) art. 47c ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przysługują nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wystawienia zaświadczenia, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują także przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w przypadku oddania, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, krwi pełnej lub osocza po chorobie COVID-19, jeżeli co najmniej w dniu jej wejścia w życie liczba donacji wynosi 3 i zostało wydane zaświadczenie, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

**Art. 21.** Do spraw wszczętych na podstawie art. 68gd ustawy zmienianej w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje przepisy art. 68gd ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

**Art. 22.** Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 51a i art. 198a ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 51a i art. 198a ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez miesiąc od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 23.** Przedsiębiorcy turystyczni lub organizacje pożytku publicznego, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonali rejestracji na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27 ustawy zmienianej w art. 11, uzupełnią dane o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 6a ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 24.** Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 16, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 października 2020 r.;
- 2) art. 1 pkt 19–21 i pkt 22 w zakresie art. 15zzzzl<sup>5</sup> oraz art. 14 i art. 18, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.;
- 3) art. 8, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.

## UZASADNIENIE

W dniu 8 marca 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą COVID-19”. Koncentrowała się ona na regulacjach z zakresu zapobiegania oraz zwalczania zakażenia i rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej u ludzi, wywołanej wirusem SARS-CoV-2. W chwili przyjmowania ww. regulacji nie były znane rzeczywiste skutki wywołanego wybuchem pandemii kryzysu. Mając na uwadze konieczność zapewnienia funkcjonowania kolejnych sektorów gospodarki oraz wprowadzenia rozwiązań usprawniających funkcjonowanie organów państwa, niezbędne jest wprowadzenie zmian w ww. ustawie oraz regulacjach z nią związanych.

### **I. Zmiany w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.), dalej jako „ustawa COVID-19”**

Projektowane w art. 1 pkt 1, 2 i 9 niniejszej ustawy zmiany art. 4e, art. 4f i art. 15zzz<sup>1</sup> ustawy COVID-19, dotyczące uregulowania kwestii wynagrodzenia pracowników instytucjonalnej pieczy zastępczej, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821) w przypadku sprawowania opieki nad wychowankami pomimo nałożonej kwarantanny (art. 4e zmienianej ustawy), która odbywa się w tych podmiotach, wprowadzenia „rotacyjnego czasu pracy” dla pracowników instytucjonalnej pieczy zastępczej (art. 4f zmienianej ustawy) oraz tymczasowego przeniesienia pracowników samorządowych do podmiotów instytucjonalnej pieczy zastępczej (art. 15zzz<sup>1</sup> zmienianej ustawy), mają na celu zapewnienie ochrony i bezpieczeństwa zarówno pracowników ww. podmiotów, jak i dzieci przebywających w wymienionych placówkach w czasie występowania stanu zagrożenia epidemiologicznego lub stanu epidemii COVID-19, jak również zmniejszyć prawdopodobieństwo braków kadrowych i zagrożeń z tym związanych. Zmiana uprawniająca pracodawcę do zmiany niektórych zasad organizacji pracy ma zagwarantować odpowiednią jakość i ciągłość opieki nad wychowankami instytucjonalnej pieczy zastępczej, a także zapewnić wsparcie i pomoc ich opiekunom w okresie trwania wymienionego stanu epidemicznego.

W art. 1 pkt 3 projektu ustawy zaproponowano zmianę brzmienia art. 15a ustawy COVID-19, umożliwiającą pracodawcy będącemu zakładem aktywności zawodowej ubieganie się o refundację kosztów płacy niepełnosprawnego pracownika. Zaproponowana zmiana umożliwi otrzymanie refundacji zarówno wynagrodzenia, jak i należnych składek oraz podatków. Zmiany mają na celu:

- umożliwienie pracodawcy ubiegania się o rekompensatę kosztów płacy niepełnosprawnego pracownika (dotychczas rekompensata dotyczyła wyłącznie wynagrodzenia niepełnosprawnego pracownika),

- doprecyzowanie sposobu obliczania przez pracodawcę proporcji liczby dni przestoju oraz spadku przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej,

- zmianę katalogu dokumentów potwierdzających spadek przychodów z działalności wytwórczej lub usługowej (zamiast dokumentów poświadczających spadek przychodów z działalności wprowadzono obowiązek składania przez pracodawcę oświadczenia, pod groźbą odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń),

- wydłużenie terminu składania przez pracodawcę wniosku o rekompensatę kosztów płacy, w związku z umożliwieniem uzyskania rekompensaty kosztów płacy (zamiast dotychczasowego wynagrodzenia) – do 2 miesięcy, licząc od końca miesiąca, którego dotyczy wniosek.

Zaproponowana w art. 1 w pkt 4 zmiana dotyczy zmiany brzmienia art. 15c ust. 1 ustawy COVID-19. Odesłania w nim zawarte stały się bowiem nieaktualne, w związku z poprzednimi zmianami które dotyczyły przepisów wymienionych w art. 15c ust. 1. Przepis art. 15c ust. 1 ustawy COVID-19 przewiduje możliwość wydania przez wojewodę polecenia podmiotowi prowadzącemu centrum integracji społecznej lub klub integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176), zawieszenia zajęć na czas oznaczony, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19. Jednocześnie przepis art. 15c ust. 1 ustawy COVID-19, w zakresie trybu wydawania tych poleceń odsyła do art. 11 ust. 1 oraz ust. 6-8 tej ustawy.

Na skutek nowelizacji ustawy ogłoszonej w Dz. U. poz. 695 zakres odesłania zawarty w art. 15c ust. 1 odpowiadał w istocie art. 11 ust. 1, 4, 9, 10 i 11 (ust. 4 był doregulowaniem ust. 1, a oznaczenie ust. 9, 10 i 11 jest spowodowane zmianą kolejności wcześniejszych ustępów). Obecnie przepis art. 11 utracił moc, ale jednocześnie jego treść została zawarta w art.

11h dodanego nowelizacją ustawy ogłoszonej w Dz. U. poz. 1747. Przepis ten dokonuje niewielkich zmian w porównaniu do treści zawartej w dotychczasowym art. 11. Obecnie prawidłowym odesłaniem w art. 15c ust. 1 powinno być odniesienie do art. 11h ust. 1, 4, 5, 10-2 (ust. 5 jest dalszym doregulowaniem ust. 1, a oznaczenie ust. 10–12 jest spowodowane zmianą kolejności wcześniejszych ustępów).

Zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 4 lit. b pozwoli zabezpieczyć świadczenie integracyjne dla tych uczestników centrów integracji społecznej, którzy objęci zostali kwarantanną lub izolacją w warunkach domowych. Rozwiązania funkcjonujące do tej pory w ustawie o zatrudnieniu socjalnym umożliwiają wypłatę świadczenia integracyjnego w niepełnej wysokości w przypadku okoliczności uniemożliwiających udział w zajęciach takich jak: choroba czy usprawiedliwiona nieobecność. Skierowanie na kwarantannę lub izolację w warunkach domowych ma charakter szczególny i niezależny od woli uczestnika, a świadczenie integracyjne jest często jedynym źródłem jego przychodu. Pozbawienie go tych środków mogłoby mieć negatywny wpływ na pozostawanie przez osobę objętą kwarantanną w miejscu zamieszkania. Świadczenie integracyjne będzie wypłacane w dotychczasowej wysokości dla uprawnionych uczestników przez czas objęcia ich obowiązkową kwarantanną lub izolacją w warunkach domowych. Projektowane rozwiązanie nie generuje więc dodatkowych kosztów dla Funduszu Pracy w tym zakresie.

W związku z panującą w kraju sytuacją, która wiąże się z zawieszaniem na czas oznaczony przez wojewodów zajęć w centrach integracji społecznej na terenie całych województw uzasadnione jest wprowadzenie zmiany przewidzianej w art. 1 pkt 4 lit. c projektu. Zgodnie z propozycją, w przypadku zawieszenia zajęć w centrum integracji społecznej trwającego łącznie dłużej niż 3 miesiące, kierownik jednostki może przedłużyć okres uczestnictwa w zajęciach o okres tego zawieszenia. Będzie mógł to uczynić na wniosek lub po zasięgnięciu opinii pracownika socjalnego zatrudnionego w centrum integracji społecznej w zakresie konieczności dalszej realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego. Proponowany przepis wskazuje także, że za przedłużony okres uczestnictwa przysługuje świadczenie integracyjne na zasadach określonych w art. 15 ust. 4 – 7a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym oraz art. 15c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1. Ponadto w art. 13 projektu przewidziano, że do łącznego okresu przedłużenia wlicza się okresy zawieszenia zajęć, które nastąpiły przed wejściem w życie projektowanej ustawy.

Proponowana zmiana art. 15x ust. 2 ustawy COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych wynika z konieczności jednoznacznego wskazania, że

przedsiębiorstwami, które mogą w sytuacji kryzysowej zastosować art. 15x ust. 1 ww. ustawy są także przedsiębiorstwa energetyczne wytwarzające ciepło oraz przesyłające lub dystrybuujące ciepło (analogicznie jak przedsiębiorstwa prowadzące działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania systemów i obiektów infrastruktury krytycznej oraz sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne).

Powodem zaproponowanej zmiany są wątpliwości zgłaszane przez przedsiębiorstwa energetyczne, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie dostawy ciepła.

Mając na uwadze znaczenie nieprzerwanych dostaw ciepła do mieszkańców i instytucji publicznych, w tym szpitali i przychodni zdrowia, rozszerzenie przepisu o przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tym zakresie, należy uznać za bardzo istotne dla bezpieczeństwa publicznego.

**Zmiana dotycząca art. 15zt.** W swoim dotychczasowym brzmieniu przepis art. 15zt ust. 1 ustawy COVID-19 zawęża krąg osób, którym przysługiwać będzie mogło świadczenie postojowe wydawane na podstawie ewentualnego rozporządzenia Rady Ministrów, do osób, które już w przeszłości otrzymały to świadczenie. Oznacza to, że osoby, które dotąd nie spełniały ogólnych kryteriów z art. 15zq (np. ze względu na założenie działalności gospodarczej po 1 kwietnia 2020 r.) i w konsekwencji – nie otrzymały dotąd wsparcia, nie będą mogły skorzystać z takiego świadczenia, nawet jeżeli w myśl warunków określonych w tym rozporządzeniu będą się do niego teoretycznie kwalifikowały. Poprawka ma na celu wyeliminowanie tego problemu poprzez wskazanie, że świadczenie może być przyznane także osobom, które dotąd nie skorzystały ze świadczenia postojowego; będą one natomiast oczywiście musiały spełnić warunki wyszczególnione w rozporządzeniu.

W art. 1 pkt 7 zaproponowana zmiana dotyczy art. 15zzf<sup>1</sup> ustawy COVID-19. W porównaniu do dotychczasowego brzmienia, rozszerza się zakres zadań (o art. 35 ust. 1 pkt 5, art. 35a ust. 1 pkt 7 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych) w odniesieniu do których, w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19, organy i podmioty powołane do zawierania umów mogą, na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

Przepis art. 35 ust. 1 pkt 5 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych określa zadania samorządu województwa polegające na dofinansowaniu

robót budowlanych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.) dotyczących obiektów służących rehabilitacji, w związku z potrzebami osób niepełnosprawnych, z wyjątkiem rozbiórki tych obiektów.

Natomiast przepis art. 35a ust. 1 pkt 7 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych) określa zadania samorządu powiatu m. in. Na dofinansowanie likwidacji barier architektonicznych, czy też w komunikowaniu się i technicznych, w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych.

Zadania te dofinansowywane są ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Środki PFRON powinny zostać wykorzystane w danym roku budżetowym, zgodnie z zawieranymi umowami.

W związku z obecną sytuacją epidemiczną w kraju i związanymi z tym problemami w zakresie terminowego wykonania zakresu przedsięwzięcia określonego w umowie, istnieje realne zagrożenie związane z terminową realizacją zadań oraz możliwością wykorzystania środków PFRON w danym roku budżetowym. W związku z powyższym zasadne jest uregulowanie kwestii związanych z możliwością przesunięcia (dokończenia) realizacji umowy oraz rozliczenia przekazanego dofinansowania w roku 2021 (dodanie ust. 2 w art. 15zzf<sup>1</sup>).

W art. 1 pkt 8 zaproponowana zmiana dotyczy **art. 15zzu ustawy COVID-19**. Obowiązujący stan wstrzymania wykonania tytułu wykonawczego nakazującego opróżnienie lokalu mieszkalnego (art. 15zzu ustawy COVID-19), w sytuacji gdy nastąpiło wywłaszczenie lub przejęcie z mocy prawa nieruchomości celem realizacji inwestycji celu publicznego jest bardzo niekorzystne dla inwestora publicznego, zwłaszcza dla inwestora realizującego wielomilionowe inwestycje, jakim jest GDDKiA jak również inwestora kolejowego czy również inwestora realizującego lotnisko użytku publicznego. Zauważyć bowiem należy, że brak opróżnienia lokalu mieszkalnego, którego własność przeszła na stronę publiczną (w przypadku decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przejęcie następuje z mocy prawa) w znaczący sposób utrudnia realizację inwestycji. Należy podkreślić, iż w przypadku inwestycji liniowych, do których należą inwestycje drogowe jak również kolejowe, brak wydania jednej nieruchomości jest równoznaczny z brakiem możliwości realizacji inwestycji na tym obszarze, co zwykle przekłada się na brak możliwości realizacji inwestycji na danym odcinku. Aktualnie w przypadku co najmniej jednej inwestycji drogowej realizowanej przez GDDKiA, dla której została wydana decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jeden właściciel nieruchomości (przy czym inwestycja jest wielokilometrowa) sprzeciwia się

jej wydaniu i konieczne jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Z uwagi na fakt, że decyzje inwestycyjne dotyczące inwestycji przeciwpowodziowych także pozwalają opróżnić lokal mieszkalny w przypadku lokalizacji inwestycji na określonym terenie, zasadne jest także do tego rodzaju inwestycji wprowadzenie zaproponowanego wyłączenia. W związku z powyższym proponuje się zmianę obowiązującego art. 15zzu ust. 2 ustawy wprowadzenie dodatkowego wyjątku od ogólnej zasady wstrzymującej wykonanie wszelkich tytułów wykonawczych nakazujących opróżnienie lokalu mieszkalnego.

Celem regulacji zawartej w art. 15zzzca ustawy COVID-19 jest utrzymanie ważności certyfikatów lotnisk, w okresie obowiązywania stanu epidemii. Nieprzeprowadzenie czynności kontrolnych w stosunku do lotnisk, o których mowa w art. 54 ust. 2a lub 2b ustawy – Prawo lotnicze, skutkuje nieutrzymaniem ważności certyfikatu, a w dalszej perspektywie skutkuje również brakiem możliwości prowadzenia działalności lotniczej certyfikowanej na tych lotniskach. Mając na względzie dynamiczne zmiany w zakresie liczby zakażeń wirusem SARS-CoV-2, nie ma możliwości jednoznacznie wskazać, że wymagane przepisami prawa kontrole odbędą się terminowo. Dodatkowo, biorąc pod uwagę specyfikę prowadzenia kontroli na lotniskach (kontrola infrastruktury, oznakowania poziomego, znaków pionowych, oświetlenia, przeszkód lotniczych, powierzchni ograniczających) nie ma możliwości przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny. Ponadto, wysoka liczba zakażeń wirusem SARS-CoV-2, powoduje zagrożenie dla inspektorów Urzędu Lotnictwa Cywilnego, którzy ze względu na wąską specyfikę działalności, muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie do przeprowadzania postępowań (w tym kontroli) z tego zakresu.

Mając na względzie obowiązek przeprowadzania ćwiczeń praktycznych całościowych i częściowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ustawy – Prawo lotnicze, z udziałem wszystkich zaangażowanych jednostek, organów i służb, ustala się w projektowanym art. 15zzzda ustawy COVID-19, że zarządzający lotniskiem może przeprowadzić te ćwiczenia w inny sposób, po odpowiednim uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Biorąc pod uwagę fakt, że obecnie służby takie jak pogotowie ratunkowe czy Policja, zaangażowane są w inne działania, mające na celu ratowanie życia i zdrowia ludzkiego, dopuszcza się brak udziału tych służb w wyżej wskazanych ćwiczeniach. Stosowne uzgodnienie z Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego będzie obowiązkowe, celem zapewnienia spełnienia wymagań w zakresie odpowiedniego zabezpieczenia lotnisk na wypadek sytuacji zagrożenia (w tym również sytuacji epidemicznych).

Zmiana brzmienia przepisu art. 15zzzze ustawy COVID-19 podyktowana jest faktem utraty mocy obowiązującej przez rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 31 lipca 2012 r. w sprawie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 631). Jednocześnie wydaje się, że zastosowanie odesłania dynamicznego wszędzie tam gdzie jest to możliwe (tak jak w niniejszym przypadku) jest rozwiązaniem bardziej prawidłowym, bowiem nie pociąga za sobą konieczności zmiany ustawy o tak szczególnym charakterze zawsze wówczas gdy dochodzi do uchylecia aktu wykonawczego, do którego się odsyła. Liczne zmiany ustawy COVID-19 wpływają na utratę jej czytelności.

Z tego również powodu dokonano zmiany brzmienia art. 15zzzzf ustawy COVID-19. Zasadne jest wydłużenie ważności szkoleń z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego, na podstawie których zostały wydane karty identyfikacyjne portu lotniczego, ze względu na ograniczone zasoby ludzkie i techniczne zarządzającego lotniskiem w celu procedowania w ramach przedłużania ważności przedmiotowych kart identyfikacyjnych. Ponadto zastosowanie wydłużenia ważności szkoleń ograniczy konieczność organizacji dodatkowych szkoleń i tym samym zminimalizuje zagrożenie epidemiczne. Jednocześnie zastosowanie wydłużenia dla konieczności powtarzania szkoleń z zakresu ochrony lotnictwa umożliwi dalsze wykonywanie czynności służbowych w sytuacji ograniczonych zasobów ludzkich.

Wydłużenie ważności szkoleń, o których mowa w Krajowym Programie Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, ma na celu umożliwienie dalszego wykonywania czynności służbowych, pomimo problemów podmiotów zaangażowanych w ochronę lotnictwa cywilnego z zasobami ludzkimi oraz dostępnością stanowisk komputerowych z dedykowanymi systemami szkoleniowymi.

Mając na uwadze konieczność zachowania odpowiednich środków ostrożności ze względu na wprowadzenie stanu epidemii, zasadne jest umożliwienie szerokiego stosowania kształcenia z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego z wykorzystaniem multimedialnych systemów komputerowych (e-learning) przy jednoczesnej zdalnej dostępności instruktora ochrony. Powyższe umożliwi dalsze wykonywanie obowiązków służbowych przez personel wymagający ukończenia poszczególnych szkoleń z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego jak i też zminimalizuje zagrożenie epidemiczne.

Uzasadnieniem dla wprowadzenia rozwiązań przewidzianych w projektowanych art. 15zzzzfa–15zzzzfj jest fakt, że Komisja Europejska zwróciła uwagę, iż przedłużenie ważności wyznaczeń zarejestrowanych agentów, zarejestrowanych dostawców zaopatrzenia pokładowego, znanych

nadawców, znanych dostawców zaopatrzenia portu lotniczego, znanych dostawców zaopatrzenia pokładowego może być utrudnione lub niemożliwe w związku z epidemią COVID-19. Procedura przedłużenia ważności w/w podmiotów oparta jest na przeprowadzeniu wizji lokalnej w miejscu wykonywania przez podmiot działalności. Odbycie wizji lokalnej może być obecnie niemożliwe. Komisja Europejska zasugerowała, że regulacje w zakresie przedłużania ważności ww. podmiotów powinny być dokonane na mocy prawa wewnętrznego. Komisja Europejska zwróciła uwagę, iż wykonywanie czynności kontroli jakości przez podmioty wykonujące działalność lotniczą może być może być utrudnione lub niemożliwe w związku z epidemią COVID-19. Komisja Europejska zasugerowała, że wyjątkowe procedury określające obowiązki podmiotów w zakresie kontroli jakości powinny być dokonane na mocy prawa wewnętrznego.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze każdy ze środków ochrony, o których mowa w pkt 8.1 załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 72, z późn. zm.), w zakresie dotyczącym danego podmiotu podlega testowi ochrony przynajmniej raz na kwartał. W sytuacji związanej z trwającą epidemią COVID-19 wykonywanie testów z określoną w ww. przepisie częstotliwością może zostać znacznie utrudnione lub uniemożliwione. Dlatego uzasadnionym jest zawieszenie obowiązku wykonywania testów ochrony do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Komisja Europejska zwróciła uwagę, iż aktualizacja biblioteki obrazów TIP, o której mowa w pkt 12.5.6 decyzji wykonawczej Komisji C (2015) 8005 z dnia 16 listopada 2015 r. ustanawiającej szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zawierającej informacje, o których mowa w art. 18 lit. a rozporządzenia (WE) 300/2008 (niepublikowana w Dz. Urz. UE), może być utrudniona ze względu na epidemię COVID-19. Należy zapewnić podmiotom odpowiedzialnym za kontrolę bezpieczeństwa odpowiedni termin na dokonanie aktualizacji bibliotek obrazów. Komisja Europejska zasugerowała, że regulacje w zakresie przedłużania ważności bibliotek FTI i CTI podmiotów powinny być dokonane na mocy prawa wewnętrznego.

Ponadto, zgodnie z pkt 6.8.1.1 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. UE L 299 z 14.11.2015, str. 1, z późn. zm.) przewoźnik lotniczy przewożący ładunek lub pocztę

z kraju trzeciego powinien uzyskać wyznaczenie „przewoźnika ładunków lotniczych lub poczty lotniczej prowadzącego przewóz z portu lotniczego państwa trzeciego do Unii” (ACC3). Jednym z elementów procedury wyznaczenia jest niezależna wizja lokalna w porcie lotniczym w kraju trzecim, co podczas pandemii COVID-19 jest niewykonalne.

Stosownie do pkt 6.8.3 decyzji wykonawczej Komisji C(2015)8005, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego może zwolnić z powyższych wymogów serię lotów przewoźnika lotniczego, jednakże program ochrony takiego przewoźnika musi zawierać określone w przepisach informacje dotyczące portu lotniczego w kraju trzecim. Zgodnie z przepisami rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 187 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze przewoźnik lotniczy opracowuje program ochrony i jego aktualizacje po uzgodnieniu z Policją i Strażą Graniczną.

Proponowany przepis ma uprościć procedurę aktualizacji programu ochrony przewoźników lotniczych, a przez to umożliwić im prowadzenie przewozu ładunków z krajów trzecich pomimo braku możliwości przeprowadzenia procedury zatwierdzenia jako ACC3. Usprawnienie procedury aktualizacji programów ochrony ma istotne znaczenie ze względu na brak możliwości przewidzenia z odpowiednim wyprzedzeniem na jakich trasach będzie odbywała się przewóz, w tym przewóz środków koniecznych do walki z COVID-19.

Proponowany przepis dotyczący wystawiania kart identyfikacyjnych portu lotniczego upoważniających do dostępu bez eskorty do strefy zastrzeżonej portu lotniczego dla osób, co do których zarządzający innym lotniskiem przeprowadził sprawdzenie przeszłości, ma umożliwić elastyczną dyslokację pracowników sektora transportu lotniczego pomiędzy różnymi portami lotniczymi. Okres oczekiwania na informację o braku negatywnych przesłanek, co jest warunkiem uzyskania dostępu bez eskorty do stref zastrzeżonych lotniska, wynosi 30 dni, tymczasem w trakcie obowiązywania stanu epidemii może zaistnieć potrzeba nagłego przesunięcia pracowników sektora transportu lotniczego, w celu podtrzymania funkcjonowania lotniska.

Dyspozytorzy ruchu lotniczego są personelem niezbędnym do prawidłowego planowania operacyjnego i wykonywania operacji lotniczych w ramach tzw. lotnictwa komercyjnego (tj. m.in. w ramach lotów repatriacyjnych obywateli RP do kraju, lotów CARGO, DGR i innych). Mając na uwadze powyższe ustawodawca, w projektowanym art. 15zzzzga, zdecydował się wydłużyć terminy ważności licencji FDL, oraz czasu na uzyskanie stosownego doświadczenia praktycznego do ww. uprawnień na czas trwania epidemii i do 90 dni od jej odwołania.

Natomiast przewidziane w art. 15zzzzgb wydłużenie okresu ważności egzaminów teoretycznych, o których mowa w § 33 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2018 r. w sprawie egzaminów państwowych na licencje, świadectwa kwalifikacji oraz uprawnienia do nich wpisywane (Dz. U. poz. 1745, z późn. zm.), będzie dotyczyć zarówno licencji dyspozytorów ruchu lotniczego (FDL), jak i pozostałych krajowych licencji: mechaników lotniczych, pilotów wiatrakowców, nawigatorów lotniczych oraz posiadaczy świadectw kwalifikacji. W normalnych okolicznościach egzaminy teoretyczne tracą ważność po upływie 24 miesięcy od dnia uzyskania zaliczenia egzaminu teoretycznego. W okolicznościach regulowanych niniejszym rozwiązaniem w najbardziej skrajnym przypadku utracą one moc wraz z upływem 30 miesięcy od dnia uzyskania zaliczenia egzaminu teoretycznego. Przepis nie będzie odnosić się natomiast do licencji personelu lotniczego, do których zastosowanie mają bezpośrednio wymagania określone przepisami prawa UE, w tym rozporządzenia Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 311 z 25.11.2011, str. 1, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Komisji (UE) 2015/340 z dnia 20 lutego 2015 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne dotyczące licencji i certyfikatów kontrolerów ruchu lotniczego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008, zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 923/2012 i uchylającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 805/2011 (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2015, str. 1).

Zmiana art. 15zzzzh ust. 2 ustawy COVID-19 jest niezbędna z uwagi na fakt, że wydane zostało nowe rozporządzenie w sprawie badań lotniczo-lekarskich a co za tym idzie odesłanie do rozporządzenia z dnia 27 maja 2013 r. stało się nieadekwatne.

Zmianę brzmienia przepisu art. 15zzzzk ust. 1 ustawy COVID-19 zaproponowano, ponieważ rekomendacje EASA dotyczą środka UN1987 Alcohols, n.o.s. a nie UN1887 Alcohols, n.o.s.

Uzasadnieniem dla zmiany wprowadzonej w art. 1 pkt 17 niniejszej ustawy jest fakt, że zgodnie z § 10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 września 2020 r. w sprawie certyfikacji działalności w lotnictwie cywilnym (Dz. U. poz. 1694), w przypadku przedłużania ważności certyfikatu praktyczna weryfikacja spełnienia wymagań jest realizowana w oparciu o

wyniki czynności, o których mowa w art. 162 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze. Zgodnie z powyższym w trakcie trwania ważności certyfikatu, przeprowadzane są kontrole ciągłego nadzoru operacyjnego, w każdym oddziale, w którym podmiot posiadający certyfikat agenta obsługi naziemnej, prowadzi działalność. Obecnie największy agent obsługi naziemnej posiada 11 oddziałów. Nieprzeprowadzenie czynności kontrolnych u agentów obsługi naziemnej skutkuje brakiem możliwości przedłużenia certyfikatu, co w przypadku mniejszych lotnisk będzie skutkowało brakiem dostępności paliwa lotniczego lub infrastruktury magazynowej dla przesyłek cargo. Obecnie, mając na względzie dynamiczne zmiany w zakresie liczby zakażeń wirusem SARS-CoV-2, nie ma możliwości jednoznacznie wskazać, że wymagane przepisami prawa kontrole ciągłego nadzoru operacyjnego odbędą się terminowo, a rosnąca liczba zakażeń wirusem SARS-CoV-2, powoduje zagrożenie w dostępności inspektorów Urzędu Lotnictwa Cywilnego, którzy ze względu na wąską specyfikę działalności, muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie do przeprowadzania kontroli ze wskazanego zakresu. Dodatkowo, biorąc pod uwagę specyfikę prowadzenia kontroli u agentów obsługi naziemnej (kontrola infrastruktury magazynowej, kontrole jakości paliwa, stan sprzętu do obsługi naziemnej) nie ma możliwości przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny. W związku z powyższym zasadne jest dodanie projektowanego art. 15zzzzka.

Propozycja zawarta w art. 15zzzzla ustawy COVID-19 wprowadza skrócenie i ułatwienie przeprowadzania procesu zmian wysokości opłat lotniskowych, które miałyby skutkować obniżeniem stawek niektórych opłat lotniskowych. Biorąc pod uwagę, iż przewoźnicy ponoszą niektóre opłaty lotniskowe w wysokości znacznie wyższej niż w normalnej sytuacji (np. opłaty postojowe), może okazać się, że zmiana taryfy opłat lotniskowych jest pożądana przez użytkowników i zarządzającego lotniskiem użytku publicznego. Tym samym oraz biorąc pod uwagę, iż zmiana taryfy opłat lotniskowych jest procesem długotrwałym, niezbędne jest w okresie stanu epidemii, określenie takich ram dla procesu zmiany taryfy opłat lotniskowych, które umożliwiłyby sprawne procedowanie zmian wysokości opłat lotniskowych, z jednoczesnym zachowaniem podstawowych zasad dla przeprowadzenia tego procesu określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz. Urz. UE L 70 z 14.03.2009, str. 11). Tym samym proponuje się umożliwienie: przeprowadzenia konsultacji zmiany taryfy opłat lotniskowych, w sytuacji gdy zmiana ta miałaby na celu wprowadzenie czasowych ułatwień dla przewoźników lotniczych przez zarządzających lotniskami użytku publicznego, w formie korespondencyjnej

także poprzez wymianę korespondencji elektronicznej z przewoźnikami lotniczymi stale korzystającymi z lotniska – zdefiniowanymi w art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze; skrócenia okresu konsultacji do tygodnia; przedłożenia skonsultowanej propozycji zmian taryfy opłat lotniskowych Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, bezpośrednio po przeprowadzonych konsultacjach – czasowa rezygnacja z obowiązku przestrzegania terminów określonych w art. 77b ust. 1 oraz 77d ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze; zatwierdzania zmian taryfy opłat lotniskowych w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w formie decyzji administracyjnej dla lotnisk obsługujących powyżej 5 mln pasażerów rocznie albo w formie tzw. „milczącej zgody” dla lotnisk obsługujących poniżej 5 mln pasażerów rocznie, chyba że niezbędne będą dodatkowe wyjaśnienia.

W przypadku określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 15zzh ust. 1 ustawy innego terminu na zatwierdzenie sprawozdania finansowego, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, z późn. zm.), dochowanie terminu określonego w art. 9 ust. 13 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1967, z późn. zm.) nie będzie możliwe. Stąd też istnieje konieczność skorelowania terminu na przedstawienie przez Prezesa Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego do zaopiniowania sprawozdania finansowego Agencji (wraz ze sprawozdaniem z badania) oraz rocznego sprawozdania z działalności Agencji, z ewentualnym nowym terminem zatwierdzenia sprawozdania finansowego. Z powyższych względów w art. 15zzzzlb ustawy COVID-19 zaproponowano, aby następowało to najpóźniej miesiąc przed upływem terminu na zatwierdzenie sprawozdania finansowego, co będzie spójne z dziś już obowiązującym terminem ujętym w art. 9 ust. 13 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej.

Propozycja zawarta w art. 15zzzzlc ustawy COVID-19 dotyczy koordynacji rozkładów lotów. Biorąc pod uwagę obecną sytuację ograniczeń w ruchu, wynikającą z działań poszczególnych państw jak i samych przewoźników lotniczych, należy wziąć pod uwagę, iż lotniska, na których wprowadzona została koordynacja rozkładów lotów, mogą nie wykazywać w obecnym okresie, a także przez okres odbudowywania ruchu lotniczego problemów z przepustowością, które uzasadniały wprowadzenie na tych lotniskach koordynacji rozkładów lotów. Tym samym, wydaje się uzasadnione, aby na ten czas możliwe było czasowe zawieszenie koordynacji rozkładów lotów. Przedmiotowa zmiana mogłaby być przeprowadzana na wniosek

zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, po uzgodnieniu takiego zawieszenia z komitetem koordynacyjnym działającym na danym lotnisku i koordynatorem. Procedura zmiany zakładałaby także przyspieszone, korespondencyjne konsultacje z przewoźnikami lotniczymi. Ze względu na niemożliwość do ustalenia z góry okres trwania zawieszenia należy określić również przepisy pozwalające na zachowanie ciągłości koordynacji rozkładów lotów w okresie zawieszenia, a w szczególności ciągłość wykonywania działalności przez koordynatora rozkładów lotów (w zakresie zapewnienia pokrywania kosztów jego funkcjonowania) oraz zachowanie praw historycznych przewoźników lotniczych w odniesieniu do przydzielonych im przed okresem zawieszenia koordynacji rozkładów lotów czasów na start lub lądowanie. Wskazane jest również opisanie procedur zniesienia zawieszenia koordynacji rozkładów lotów. Należy zauważyć, że zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/459 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 95/93 w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 99 z 31.03.2020, str. 1, z późn. zm.) oraz rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/1477 z dnia 14 października 2020 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 w odniesieniu do tymczasowego przedłużenia obowiązywania nadzwyczajnych środków w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19 (Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 4), historyczność czasów na start i lądowanie dla przewoźników lotniczych jest zachowana na sezony Lato 2020 i Zima 2020/2021. Komisja Europejska planuje również kolejne zmiany rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 14 z 22.01.1993, str. 1, z późn. zm.), mające na celu załagodzenie skutków epidemii COVID-19, natomiast ww. rozporządzenia ani planowane zmiany nie wprowadzają możliwości zawieszenia koordynacji rozkładów lotów w przypadku, gdy spadek ruchu w porcie lotniczym to uzasadnia. Tym samym wprowadzenie wyżej opisanych przepisów do prawa krajowego będzie stanowiło kolejną i szerszą możliwość ograniczenia skutków wystąpienia epidemii w koordynowanych portach lotniczych.

Ponieważ w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii mogą występować ograniczenia w przemieszczaniu się oraz kontaktowaniu, które uniemożliwiają wykonywanie inspekcji statków powietrznych, w ramach sprawdzenia zdatności do lotu statków powietrznych w przypadku odnowienia pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu, w art. 15zzzzld ustawy COVID-19 proponuje się wprowadzić możliwość odroczenia odnowienia pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii

specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu i tym samym zezwolenie na użytkowanie statku powietrznego na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy przy spełnieniu jednak warunków gwarantujących bezpieczeństwo ich eksploatacji. Ograniczenia takie mogą występować w szczególności w przypadku konieczności wykonania inspekcji na statkach powietrznych bazujących poza granicami RP, gdzie dodatkowo mogą występować obostrzenia w postaci np. obowiązkowej kwarantanny. Przepis umożliwia podjęcie działań analogicznych do możliwości udzielania tymczasowych zwolnień zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz. Urz. UE L 212 z 22.08.2018, str. 1) dla statków powietrznych objętych pod nadzorem Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA). W przepisach ustawy z dnia 3 lipca 2002 r - Prawo lotnicze nie ma przepisów, które umożliwiałyby takie działanie wobec statków powietrznych nieobjętych nadzorem EASA, do którego mają zastosowanie przepisy ww. ustawy. Ważność dokumentów nie będzie więc automatycznie przedłużana, ale użytkownicy statków powietrznych będą mogli ubiegać się o uzyskanie odroczenia odnowienia ich ważności w drodze decyzji Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Rozwiązanie zaproponowane w art. 15zzzzle ustawy COVID-19 jest rozwiązaniem analogicznym do obowiązującego przy kontrolach przedsiębiorców – art. 51 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.). Jego wprowadzenie do wszelkich kontroli przeprowadzanych przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego jest jednak niezbędne, bowiem Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego przeprowadza kontrole nie tylko w podmiotach będących przedsiębiorcami, ale i takich które przedsiębiorcami nie są (kontrole podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej czy kontrole osób fizycznych).

Wprowadzone zmiany mają na celu uelastycznienie sposobu dokonywania przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego kontroli w podmiotach kontrolowanych w okresie obowiązującego stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. Zaproponowane przepisy dają możliwość dokonywania kontroli zdalnej w sytuacji, kiedy może to usprawnić przeprowadzenie kontroli, pozwalając jednocześnie na zachowanie dystansu społecznego, który z uwagi na rozprzestrzenianie się choroby zakaźnej w chwili obecnej jest niezwykle

istotny. Kontrole zdalne pozwalają natomiast na zdecydowane ograniczenie kontaktów międzyludzkich, a to z kolei eliminuje ryzyko związane z szerzeniem się chorób zakaźnych. Zmiany te wychodzą zarazem naprzeciw postulatowi zniesienia uciążliwości w funkcjonowaniu kontrolowanego podmiotu w czasie prowadzonej kontroli, a zarazem dają możliwość przyspieszenia postępowań poprzez wykorzystanie postępu technicznego wpływającego na upowszechnianie rozwiązań służących porozumiewaniu się na odległość.

W art. 15zzzzlf ustawy COVID-19 zakłada się wprowadzenie przepisu umożliwiającego składanie do akt spraw prowadzonych przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego na podstawie art. 37, 46 i 53 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, tj. postępowaniach zmierzających do wydania niezbędnych dokumentów technicznych, w tym świadectwa rejestracji, świadectwa zdatności do lotu, poświadczenia przeglądu zdatności do lotu, czy też świadectwa zdatności w zakresie hałasu, kopii dokumentów w miejsce ich oryginałów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii pod warunkiem, że oryginały tych dokumentów zostaną dostarczone już po wydaniu decyzji. Obecnie art. 21a ust. 4 i 5 ustawy – Prawo lotnicze wskazuje na kategorie wniosków i dokumentów, które mogą być składane do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego w postaci kopii. Zasadnym jest rozszerzenie kategorii dokumentów składanych w formie kopii przez strony postępowań, celem usprawnienia i przyspieszenia prowadzonych postępowań administracyjnych, a czasem wręcz umożliwienia wszczęcia postępowań bez konieczności wzywania strony do uzupełnienia braków formalnych w postaci doręczenia do akt sprawy oryginałów dokumentów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii.

W tym zakresie wprowadzenie przepisu wskazującego, że wszystkie dokumenty przedkładane przez stronę we wskazanych powyżej postępowaniach mogą być w formie kopii, a strona obowiązana będzie do przedłożenia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego oryginału lub potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii w terminie 30 dni od doręczenia jej decyzji, pod rygorem jej cofnięcia przede wszystkim umożliwi Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego wydanie decyzji administracyjnej w oparciu o kopie w sytuacjach, które z uwagi na obowiązujący stan epidemii, jak i światowej pandemii COVID-19, inaczej nie mogłyby zostać wydane. Strona nie miałaby bowiem możliwości doręczenia w stosunkowo krótkim czasie do organu oryginału wymaganych dokumentów lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii z uwagi na obostrzenia związane z zakazami przemieszczania się, w tym zwłaszcza zakazami lotów międzynarodowych. Dla przykładu wskazać można na obowiązujące w Stanach Zjednoczonych przepisy podatkowe, zgodnie z którymi po wydaniu przez nadzór

amerykański (FAA) oświadczenia, o którym mowa w 21.A.174 lit. b ppkt 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz. Urz. UE L 224 z 21.08.2012, str. 1, z późn. zm.), niezbędnym jest, aby statek powietrzny, dla którego wydane zostało to oświadczenie, opuścił Stany Zjednoczone w bardzo krótkim czasie. Brak jest zatem możliwości w ciągu tego okresu, mając na uwadze istniejące, a także ewentualne przyszłe obostrzenia epidemiczne, jak również związane z tym starania, by w miarę możliwości ograniczyć kontakty międzyludzkie i przekazać „oświadczenia o zgodności” Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego w oryginale lub w poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii. Analogiczny problem dotyczy potwierdzenia uzyskania tytułu prawnego do dysponowania statkiem powietrznym (tzw. „bill of sale”) niezbędnego do wydania świadectwa rejestracji zgodnie z art. 37 ust. 3 pkt 3 i ust. 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze. Problemy takie wyniknęły obecnie przy dostarczeniu dwóch statków powietrznych Boeing 787 Dreamliner dla narodowego przewoźnika lotniczego Polskie Linie Lotnicze LOT. Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego wiadomym jest, że podobne sytuacje wynikną przy dostarczaniu statków powietrznych dla innych polskich przewoźników lotniczych. Stąd, aby umożliwić m. in. statkom powietrznym, które znajdują się poza granicami RP, a które zostały nabyte, czy też wyleasingowane przez stronę, ich przylot do Polski, koniecznym jest wprowadzenie zawnioskowanej zmiany. Statek powietrzny bowiem nie może lecieć bez wpisu do rejestru statków powietrznych, a także bez odpowiednich dokumentów poświadczających zdatność do lotu. Jednocześnie z uwagi na to, że przedkładane dokumenty są niezwykle istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa lotów, a także wykazania prawa własności statku powietrznego i ewentualnych nadużyć z nim związanych, koniecznym jest to, aby w rezultacie Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego zostały przedłożone oryginały lub potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie tych dokumentów. Trzeba bowiem mieć względzie fakt, że dokumenty tj. świadectwo zdatności do lotu czy świadectwo rejestracji statku powietrznego nie są dokumentami, w oparciu o które odbywa się jeden lot, np. w celu przylotu na terytorium RP. Są to bowiem dokumenty, których obecność na pokładzie wymagana jest podczas wykonywania każdego lotu. Ponadto, projektowany przepis zapewni możliwość zebrania pełnego materiału dowodowego w ramach prowadzonych spraw i służyć będzie realizacji zasady szybkości postępowania, zasady prawdy obiektywnej, zasady proporcjonalności oraz zasady wysłuchania strony. Dodatkowo zaproponowana regulacja stanowić będzie rozwiązanie zapewniające stronom prowadzonych

postępowań czynny udział w prowadzonych sprawach w postaci umożliwienia im składania dokumentów także w formie kopii.

Propozycja zawarta w art. 15zzzzlg ustawy COVID-19 wprowadzana na okoliczność obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i związanych z tym ograniczeń w przemieszczaniu się oraz komunikacji, w szczególności w ruchu międzynarodowym, ma umożliwić przebazowanie statków powietrznych z fabryki albo baz obsługowych do kraju. Zgodnie z pkt NCC.GEN.140 załącznika VI do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 296 z 25.10.2012, str. 1, z późn. zm.) podczas każdego lotu na pokładzie statku powietrznego objętego nadzorem EASA znajdują się oryginały świadectwa rejestracji, świadectwa zdatności do lotu oraz świadectwa zdatności w zakresie hałasu. Jednak na zasadzie odstępstwa od art. 5 ww. rozporządzenia, zgodnie z jego art. 6 ust. 3, loty bez przewożenia pasażerów lub ładunku, wykonywane w celu przebazowania samolotu lub śmigłowca na potrzeby remontu, naprawy, obsługi technicznej, inspekcji, dostawy, eksportu lub inne podobne potrzeby wykonuje się w zgodnie z wymaganiami określonymi w prawie krajowym państwa członkowskiego. Wykonywanie takich lotów regulują przepisy art. 158 ust. 3a do ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze oraz przepisy dotyczące wykonywania operacji lotniczych wydane na podstawie art. 159 ust. 1 tej ustawy. Niniejsze rozwiązanie pozwoli na loty takich statków powietrznych nie z oryginałami świadectwa rejestracji, świadectwa zdatności do lotu oraz świadectwa zdatności w zakresie hałasu, lecz z odpisami ww. dokumentów poświadczonymi przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego elektronicznie przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego zgodnie z rozwiązaniem przewidzianym w art. 76a § 2a KPA.

W odniesieniu do propozycji dodania art. 15zzzzlh ustawy COVID-19 należy zauważyć, że w aktualnym stanie epidemii znaczącej redukcji uległy możliwości prowadzenia przez Urząd Lotnictwa Cywilnego (ULC) w jego siedzibie w Warszawie państwowych egzaminów teoretycznych zmierzających do wydania licencji lotniczych. W takim stanie rzeczy, zasadne jest wprowadzenie czasowych regulacji, zapewniających formalną i faktyczną możliwość prowadzenia ww. egzaminów, celem zapewnienia utrzymania odpowiedniej liczby personelu lotniczego. Aktualnie obowiązujące przepisy stanowią, iż prowadzenie teoretycznych egzaminów państwowych na licencje pilotów możliwe jest jedynie w ramach infrastruktury zapewnionej w siedzibie ULC. Mając na uwadze ograniczenia prawne związane z reżimem sanitarnym, prowadzenie tych egzaminów przy zmniejszonych wolumenach osobowych

(zarówno osób obsługujących sesje egzaminacyjne, jak i liczby zdających, mogących faktycznie odbyć egzamin w tym samym czasie), niezbędnym jest wprowadzenie rozwiązań tymczasowych, zapewniających utrzymanie minimalnego wymaganego poziomu bezpieczeństwa, przy jednoczesnym niepowiększaniu ekspozycji personelu na ryzyko epidemiczne, poprzez rozłożenie skupiska zdających na kilka mniejszych grup umiejscowionych na różnych obszarach Rzeczypospolitej Polskiej. Optymalnym rozwiązaniem w ocenie projektodawcy wydaje się zatem wprowadzenie możliwości przeprowadzania egzaminów teoretycznych dla części personelu lotniczego w siedzibie innych niż ULC podmiotów, którymi mogą być np. organizacje szkolenia lotniczego, spełniające odpowiednie wymagania techniczne (infrastrukturalne, sprzętowe) oraz prawne (przepisy UE, RODO, wytyczne ULC). Urząd Lotnictwa Cywilnego posiada doświadczenie z przeszłości oraz obecne w ramach m.in. współpracy z organizacjami szkolenia lotniczego pozostającymi jednocześnie uczelniami wyższymi, kształcącymi przyszłych pilotów, takimi jak LAW w Dęblinie, PWSZ Chełm, OKL Politechniki Rzeszowskiej czy Politechnika Poznańska w zakresie przeprowadzania poza siedzibą ULC egzaminów językowych dla personelu lotniczego (KSEJ – Krajowy System Egzaminów Językowych). Zaprezentowane w projekcie przepisy określające minimalne wymagania techniczne oraz prawne, jakie obowiązany będzie spełniać podmiot, w którym będą przeprowadzane egzaminy, uwzględniają m.in. dotychczasową praktykę oraz treść porozumień dwustronnych zawartych w ramach współpracy Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z ww. uczelniami, w których odbywają się egzaminy językowe. Czerpiąc z tych sprawdzonych wzorców proponuje się konstrukcję polegającą na nieodpłatnym zapewnieniu przez zainteresowane podmioty pomieszczeń i sprzętu koniecznych do przeprowadzenia części egzaminów. Przepis dotyczy wyłącznie egzaminów teoretycznych do tzw. licencji niezawodowych pilotów, tj. do licencji rekreacyjnych i turystycznych w ramach specjalności pilotów: samolotowych, śmigłowcowych, szybowcowych oraz balonowych. Powyższe nie oznacza, iż Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego całkowicie zrezygnuje z przeprowadzania takich egzaminów w siedzibie ULC w sytuacji podpisania stosownego porozumienia, a stanowi jedynie alternatywę dla obecnych rozwiązań, korzystną ze względu na obostrzenia sanitarne związane z epidemią COVID-19 (dodatkowe kilka miejsc zdawania egzaminów poza Warszawą rozładuje ewentualne kolejki oraz ułatwi dojazd osób z innych/dalszych regionów Polski). Powyższe zawężenie jest możliwe, gdyż egzaminy teoretyczne do ww. licencji prowadzone są przy pomocy Krajowego Banku Pytań (KBP), opracowanego i administrowanego przez ULC, a nie jak w przypadku licencji zawodowych tzw. unijnego banku pytań ECQB, pozostającego własnością intelektualną Agencji Unii

Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego. Pozyskanie podmiotów do nieodpłatnej współpracy nie powinno stanowić problemu, mając na względzie dobro wyższe, jakim kieruje się projektodawca oraz tymczasowość tego rozwiązania. Zaproponowano, aby przeprowadzeniem egzaminów mogły zająć się wyłącznie podmioty, z którymi Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego zawrze w tym zakresie porozumienie. Porozumienie będzie zawierało szczegóły dotyczące warunków technicznych oraz administracyjnych przeprowadzania egzaminów, określało sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego spełniania wymagań określonych w ustawie oraz przesłanki rozwiązania porozumienia. Nadzór nad egzaminami nadal sprawować będzie Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego wg dotychczasowych zasad (software ULC + obsługa IT) oraz wymagań określonych przepisami prawa. Zmiana polegać będzie jedynie na zmianie miejsca przeprowadzania egzaminów do licencji niezawodowych do pomieszczeń znajdujących się poza siedzibą ULC, pozostających we władaniu podmiotów zainteresowanych, np. ośrodków akademickich, a także wykorzystaniu w celu przeprowadzenia egzaminów sprzętu komputerowego oraz monitorującego zapewnianego przez podmioty zainteresowane). Co do wymagań stricte technicznych w zakresie odrębnej, dedykowanej przeprowadzaniu egzaminów sali egzaminacyjnej, to wymagane jest jej wyposażenie minimum w system monitoringu oraz co najmniej 10 indywidualnych stanowisk komputerowych ze sprzętem komputerowym o poniższych parametrach:

System: Windows 7 lub nowszy

Procesor: 2 Ghz lub szybszy

RAM: minimum 2GB

Miejsce na dysku: minimum 1GB wolnego

Monitor z rozdzielczością 1920x1080, minimum 22"

Łącze: przepustowość od 5 Mbps symetrycznie, stacjonarne

Założenia te znajdą odzwierciedlenie w treści porozumienia.

Ponadto w celu ochrony systemów informatycznych służących do przetwarzania danych osobowych kandydatów na egzaminy przed zagrożeniami pochodzącymi z Internetu stosuje się zabezpieczenia chroniące przed nieuprawnionym dostępem (UTM – zintegrowane, wielofunkcyjne zapory sieciowe oferujące funkcje antywirusowe, funkcje sondy wykrywającej i blokującej próby włamań, filtra treści stron internetowych, routera, VPN, translatora adresów (NAT), kontroli aplikacji oraz ochrony przed wyciekiem danych). Transmisja danych osobowych przez publiczną sieć telekomunikacyjną jest zabezpieczona środkami kryptograficznej ochrony danych.

Pandemia choroby COVID-19 spowodowała również znaczący spadek przychodów pasażerskich przewoźników kolejowych. W celu zapewnienia tym przedsiębiorcom płynności finansowej, wprowadzono nowe przepisy ustawy, które umożliwiały ministrowi właściwemu do spraw transportu przekazywania wsparcia finansowego z budżetu państwa albo z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 jedynie tym przewoźnikom, którzy świadczyli usługi publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym w przewozach wojewódzkich, międzywojewódzkich oraz międzynarodowych.

Zmiany zaproponowane w art. 15zzzzl<sup>1</sup> ust. 1 i 4 oraz w art. 15zzzzl<sup>2</sup> ust. 1 ustawy COVID-19 polegają na rozszerzeniu katalogu podmiotów uprawnionych do korzystania ze wsparcia finansowego na podstawie art. 15zzzzl<sup>1</sup>–15zzzzl<sup>4</sup> ustawy COVID-19. Aktualnie obowiązujące przepisy ograniczają beneficjentów ustawy do operatorów publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym świadczącym usługi wojewódzkich, międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozów pasażerskich. Proponowana nowelizacja umożliwi przekazywanie wsparcia również operatorom kolejowych przewozów pasażerskich: gminnych, międzygminnych, powiatowych, międzypowiatowych, powiatowo-gminnych oraz metropolitalnych.

Zmiana zaproponowana w art. 15zzzzl<sup>2</sup> ust. 3 ustawy COVID-19 polega na ustawowym określeniu wsparcia udzielanego konkretnym operatorom. Zgodnie z propozycją, wysokość przekazanych środków finansowych danemu operatorowi w danym miesiącu równa jest wysokości środków finansowych przekazanych temu operatorowi w tym samym miesiącu roku 2020. Z tym, że wysokość przekazanych środków finansowych w miesiącach pierwszego kwartału jest równa wysokości środków przekazanych temu operatorowi w kwietniu 2020 r., ponieważ w pierwszym kwartale 2020 r. wsparcie nie było jeszcze udzielane. Zmiana została zaproponowana ponieważ dotychczasowe brzmienie art. 15zzzzl<sup>2</sup> ust. 3 ustawy COVID-19 mogło odnosić się tylko do pierwszego roku pandemii COVID-19, kiedy budżety organizatorów były konstruowane bez uwzględniania pandemii. Konsekwencją zmiany treści art. 15zzzzl<sup>2</sup> ust. 3 ustawy COVID-19 jest uchylenie ust. 4-5 tego artykułu, nie ma bowiem potrzeby:

- wskazywania na konieczność pomniejszania wsparcia udzielanego na podstawie art. 15zzzzl<sup>2</sup> ustawy COVID-19 o wsparcie otrzymane na podstawie art. 15zzzzl<sup>1</sup> ustawy COVID-19,
- przekazywania ministrowi kwot, które nie decydują już o wysokości otrzymywanego wsparcia (wniosek o wsparcie zostanie odpowiednio zmodyfikowany).

Drugi rok obowiązywania ustawy jest również powodem zmiany treści art. 15zzzzl<sup>3</sup> ustawy COVID-19. Ponownie należy bowiem założyć, że budżety organizatorów na 2021 r. uwzględniły pandemię COVID-19, a równocześnie aktualne pozostaje założenie, że wsparcie udzielane operatorom na podstawie ustawy przekazywane jest w celu minimalizowania negatywnych konsekwencji pandemii niezależnie od tego, że to organizator pozostaje wyłącznie odpowiedzialny za ofertę publicznego transportu zbiorowego.

Proponowane zmiany umożliwiają udzielanie wsparcia finansowego na podstawie przepisów art. 15zzzzl<sup>1</sup>–15zzzzl<sup>4</sup> ustawy COVID-19 po dniu 31 grudnia 2020 r. Utrzymano fakultatywność wsparcia udzielanego na podstawie art. 15zzzzl<sup>2</sup> ustawy COVID-19, natomiast prawo do udzielania wsparcia na podstawie art. 15zzzzl<sup>1</sup> ustawy COVID-19 ograniczono do dnia 30 września 2020 r., z uwagi na fakt, iż limit dotacji przedmiotowej w rozdz. 60001 klasyfikacji budżetowej jest niższy niż w latach 2019-2020.

Projektowany przepis art. 15zzzzl<sup>5</sup> ustawy COVID-19 ma na celu ograniczenie skutków pandemii wirusa SARS-CoV-2 dla przedsiębiorstw transportowych realizujących transport drogowy, w wyniku których nastąpiło drastyczne zmniejszenie liczby realizowanych przewozów i przede wszystkim przewożonych pasażerów ze względu na ograniczenia w zakresie możliwości przemieszczania się obywateli. W związku z epidemią choroby COVID-19 przedsiębiorstwa transportowe realizujące publiczny transport drogowy na podstawie zezwoleń wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140, z późn. zm.) jak i w oparciu o zawarte umowy na podstawie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym z jednostkami samorządu terytorialnego, znalazły się w trudnej sytuacji ekonomicznej - z uwagi na utracone przychody ze sprzedaży. W wyniku drastycznego spadku liczby pasażerów podróżujących firmy przewozowe zmuszone są do zawieszania swojej działalności w zakresie świadczenia usług przewozowych. Ograniczenia w funkcjonowaniu publicznego transportu zbiorowego oraz skali strat poniesionych przez przewoźników i operatorów przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej wskazują na konieczność podjęcia pilnych działań w zakresie pomocy finansowej, która pomoże zapobiec zaprzestaniu świadczenia przez nich usług przewozowych oraz utracie płynności finansowej w związku z epidemią choroby COVID-19. W związku z powyższym, proponuje się wprowadzić mechanizm wsparcia dla przewoźników przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej w transporcie drogowym w celu umożliwienia im kontynuacji prowadzonej działalności w zakresie usług przewozowych. Proponowane przepisy zakładają przekazywanie przewoźnikom osób w transporcie drogowym

środków finansowych za miesiące obowiązywania ograniczeń w przemieszczaniu się środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie liczby zajętych miejsc siedzących albo miejsc siedzących i stojących w stosunku do dokumentacji technicznej lub techniczno-ruchowej pojazdu jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r, na poziomie kwoty dopłaty do krajowych autobusowych przewozów pasażerskich, o której mowa w art. 8a ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295), rozliczonej za te same miesięczne okresy roku 2019, pomniejszonej o przekazane przewoźnikom autobusowym środki dopłaty, przekazanej na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące, a operatorom na poziomie rekompensaty, o której mowa w art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym rozliczonej za odpowiadające im miesiące roku 2019, pomniejszonej o przekazaną tym operatorom rekompensatę na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące. Środki finansowe przekazywane będą przez właściwe miejscowo samorzady województwa na podstawie złożonego wniosku. Kwota środków finansowych ustalana będzie odrębnie za każdą z utrzymanych linii komunikacyjnych za każdy miesiąc, w którym obowiązywały ograniczenia w przemieszczaniu się środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie liczby zajętych miejsc siedzących albo miejsc siedzących i stojących w stosunku do dokumentacji technicznej lub techniczno-ruchowej pojazdu oraz za okres 30 dni od dnia zniesienia tych ograniczeń. Przewoźnik autobusowy, w odniesieniu do przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej - organizator zobowiązany zostanie do rozliczenia otrzymanych środków finansowych w terminie 45 dni od dnia ich otrzymania. W rozliczeniu środków przedstawia się odrębnie poniesione koszty i przychody związane ze świadczeniem usług przewozu osób oraz kwotę deficytu stanowiącą różnicę między tymi pozycjami i podlegającą rozliczeniu. Kwota deficytu rozliczana będzie przez właściwe miejscowo samorząd województwa do wysokości przekazanych środków finansowych. W przypadku gdy kwota deficytu za dany miesiąc jest mniejsza od kwoty przekazanych środków finansowych, nierozliczona kwota podlega zwrotowi. Jednocześnie należy zaznaczyć, że środki finansowe stanowią pomoc publiczną, podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej. Do czasu zatwierdzenia pomocy przez Komisję Europejską, ww. środki nie będą mogły zostać wdrożone. Zgodnie z art. 31 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 32, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2012/34/UE”,

opłaty za dostęp do infrastruktury, które mają być uiszczane na rzecz zarządcy infrastruktury, nie mogą być niższe od kosztów, które są bezpośrednio ponoszone jako rezultat przejazdu pociągu. Art. 32 ust. 1 dyrektywy 2012/34/UE umożliwia państwom członkowskim dokonywanie podwyżek, jeżeli pozwala na to kondycja rynku. Art. 36 dyrektywy 2012/34/UE przewiduje system opłat rezerwacyjnych, zgodnie z którym pobieranie tych opłat jest obowiązkowe w przypadku, gdy wnioskodawca, w tym przedsiębiorstwa kolejowe, regularnie nie wykorzystuje przyznanych tras lub ich części. Epidemia COVID-19 spowodowała poważne zakłócenia ruchu kolejowego, które doprowadziły do częstego odwoływania tras pociągów i pogorszyła kondycję niektórych segmentów rynku. Ze względu na epidemię COVID-19 uiszczanie przez przewoźników kolejowych powyższych opłat mogło okazać się niemożliwe, dlatego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1429 z dnia 7 października 2020 r. ustanawiające środki na rzecz zrównoważonego rynku kolejowego w związku z epidemią COVID-19 (Dz. Urz. UE L 333 z 12.10.2020, str. 1) pozwala państwom członkowskim na zezwolenie zarządcom infrastruktury kolejowej na częściowe lub całkowite uchylenie opłat lub ich odroczenie, stosowane w sposób przejrzysty, obiektywny i niedyskryminacyjny wobec wszystkich przewoźników. Wszelkie obniżki opłat mogą generować utratę dochodów po stronie zarządcy infrastruktury, która co do zasady podlega rekompensacie zgodnie z art. 8 ust. 4 ww. dyrektywy 2012/34/UE. W związku z powyższym projektowaną ustawą dodaje się art. 15<sup>zzzzl</sup><sup>6</sup>, który umożliwia zrekompensowanie negatywnych skutków finansowych, jakie odczuli zarządcy infrastruktury kolejowej podejmując działania związane z przeciwdziałaniem skutkom epidemii COVID-19, w szczególności polegające na możliwości rezygnacji z pobierania niektórych opłat od przewoźników kolejowych. Koszty te powinny być zrekompensowane ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Wyplata środków następować będzie w sposób określony w przepisach dotyczących funkcjonowania Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, tj. zgodnie z art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.).

Projektowane w przedmiotowym zakresie zmiany umożliwią (w zakresie uzależnionym od limitu środków przeznaczonych na wykonanie dyspozycji wprowadzonych przepisów):

a) zrekompensowanie strat PKP PLK S.A. w 2020 r. z tytułu niepobierania od połowy marca br., zawieszonych opłat rezerwacyjnych za niewykorzystanie przydzielonej zdolności przepustowej z zakresu Indywidualnego i Rocznej Rozkładu Jazdy (dot. art. 33 ust. 3 ustawy

z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym) – opłaty te zostają aktualnie przywracane ze względu na kwestie poprawy przepustowości sieci (od 7-go września br. dla IRJ oraz od nowego rozkładu jazdy w grudniu b.r. dla RRJ),

b) obniżenie, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu, stawek dostępu do infrastruktury kolejowej o max. 50 % (dot. art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym) – przepis jest istotny zwłaszcza dla transportu pasażerskiego w okresach drastycznego zmniejszenia ruchu pociągów i ograniczenia przewozu pasażerów, związanego z obostrzeniami sanitarnymi w okresie pandemii Covid-19,

c) niepobieranie, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu, tzw. mark-upów w transporcie towarowym (zatwierdzonej podwyżki stawki jednostkowej), jako marży zysku zarządcy w stosunku do podstawowej stawki dostępu (dot. art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym) – przepis ma uzasadnienie w związku z aktualną kondycją rynku kolejowego w okresie pandemii Covid-19, gdyż możliwość stosowania podwyższenia takich stawek i pobierania mark-up-ów jest wskazana w dyrektywie 2012/34/UE jako zależna od kwestii kondycji rynku.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że ww. środki finansowe stanowią pomoc publiczną, podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej. Do czasu zatwierdzenia pomocy przez Komisję Europejską, ww. środki nie będą mogły zostać wdrożone.

**Zmiana w zakresie nadawania uprawnień inspektora ochrony radiologicznej oraz o uprawnieniach do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.** W związku z wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, a następnie stanu epidemii zostały wstrzymane szkolenia oraz egzaminy dla osób ubiegających się o uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej oraz o uprawnienia do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, nadawane na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792, z późn. zm.).

Stosownie do art. 7 ust. 3 i 5 ww. ustawy uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej uprawniają do sprawowania w jednostkach organizacyjnych wykonujących działalność związaną z narażeniem na działanie promieniowania jonizującego wewnętrznego nadzoru nad

przestrzeganiem wymagań ochrony radiologicznej i bezpieczeństwa jądowego, co ma szczególne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa w jednostkach eksploatujących obiekty jądowe oraz w jednostkach ochrony zdrowia wykonujących ekspozycje medyczne. Uprawnienia te nadawane są na okres 5 lat, a sprawowanie wewnętrznego nadzoru nad działalnością jednostki przez inspektora ochrony radiologicznej jest warunkiem bez którego spełnienia jednostka organizacyjna nie może prowadzić działalności związanej z narażeniem na promieniowanie jonizujące.

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy – Prawo atomowe stanowi podstawę nadawania uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej. Stanowisko to obejmuje szereg specjalności takich jak między innymi operator reaktora badawczego, operator przechowalnika wypalonego paliwa jądowego, operator akceleratora stosowanego do celów medycznych oraz urządzeń do teleradioterapii, operator urządzeń do brachyterapii ze źródłami promieniotwórczymi. Uprawnienia te co do zasady nadawane są na okres 5 lat, a w obiektach jądowych na 3 lata. Bez ich posiadania nie jest możliwe zajmowanie ww. stanowisk i obsługa specjalistycznych źródeł promieniowania jonizującego.

Przepis art. 15zzzzn ustawy COVID-19, który przedłużył o 9 miesięcy ważność wygasających w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu uprawnień inspektorów ochrony radiologicznej oraz uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej, wszedł w życie z dniem 31 marca 2020 r. Ma on bardzo istotne znaczenie dla zapewniania ciągłości pracy jednostek organizacyjnych wykonujących działalność związaną z promieniowaniem jonizującym, a zwłaszcza polskich obiektów jądowych (w tym reaktora badawczego Maria produkującego radiofarmaceutyki na potrzeby onkologii) oraz jednostek ochrony zdrowia (w tym szpitali onkologicznych prowadzących ekspozycje medyczne, w szczególności w ramach radioterapii). W związku z tym, że stan zagrożenia epidemicznego został wprowadzony z dniem 14 marca 2020 r. (rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, Dz. U. poz. 433, z późn. zm.), a stan epidemii na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, który został wprowadzony rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) wciąż obowiązuje, istnieje niebezpieczeństwo, że przedłużone uprawnienia zaczną wygasać. Z uwagi na

spowodowaną wprowadzonymi obostrzeniami dotyczącymi zgromadzeń niemożność organizowania egzaminów dla tych osób nie będzie możliwe nadanie im uprawnień na kolejny pięcioletni albo trzyletni okres wynikający z art. 7 ust. 9 i art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe.

Ocenia się, że przepis może objąć swoim zakresem ponad 1200 osób, które dzięki przedłużeniu uprawnień będą mogły wykonywać swoje zadania zawodowe, gwarantując zarazem wysoki poziom bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej w jednostkach organizacyjnych wykonujących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące. Proponowany termin zachowania ważności uprawnień (18 miesięcy) gwarantuje z jednej strony - ochronę interesów osób, które nabyły te uprawnienia i jednostek organizacyjnych prowadzących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące, w których osoby te są zatrudnione, z drugiej strony – pozwoli organom nadającym uprawnienia (Prezesowi Państwowej Agencji Atomistyki oraz w odniesieniu do uprawnień inspektora ochrony radiologicznej w medycznych pracowniach rentgenowskich – Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu) zorganizować i przeprowadzić egzaminy oraz przeprowadzić proces nadania uprawnień.

Odnosnie zmian zaproponowanych w art. 31x ust. 2-5 ustawy COVID-19 zauważa się, że obowiązujący stan epidemii skutecznie utrudnia utrzymanie ciągłości procesu odnawiania przez pracowników przedsiębiorstw energetycznych:

- 1) świadectw potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci, urządzeń i instalacji oraz
  - 2) zaświadczeń kwalifikacyjnych (techniczno-dozorowych)
- co generuje istotne ryzyko możliwości kontynuowania przez te przedsiębiorstwa realizacji wszystkich zadań ze względu na niedobory pracowników posiadających ważne zaświadczenia i świadectwa.

Przedłużenie okresu obowiązywania wydanych świadectw potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (ust. 2) oraz przedłużenie możliwości zdalnego przeprowadzenia egzaminu sprawdzającego te kwalifikacje (ust. 3) jest niezbędne ze względu na nadal obowiązujący stan epidemii. Przyjęcie powyższego rozwiązania jest niezwykle istotne, bowiem prace na rynku paliw i energii (czyli w elektrowniach, elektrociepłowniach, ciepłowniach, u operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych

elektroenergetycznych i gazowych oraz u konsumentów) mogą wykonywać bez nadzoru jedynie osoby posiadające właściwe świadectwa kwalifikacyjne. Jest to grupa ok. 100 000 osób. Niektóre z tych świadectw mają charakter terminowy.

Nowe brzmienie ust. 3 i 4 ma na celu przedłużenie terminu ważności świadectw kwalifikacyjnych (techniczno-dozorowych) umożliwiających wykonywanie zadań przez pracowników przedsiębiorstw energetycznych (m.in. przy budowie gazociągów, przyłączaniu nowych odbiorców) – do 180 dni po ustaniu stanu epidemii.

W związku ze stanem epidemii przedsiębiorstwa energetyczne mają ograniczoną możliwość prowadzenia szkoleń dla pracowników, które są niezbędne do wydłużenia okresu ważności uprawnień do wykonywania zadań (szkolenia prowadzone są w reżimie sanitarnym w ograniczonych grupach lub wstrzymane). Powoduje to powstanie zaległości w przedłużeniu uprawnień. Ponieważ proces dojścia do odnowienia wszystkich uprawnień musi być rozłożony w czasie, konieczne jest wprowadzenie okresu przejściowego po ustaniu epidemii.

Zaproponowane w art. 1 pkt 26 niniejszej ustawy zmiany polegają na umożliwieniu opatrywania decyzji i innych pism sporządzanych w sprawach świadczeń przyznawanych i wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zamiast podpisem odręcznym – nadrukiem imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do ich wydawania (art. 31 zda). Rozwiązanie analogiczne do proponowanego funkcjonuje już w odniesieniu do decyzji wydawanych przez Zakład w procesie masowym – m. in. w odniesieniu do decyzji waloryzacyjnych (art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Obecna sytuacja epidemiologiczna w Polsce wymusza rozszerzenie zastosowania powyższego rozwiązania na inne postępowania prowadzone przez Zakład w sprawach świadczeń. Przyspieszy to cały proces wydawania decyzji oraz wysłania jej świadczeniobiorcy.

Natomiast dodawany art. 31zdb ma na celu okresowe wydłużenie wymaganych przepisami prawa (dla określonej grupy dłużników zajętej wierzytelności) terminów tygodniowych (7 - dniowych) na złożenie oświadczeń lub przekazanie informacji w sprawach zajętych wierzytelności w postępowaniach egzekucyjnych. Konieczność wydłużenia tych terminów spowodowana jest ogólną sytuacją wywołaną przez pandemię wirusa SARS-CoV-2. Dotrzymanie terminów tygodniowych (7 - dniowych) w okresie pandemii przy zwiększonej absencji pracowników organów rentowych, organów emerytalnych i organów emerytalno -

rentowych przyznających i wypłacających świadczenia podlegające zajęciu, spowodowanej chorobą, pobytem na kwarantannie lub opieką nad dzieckiem jest znacznie utrudnione. Naruszenie tych terminów może zaś rodzić odpowiedzialność finansową obciążającą budżety pracowników lub instytucji.

W art. 19 niniejszej ustawy proponuje się również wprowadzenie przepisu określającego, że wydłużenie terminów dotyczy zajęć egzekucyjnych dokonanych nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Proponowana zmiana art. 31z zca ustawy COVID-19 (art. 1 pkt 27 projektu ustawy) polega na przedłużeniu na 2021 r. możliwości podejmowania przez rady gmin uchwał zwalniających z opłat za zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży lub przedłużających termin na ich wniesienie do końca roku. Poprawka umożliwi proponowanie przez rady gmin programów pomocowych dla przedsiębiorców najbardziej dotkniętych ograniczeniami w życiu społeczno-gospodarczym, tj. z branży gastronomicznej, ponieważ to w większości te podmioty korzystają z wymienionego rodzaju zezwolenia.

Z uwagi na okoliczność, że termin wniesienia opłaty za rok 2021 mija 31 stycznia 2021 r., a jej nieuiszczenie, w wymaganym ustawą z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277, z późn. zm.) terminie i wysokości, powoduje utratę zezwolenia, przedłożone uzupełnienie obowiązującego porządku prawnego jest pilnie potrzebne.

Powyższa zmiana jest neutralna z punktu widzenia budżetu państwa.

Przepisy zawarte w art. 1 pkt 28 niniejszej ustawy umożliwią przekazanie przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej, zwanemu dalej „PISF”, środków finansowych w kwocie 120 000 000 zł. Środki zostaną przekazane na wniosek Dyrektora PISF z przeznaczeniem na działania mające na celu wsparcie branży kinematograficznej w trudnym okresie pandemii COVID-19. Środki Finansowe pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

Środki będą przyznawane:

- 1) podmiotom prowadzącym działalność w zakresie kinematografii; będą to podmioty, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii

(Dz. U. z 2019 r. poz. 2199 oraz z 2020 r. poz. 568 i 875), wykonujące działalność lub świadczącym usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; wsparcie zostanie przyznane w formie dotacji, pożyczki lub poręczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii;

2) osobom fizycznym w formie stypendium.

Wnioski o powyższą pomoc mogą być składane od dnia ogłoszenia naboru do dnia 30 kwietnia 2021 r. Kosztami kwalifikowanymi będą koszty poniesione przez beneficjentów w okresie od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r.

W ramach przekazanych środków planowane są, omówione poniżej, trzy główne obszary interwencji oraz dodatkowe wsparcie w formie stypendiów dla na rzecz osób biorących udział w tworzeniu utworu audiowizualnego, które znalazły się w trudnej sytuacji materialnej w związku z epidemią COVID -19.

Przyznanie środków podmiotom działającym w sektorze kinematografii, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o kinematografii, nastąpi na zasadach określonych w tej ustawie oraz aktach wykonawczych wydanych na jej podstawie.

#### I. Wsparcie dla produkcji filmowych

Na podstawie informacji zebranych przez PISF szacuje się, że do końca kwietnia 2021 r. będzie czynnych około 60 planów filmowych. Jest pewne, że koszty bezpośrednie w tych produkcjach wzrosną ze względu na obostrzenia związane z COVID-19. Istotnym jest szybkie przekazanie dodatkowych środków finansowych na rzecz producentów filmowych, aby produkcje filmowe mogły być realizowane w czasie kryzysu. Koszty dodatkowe, jakie producenci ponoszą z tytułu pandemii, są szacowane przez Polski Instytut Sztuki Filmowej na około 10% budżetu filmu. Statystycznie budżet polskiego filmu wynosi około 7 000 000 zł, z tego wynika, że zakładana wysokość pożyczki na poziomie około 715 000 zł (średnia wysokość pożyczki, mediana liczona na podstawie średniego budżetu 718 918 zł – co jest zbliżone do średniej pożyczki) dla 1 utworu audiowizualnego ( $715\,000\text{ zł} \times 56 = 40\,040\,000\text{ zł}$ ). Maksymalna kwota przyznanej pożyczki może wynieść 1 000 000 zł.

#### II. Wsparcie dla promocji

Obecnie już zaplanowano do końca kwietnia 2021 r. 25 premier filmowych. Ponadto część filmów jest w fazie produkcji lub których produkcja została już zakończona, a jedynie czekają na wyznaczenie daty premiery. Kwota dofinansowania, którą PISF chce przekazać na program pomocowy dla dystrybutorów wynosi maksymalnie 3 000 000 zł (na pokrycie

realnych kosztów Prints & Advertising („P&A”) w czasie COVID-19 oraz opłatę „za przyszłe wpływy” dla producenta). Łączna kwota przewidziana na program wynosi 40 000 000 zł (3 000 000 zł x 13,50 = 40 500 000 zł – przy założeniu maksymalnego wykorzystania dotacji). Rzeczywiście ilość premier kinowych będzie mniejsza niż 25 zaplanowanych ze względu na częściowe przenoszenie dystrybucji do kanałów internetowych. Dlatego, zgodnie z szacunkami PISF, realnie wsparcie zostanie skierowane do około 13-18 premier kinowych przy różnych wartościach dotacji. Producenci oraz dystrybutorzy czekają również na wprowadzenie do dystrybucji kinowej innych niż (premiery) filmów, które powinny znaleźć się w kanałach dystrybucji. Dodatkowe finansowanie połączone z opłatą licencyjną dla producentów pozwoli częściowo pokryć inwestycje oraz koszty wkładów własnych poniesionych przez producentów oraz koproducentów filmów.

### III. Wsparcie dla kin

Ostatnim i niezbędnym ogniwnem wsparcia polskiej kinematografii są kina studyjne i małe kina prowadzone przez mikroprzedsiębiorców, gdzie wyświetlane są polskie filmy. Ta część branży została najbardziej dotknięta skutkami COVID-19. Kilkumiesięczne zamknięcie, następnie ograniczenie widowni do 25% i obawy widzów przed uczestnictwem we wspólnym seansie spowodowało drastyczny spadek widowni w ostatnich miesiącach (spadek widowni szacowany jest na blisko 90% w porównaniu do roku ubiegłego). Brak wsparcia finansowego dla tych podmiotów, które nie prowadzą działalności na dużą skalę, grozi im upadłością.

Do Sieci Kin Studyjnych należy obecnie 188 kin, które dysponują 294 salami. Poza Siecią pozostaje około 100 małych kin niezrzeszonych, w których liczba ekranów jest szacowana na ok. 150.

Koszt wsparcia wszystkich wymienionych kin przez okres 6 miesięcy wyniósłby 40 000 000 zł. Wynika to z założenia udzielania wsparcia dla poszczególnego kina w wysokości 15 000 zł na jeden ekran miesięcznie.

Beneficjenci	Liczba kin	Liczba ekranów	Dofinansowanie PISF (15 000 zł na ekran przez 6 m-cy)
Kina studyjne	188	294	26 460 000 zł

Małe kina	ok. 100	ok. 150	ok. 13 500 000 zł
Razem	ok. 288	ok. 444	39 960 000 zł

Przekazanie ww. środków finansowych umożliwi przetrwanie branży kinematografii. Brak wsparcia finansowego dla wskazanych powyżej sektorów branży filmowej spowodowałoby całkowite zahamowanie dystrybucji filmów w kinach, brak zwrotu inwestycji polskim przedsiębiorcom działającym w branży kinematografii (co może spowodować likwidację wielu firm zajmujących się produkcją audiowizualną) oraz zamknięcie na stałe kin studyjnych w Polsce.

#### IV. Stypendia

Ze środków pochodzących z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 Dyrektor PISF będzie mógł udzielić stypendiów na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii. Kwota przeznaczona na rzecz stypendiów będzie wynosić maksymalnie 4 mln zł. Środki na stypendia będą przyznawane w przypadku niepełnego wykorzystania środków na programy.

Forma stypendiów dla osób fizycznych umożliwi wsparcie socjalne podmiotów, które nie uzyskują wsparcia z innych źródeł. Sytuacja twórców filmowych jest niezwykle niejednorodna, a mechanizm stypendium umożliwi wsparcie osób najbardziej narażonych na ubóstwo.

Stypendia mogą być przyznane przez PISF na wniosek osoby fizycznej. Stypendia będą przyznawane na rzecz osób biorących udział w tworzeniu utworu audiowizualnego, które znalazły się w trudnej sytuacji materialnej w związku z epidemią COVID -19.

Projekt szczegółowo określa treść wniosku o uzyskanie stypendium oraz wspólny dla wszystkich beneficjentów termin składania wniosków.

W art. 1 pkt 29 niniejszej ustawy proponuje się także zmianę w art. 36 ustawy COVID-19. Z uwagi na przedłużający się stan epidemiczny, wskazane jest przedłużenie obowiązywania przepisów art. 8d–8f ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz

wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.), stanowiących podstawę ograniczenia kosztów pozaodsetkowych kredytu konsumenckiego.

Obniżenie maksymalnej wysokości kosztów poza-odsetkowych kredytu na czas przewidziany w ustawie ma chronić szczególnie wrażliwych klientów przed wykorzystywaniem ich słabszej pozycji przez pożyczkodawców (*predatory lending*). Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, kiedy pożyczkodawca – co już obecnie zdarza się w wielu podmiotach oferujących szybkie pożyczki – stosowałby maksymalne stawki kosztów pozaodsetkowych.

Różnicę w kosztach (odsetki i prowizje) poniesionych przez konsumenta, przy założeniu stosowania maksymalnych (lub prawie maksymalnych) kosztów pozaodsetkowych, na przykładzie pięciu pożyczek, przedstawia poniższe zestawienie:

Pożyczka	Koszt całkowity – obecne regulacje	Koszt całkowity – proponowane regulacje	Redukcja kosztu
500 zł na 15 dni, nieoprocentowana, tylko okres przejściowy	125,00 zł	25,00 zł	80%
1000 zł na 90 dni, oprocentowanie 7,2%, prowizja niekredytowana, tylko okres przejściowy	337,02 zł	177,02 zł	47%
1000 zł na 6 miesięcy, oprocentowanie 5%, prowizja kredytowana, tylko okres przejściowy	412,28 zł	190,35 zł	54%
1000 zł na 12 miesięcy, oprocentowanie 7,2%, prowizja kredytowana, tylko okres przejściowy	575,30 zł	229,75 zł	60%

(oprocentowanie 7,2% odpowiada maksymalnemu oprocentowaniu po obniżeniu stopy referencyjnej NBP do 0,1%)

Wprowadzone zmiany zdecydowanie zniechęcają do udzielania bardzo krótkich, wysokokosztowych pożyczek, czyli tych najbliższych lichwie. Przy pożyczkach

średnioterminowych w okresie przejściowym (czas obowiązywania przepisów specustawy) konsument może liczyć na obniżenie kosztów związanych z kredytem o więcej niż połowę.

**Odniesienie do argumentu o ograniczeniu dostępu do kredytów i wypychaniu konsumentów w szarą strefę:**

Kwestią, która jest często podnoszona podczas dyskusji o redukcji kosztów pożyczek (choćby przy pracy na ustawą o przeciwdziałaniu lichwie z 2019 r.) jest wycofanie się z rynku pożyczkobiorców i przejęcie części klientów przez szarą strefę/lombardy. Wspomniany argument często był podnoszony przez kredytodawców i ich organizacje branżowe po wprowadzeniu w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych obniżenia pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego. Biorąc jednak pod uwagę dane dotyczące sytuacji konsumentów w okresie I fali pandemii w okresie po jej opadnięciu w październiku 2020 r. – należy wskazać, że argument nie jest trafny i był przez branżę pożyczkową nadużywany. **Generalnie skutek pandemii w coraz mniejszym stopniu Polacy chcą korzystać z kredytów w finansowaniu ważnych wydatków** – jest to wypadkowa zarówno spadku skłonności do wydawania pieniędzy, posiadanych oszczędności, jak i obaw gospodarstw domowych co do przyszłości w obliczu pandemii – w szczególności obaw przed bezrobociem i niepewnością co do rozwoju sytuacji gospodarczej. Spadek skłonności do korzystania z kredytów miał niewątpliwy wpływ na zmniejszenie akcji kredytowej. **Zatem spadek liczby udzielanych kredytów nie wynika, jak to wskazują instytucje kredytowe, jedynie z ograniczenia udzielania kredytów, ale też w znaczącym stopniu ze spadku skłonności do ich brania.**

**Teza o ograniczeniu dostępu do kredytowania poprzez ograniczenie pozaodsetkowych kosztów kredytu szerokim grupom ludności, co skutkuje ich wypchnięciem do szarej strefy jest zatem nieuprawniona, co potwierdzają wyniki poniższych badań.**

Polacy w okres pandemii wchodzili z rzeczywistości silnie rozwijającej się gospodarki, dobrej sytuacji na rynku pracy, osobom o najniższych dochodach zapewniono wysokie, ale co najważniejsze trwałe transfery socjalne – spowodowało to, że okres I fali, jak i lockdown nie uderzył tak mocno w finanse Polaków i gospodarstw domowych, jak to prognozowano na początku wybuchu pandemii.

**Oszczędności gospodarstw domowych na progu pandemii:**

- Stopa oszczędności gospodarstw domowych w Unii Europejskiej wzrosła rok do roku najmocniej historii (o 3,5 pkt. proc.)<sup>1</sup>.
- Wzrost stopy oszczędności gospodarstw domowych Eurostat tłumaczy wzrostem dochodu rozporządzalnego, czyli całkowitego dochodu pomniejszonego o podatki oraz składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.
- Oszczędności wzrosły we wszystkich państwach członkowskich UE, dla których dostępne są dane. **Najmocniejszy wzrost odnotowano w Słowenii (+7,7 pkt. proc.), a następnie w Polsce (+6,8 pkt. proc.)<sup>2</sup>.**

### **Struktura aktywów polskich gospodarstw domowych<sup>3</sup>:**

- gotówka i depozyty - około 55% aktywów,
- udziały kapitałowe i udziały lub jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych - około 23%
- systemy ubezpieczeniowe, emerytalnorentowe i standaryzowanych gwarancji – ok. 12% aktywów finansowych,
- pozostałe 10% stanowią walory luksusowe, złoto + nieruchomości.

Wg. danych PIE i PFR (II fala badania nastrojów gospodarstw domowych przeprowadzonego przez PIE i PFR - koniec lipca 2020) pandemia w mniejszym stopniu, niż przypuszczano wpłynęła na sytuację finansową polskich gospodarstw domowych:

- 41% respondentów pandemia twierdzi, że pandemia nie wpłynęła na stan oszczędności
- 30% ankietowanych w, odnotowało zmniejszenie oszczędności
- 8% ankietowanych deklaruje zwiększenie oszczędności
- Wartość depozytów gospodarstw domowych w sierpniu 2020 r. ukształtowała się na poziomie 731.293 mln PLN, tj. była o 21,1% **większa niż rok wcześniej i o 14,7% większa niż na koniec I kwartału br.**

**Ciężar finansowy pandemii Covid-19 rozłożony był nierówno.** Większość konsumentów oszczędza teraz w większym stopniu, gdyż bardziej boi się o jutro i ma mniej okazji do wydawania (nie chodzi do kina, na koncerty, zdecydowanie rzadziej jeździ za granicę). Jednak osoby, które straciły pracę lub część dochodów musiały niejednokrotnie sięgnąć po swoje oszczędności, aby zapłacić bieżące rachunki. **Polacy deklarują spadek wydatków mniej więcej jednakowo często jak mieszkańcy innych krajów.** To dość zaskakujące, gdyż

<sup>1</sup> Z danych europejskiej instytucji Eurostat za pierwszy kwartał 2020 roku.

<sup>2</sup> Z danych Eurostaru.

<sup>3</sup> Wg comiesięcznego zestawienia informacji o oszczędnościach PFR – dane październik 2020 r.

przebieg pandemii i lock-downu był w Polsce dotąd łagodniejszy niż np. na południu Europy. Sugeruje to większą potrzebę bezpieczeństwa finansowego mieszkańców naszego kraju.

Jednocześnie jak można było się tego spodziewać (Raport PIE i PRF) pokazał, że pandemia **mocno uderzyła w plany zakupowe Polaków**. Do końca lipca 11% Polaków wskazywało, że z powodu pandemii zrezygnowało z zaplanowanych inwestycji w zakup samochodu, mieszkania, domu, ziemi lub remont mieszkania lub domu, z nich zrezygnowało.

### **Tempo zadłużania się Polaków:**

#### **1. Wejście w okres pandemii:**

Według Rejestru Dłużników BIG InfoMonitor w pierwszym kwartale br. zaległości kredytowe i pozakredytowe Polaków wzrosły o ponad 2 mld zł (do 79,8 mld zł), a liczba niesolidnych dłużników zwiększyła się o prawie 37 tys. osób. Nieopłacone w terminie zobowiązanie albo opóźnioną o 30 dni ratę kredytu ma ponad 2,83 mln osób.

Wartość długów z tytułu:

- niespłacanych rachunków, alimentów i czynszów wzrosła w ciągu kwartału o 449,5 mln (1,1 proc.),
- nieregulowanych w terminie kredytów o 1,6 (4,5 proc.).

Suma zaległości pozakredytowych sięga 42,7 mld zł, a kredytów, których spłatę kredytobiorcy opóźniają o minimum 30 dni w kwocie co najmniej 200 zł to łącznie 37,1 mld zł.

W porównaniu z czwartym kwartałem 2019 r. łączna liczba niesolidnych dłużników zwiększyła się o 36 862 osób i wyniosła na koniec marca 2 833 569.

#### **2. Pierwsza fala pandemii – II kwartał 2020 r.:**

O ponad 1,2 mld zł, do 81 mld zł wzrosły w ciągu kwietnia i maja długi Polaków z powodu nieopłaconych rachunków i rat kredytów.

Wzrost wartości długów w okresie kwietnia i maja 2020 r. z tytułu:

- niespłacanych rachunków o 273 mln zł (0,6 proc.),
- nieregulowanych w terminie kredytów o 939,3 mln zł (2,5 proc.).

Suma zaległości pozakredytowych wynosi 42,9 mld zł, a kredytów opóźnianych o min. 30 dni i o wartości co najmniej 200 zł, to ponad 38 mld zł.

Tempo zadłużania jest dwukrotnie wyższe niż przed rokiem, **jednakże pandemia nie przyspieszyła póki co tempa zadłużania się biorąc pod uwagę dane z końca I kwartału i końca II kwartału 2020** - z danych Rejestru Dłużników BIG InfoMonitor oraz Biura Informacji Kredytowej.

Skutki ekonomiczne (wpływ na wyniki finansowy i ryzyka) proponowanych rozwiązań dla podmiotów oferujących pożyczki konsumenckie są trudne do przewidzenia:

- Zdaniem firm pożyczkowych (Stanowisko ZPF z 23 marca 2019 r. *Proponowana zmiana limitu pozaodsetkowych kosztów kredytu wymaga rzetelnej analizy ekonomicznej* <https://zpf.pl/proponowana-zmiana-limitu-pozaoedsetkowych-kosztow-kredytu-wymaga-rzetelnej-analizy-ekonomicznej/>) całkowity koszt mikropożyczki oscyluje w przedziale 26-38% kwoty pożyczki, a dla pożyczki długoterminowej w przedziale 49-76%. Liczby te należy jednak interpretować w szerszym kontekście: firmy pożyczkowe preferują model biznesowy, w którym udzielenie pożyczki jest szybkie i łatwe, ale związane z wysokim ryzykiem częściowego lub całkowitego niespłacenia przez klienta (należy też podkreślić, że w takim modelu wysokie koszty ryzykownych klientów są przerzucane na klientów odpowiedzialnych i uczciwych). Ocena Skutków Regulacji dla projektu ustawy z 2019 o przeciwdziałaniu lichwie przewidywała, że zmniejszone koszty pozaodsetkowe kredytów może spowodować rewolucję w branży, upadek sporej części podmiotów, zmiana modelu biznesowego funkcjonowania pozostających na rynku i wreszcie przejście istotnej części klientów firm sektora pożyczkowego przez banki. W przypadku tymczasowości rozwiązania, ryzyka te (zwłaszcza ryzyko upadłości części sektora) są oczywiście mniejsze, ale wciąż istnieją.
- W przypadku banków, proponowane limity kosztów pozaodsetkowych nie są tak radykalną redukcją stosowanych obecnie prowizji jak w przypadku firm pożyczkowych. Prowizja na poziomie 14-15% kwoty kredytu, niezależnie od okresu kredytowania, znajdowała się w standardowej ofercie kredytów średnioterminowych w dużych bankach (oferty promocyjne były często znacznie tańsze). Zatem wpływ proponowanych zmian na segment pożyczek konsumenckich w bankach mógłby być minimalny, a jeśli zmaterializowałyby się scenariusz migracji klientów z firm pożyczkowych do banków, nawet krótkookresowo korzystny.
- Należy wszelako mieć na uwadze, że powyższe rozważania, jak wszystkie historyczne rozważania w tym temacie, **oparto na założeniu, że gospodarka funkcjonuje normalnie**, a rozwiązania są trwałe i wyznaczają kierunek ewolucji sektora finansowego. Obecne rozwiązania są tworzone przy założeniu radykalnego zaburzenia życia społeczno-ekonomicznego w czasie epidemii i mają mieć charakter tymczasowy. U ich podstaw leży zarówno troska o szczególną ochronę konsumenta w trudnym dla niego okresie, jak również zasada solidarności społecznej, kiedy to branża finansowa i pożyczkowa przejmie na siebie część kosztów kryzysu. W przypadku obniżenia kosztów kredytów konsumenckich, wpływ na branżę firm pożyczkowych i banków będzie wyraźnie asymetryczny. By zredukować tę

asymetrię, a jednocześnie zapewnić lepszy dostęp do kredytu dla konsumentów, należy z jednej strony w kolejnych regulacjach rozważyć **wprowadzenie mechanizmów zmniejszających dotkliwość regulacji dla firm pożyczkowych** (zwłaszcza możliwość wliczania złych długów do kosztów uzyskania przychodu), z drugiej strony zapewnić, **by procedura udzielania kredytów i pożyczek przez banki była maksymalnie ułatwiona i pozwalała zagospodarować również klientów wcześniej wykluczonych z segmentu kredytów bankowych.**

Zawarta w art. 1 pkt 25 niniejszej ustawy zmiana w art. 31zc ustawy COVID-19 stanowi konsekwencję zmiany art. 36 ustawy COVID-19.

## **II. Zmiany w innych ustawach**

Celem regulacji zawartej w art. 2 projektu ustawy dotyczącej dodania art. 9a ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1777) jest częściowa rekompensata dla ozdowieńców po chorobie COVID-19 kosztów związanych z oddaniem osocza, dodatkowa mobilizacja osób oddających osocze krwi oraz umożliwienie i ułatwienie ozdowieńcom przemieszczania się do różnych punktów poboru krwi, niezależnie od miejsca ich zamieszkania. Regulacje te służą zabezpieczeniu zapotrzebowania na krew i jej składniki w okresie epidemii w stosunku do wszystkich dawców. Obecnie szpitale realizują zabiegi na poziomie sierpnia/września, a dostęp do dawców krwi jest bardzo ograniczony. W związku z tym, że w przypadku tych dawców krwi są to zazwyczaj trzy donacje, centra krwiodawstwa i krwiolecznictwa będą wydawać zaświadczenie. Na dzień 25 listopada 2020 r. było 6 373 donacje, co daje ok. 5 000 dawców ozdowieńców.

W art. 3 projektu ustawy zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, z późn. zm.).

W obecnie obowiązujących przepisach brak jest możliwości korzystania przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) z danych zgromadzonych w Elektronicznym Krajowym Systemie Monitorowania Orzekania o Niepełnosprawności (EKSMOoN). Korzystanie z danych umieszczonych w EKSMOoN jest potrzebne do użytkowania wdrożonego przez PFRON Systemu Obsługi Wsparcia finansowanego ze środków PFRON (SOW). SOW oferuje osobom z niepełnosprawnością możliwość

uzyskania dofinansowania bez wychodzenia z domu poprzez e-usługę polegającą na możliwości złożenia wniosku, podpisania umowy oraz rozliczenia środków online. Docelowa funkcjonalność SOW przewiduje możliwość weryfikacji przez pracowników jednostek samorządu terytorialnego, udzielających dofinansowania, poprawności i aktualności informacji podawanych we wnioskach w zewnętrznych systemach informatycznych.

W art. 6d ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, określającym zasady, na jakich mogą być udostępniane dane zgromadzone w systemie EKSMOoN oraz podmioty upoważnione do pozyskiwania tych danych, nie ma przewidzianego PFRON. W takiej sytuacji w oparciu o przepisy ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie jest możliwe pozyskiwanie przez PFRON, jako administratora SOW, danych z systemu EKSMOoN, w celu weryfikacji wydatkowania środków przekazywanych jednostkom samorządu terytorialnego na podstawie algorytmu. Także jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego na gruncie obowiązujących uregulowań nie mogą pozyskiwać danych z systemu EKSMOoN dla celów weryfikacji orzeczeń potwierdzających niepełnosprawność wydawanych przez zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności. Propozycja zmiany art. 6d ust. 4 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wychodzi naprzeciw potrzebie wyposażenia jednostek samorządu terytorialnego oraz PFRON w instrument umożliwiający pozyskiwanie danych zgromadzonych w systemie EKSMOoN, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, określonym nowym brzmieniem proponowanego przepisu

Proponowane przepisy mają za zadanie przede wszystkim umożliwić sprawne zarządzanie środkami publicznymi oraz uproszczenie i skrócenie czasu realizacji spraw. Obecnie pracownicy jednostek samorządów terytorialnych nie posiadają aktualnej zweryfikowanej informacji na temat prawdziwości aktualności orzeczeń dokumentujących niepełnosprawność dołączanych jako załącznik do wniosku o dofinansowanie ze środków PFRON.

Dostęp do EKSMOoN umożliwi PFRON weryfikację orzeczeń oraz pozwoli na zwolnienie osób niepełnosprawnych, wnioskodawców z obowiązku przedkładania orzeczeń lub ich kopii i zastąpienie ich oświadczeniami weryfikowanymi przez urzędników za pośrednictwem SOW komunikującym się z EKSMOoN.

Ponadto przewidziano możliwość dostępu przez PFRON do EKSMOoN w celu weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o refundację składek na ubezpieczenia

społeczne na podstawie art 25a i art. 25c ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz w celu weryfikacji danych dotyczących osób, do których wynagrodzeń przysługuje dofinansowanie do wynagrodzeń, na podstawie art 26a-26c ww. ustawy, w szczególności w zakresie daty i rodzaju wydanego orzeczenia, symbolu przyczyny niepełnosprawności, daty powstania niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, okresu, na jaki zostało wydane orzeczenie, wskazania, o których mowa w art. 6b ust. 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

W związku z użyciem po raz pierwszy skrótu „Fundusz” dla Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w dodawanym art. 6d ust. 4a pkt 7 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – wykreślono skrót z dotychczasowego art. 10b ust. 2 ww. ustawy.

Proponowana w art. 3 zmiana brzmienia art. 21 ustawy ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych polega na uproszczeniu obowiązku informacyjnego dotyczącego obniżonych wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych dla pracodawców posiadających certyfikat dostępności.

Ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1062) wprowadzono do art. 21 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nowy tytuł obniżenia wpłat na PFRON z tytułu zapewniania dostępności przez pracodawców. Przepis dotyczący obniżania obliczonej wpłaty o 5% znalazł się jednak przed przepisami, z których wynika sposób obliczenia kwoty, od której nalicza się obniżenie. Dlatego proponuje się przenieść tę ulgę z ust. 1a do ust. 8 w art. 21 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Ponadto art. 21 ust. 1a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wymaga przeredagowania. W przepisie tym błędnie określono sposób informowania PFRON o posiadanym certyfikacie dostępności oraz miesiąc, od którego pracodawca może korzystać ze zwolnienia. Oba te rozwiązania niezasadnie zwiększają obciążenia administracyjne pracodawców. Propozycja usuwa ten stan na rzecz włączenia informacji o certyfikacie do deklaracji wpłat składanych na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy

o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jak ma to już miejsce w przypadku obniżenia na podstawie art. 22 tej ustawy.

Obecnie pracodawca ma zawiadamiać PFRON o uzyskaniu certyfikatu dostępności w sposób, o którym mowa w art. 21 ust. 2f<sup>1</sup> ustawy o rehabilitacji, zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych co sugeruje równoległe przekazywanie informacji dla pracodawców zwolnionych z wpłat oraz przekazywanie deklaracji dla pracodawców zobowiązanych do wpłat na PFRON, podczas gdy obecnie te dokumenty są składane zamiennie. Dlatego proponuje się informowanie PFRON o certyfikacie w obecnie składanych deklaracjach. Jest to rozwiązanie stosowane obecnie w odniesieniu do obniżenia wpłat na PFRON, o którym mowa w art. 22 ustawy o rehabilitacji, zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

W obecnym stanie prawnym obniżenie ma przysługiwać od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracodawca ten zawiadomił PFRON o certyfikacie. Biorąc pod uwagę to, że wpłaty na PFRON mają charakter memoriałowy, a warunkiem obniżenia jest posiadanie certyfikatu dostępności i zawiadomienie o nim PFRON, celowe jest powołanie się na certyfikat w pierwszej deklaracji, w której pracodawca zamierza korzystać z obniżenia, będzie także jednoznaczne z poinformowaniem PFRON o certyfikacie. Dzięki temu pracodawca nie będzie musiał czekać np. 2-3 miesięcy na skorzystanie z certyfikatu przy rozliczaniu wpłat za dany miesiąc, a oba warunki – posiadanie certyfikatu dostępności i zawiadomienie o nim PFRON – pozostają zachowane.

Projekt zmiany przepisu art. 68gd ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych ma na celu doprecyzowanie przepisów w zakresie formy wyrażenia zgody przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych tj. decyzji administracyjnej. Forma decyzji administracyjnej gwarantuje ochronę uprawnień obywateli zapewniając im możliwość odwołania.

Dodany ust. 2a w art. 68gd ma na celu określenie i ujednoczenie procedury odwoławczej. Zaproponowano formułę stosowaną także w innych przypadkach wydawania decyzji przez Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych tj. wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przyspiesza to także rozstrzygnięcie sprawy przez sąd – zgodnie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325) jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia

się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa strona może wnieść skargę bezpośrednio do sądu.

Zmiana art. 68ge wynika z zapowiedzi modyfikacji Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1), w zakresie wydłużenia terminu obowiązywania zmodyfikowanych warunków udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom oraz zmiany tych warunków. Proponuje się zmianę art. 68ge, polegającą na wprowadzeniu ogólnego odwołania do Komunikatu Komisji, bez uszczegóławiania w ustawie warunków, które będą każdorazowo wynikać z kolejnych komunikatów Komisji.

W związku z przeciwdziałaniem COVID-19 oraz trudną sytuacją pracodawców prowadzących zakłady aktywności zawodowej wywołaną przestojami działalności i spadkiem przychodów, a tym samym ograniczeniem realizacji zadań dotyczących rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych, w projekcie proponuje się przepisy, które umożliwią wsparcie zakładów aktywności zawodowej przez samorząd województwa (art. 68gh). Samorząd województwa może zwiększyć maksymalną kwotę zobowiązań samorządu wojewódzkiego do wypłaty w 2020 r. i w 2021 r. z tytułu dofinansowania kosztów działalności zakładów aktywności zawodowej, w okresie trwania stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, z zaoszczędzonych środków własnych lub z zaoszczędzonych środków otrzymanych na realizację innych działań, przekazanych przez Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, według algorytmu, o którym mowa w art. 48 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Proponowane w art. 4 niniejszej ustawy zmiany **ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 860, z późn. zm.)** mają na celu usprawnienie regulacji dotyczących kierowania żołnierzy zawodowych wyznaczanych lub kierowanych do służby poza granicami państwa do wojskowych komisji lekarskich, procesu powoływania do zawodowej służby wojskowej.

Propozycja zmiany art. 4 ma na celu zniesienie obligatoryjnego obowiązku orzeczniczego w wojskowych komisjach lekarskich wobec żołnierzy zawodowych skierowanych lub wyznaczonych do służby poza granicami państwa w rejonie kontynentu europejskiego lub Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego spoza kontynentu europejskiego. W zamian za

to pozostanie fakultatywna możliwość skierowania ww. żołnierzy na komisje wojskowo lekarską.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania klimatyczne, kulturowe, środowiskowe oraz dostęp do opieki zdrowotnej w przypadku służby w rejonach kontynentu europejskiego lub Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego spoza kontynentu europejskiego proponuje się powyższe rozwiązanie w postaci złagodzenia przepisów orzecznich w stosunku do żołnierzy zawodowych skierowanych lub wyznaczonych do służby poza granicami kraju. Pozwoli to na odciążenie komisji lekarskich i jednostek służby zdrowia realizujących diagnostykę na rzecz tych komisji.

Propozycja zmiany brzmienia art. 6 ust. 2 pkt 2 ma na celu rozszerzenie funkcjonalności systemu jednolitej ewidencji w zakresie sporządzania wydruków dokumentów personalnych, zaświadczeń, decyzji i innych dokumentów urzędowych. Powyższe rozwiązanie pozwoli jednocześnie na skrócenie drogi doręczania dokumentu, ponieważ dokument wydawany przez organ inny niż dowódca jednostki wojskowej mógłby zostać wydrukowany i doręczony żołnierzowi już na szczeblu macierzystej jednostki wojskowej. Regulacja nie obejmuje jednak spraw związanych z powołaniem do zawodowej służby wojskowej lub służby kandydackiej oraz zwolnienia z tych służb. Rozwiązanie powyższe ma charakter porządkowy.

Mając na uwadze optymalizację procesu powoływania do zawodowej służby wojskowej oraz pozyskanie nowego kręgu odbiorców potencjalnie zainteresowanych pełnieniem tej służby, a także uwzględniając zagrożenia związane m.in. z COVID-19, proponuje się wprowadzenie możliwości fakultatywnego powołania żołnierzy pełniących określone rodzaje czynnej służby wojskowej. Planuje się, że powołanie to następować będzie w ostatnim dniu pełnienia przez danego żołnierza określonego rodzaju czynnej służby wojskowej. Czynności wojskowego komendanta uzupełnień w ramach procesu powołania do zawodowej służby wojskowej w stosunku do tych osób wykonywać będzie dowódca jednostki wojskowej, w której pełnią określony rodzaj czynnej służby wojskowej. Stąd propozycja dodania ust. 3 w art. 12 oraz rozszerzenie o ust. 1a art. 5a.

W art. 5 niniejszej ustawy zaproponowano zmiany w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Istotą dodawanego w art. 47c w ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1398, z późn. zm.) jest przyznanie prawa do

korzystania poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej oraz z usług farmaceutycznych udzielanych w aptekach dla dawcy krwi, który oddał co najmniej 3 donacje krwi pełnej lub osocza po chorobie COVID-19 – na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (uprawienie to jest zasadniczo na czas COVID-19, poza tym zasłużony honorowy dawca krwi ma je cały czas (ale w węższym zakresie) na podstawie art. 47c ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych).

W art. 6 projektu ustawy wprowadzono zmiany w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821).

Projektowane w art. 6 zmiany brzmienia przepisy art. 38c ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej polegają na wprowadzeniu rozwiązań zobowiązujących osoby prowadzące podmioty pieczy zastępczej w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii do dbałości o współpracę z odpowiednimi służbami, do zapewnienia personelowi odpowiedniego poziomu informacji o aktualnym stanie prawnym oraz do monitorowania stanu zaopatrzenia w środki ochrony osobistej i szybkie reagowanie w przypadku prawdopodobieństwa wystąpienia braków w tym zakresie.

**W art. 7 niniejszej ustawy zaproponowano zmiany w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.** Ze względu na ograniczenia działalności podmiotów sfery gospodarczej w związku z trwającą epidemią wirusa SARS-CoV-2, studenci w znacznym stopniu zostali pozbawieni możliwości odbycia praktyk zawodowych wymaganych na studiach o profilu praktycznym. Biorąc pod uwagę trudności w zakresie organizacji praktyk zawodowych, w celu umożliwienia studentom ukończenia studiów, zasadnym jest stworzenie mechanizmu pozwalającego uczelniom na określenie niższego wymiaru tych praktyk na studiach, w trakcie których zostało ograniczone lub zawieszona funkcjonowanie uczelni.

W związku z powyższym, zgodnie z projektowanym przepisem art. 51b ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2020 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm., dalej jako: „pswn”), w odniesieniu do studiów o profilu praktycznym nie będzie obowiązywał minimalny wymiar praktyk zawodowych wynoszący 6 miesięcy – w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich oraz 3 miesiące – w przypadku studiów drugiego stopnia. Uczelnie będą mogły indywidualnie określić wymiar praktyk zawodowych

dla poszczególnych studiów o profilu praktycznym, dokonując stosownej zmiany w programie studiów. Senat będzie obowiązany ustalić wymiar praktyk w sposób gwarantujący z jednej strony zapewnienie wysokiej jakości kształcenia, a z drugiej – umożliwienie osiągnięcia efektów uczenia się określonych w programie studiów. Efekty uczenia się oraz punkty ECTS przypisane pierwotnie w programie studiów do praktyk zawodowych będą uzyskiwane w ramach innych zajęć określonych przez senat. Z uwagi na brzmienie art. 67 ust. 6 pswn projektowane rozwiązanie nie będzie miało zastosowania do studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 tej ustawy.

W celu zapewnienia pełnej spójności między przepisami dotyczącymi funkcjonowania uczelni oraz kształcenia doktorantów w sytuacji wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności zagrażających życiu lub zdrowiu, proponuje się doprecyzowanie przepisów art. 198a i art. 198b pswn przez wskazanie, że w przypadkach uzasadnionych nadzwyczajnymi okolicznościami zagrażającymi życiu lub zdrowiu doktorantów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zwany dalej „ministrem”, może czasowo ograniczyć lub czasowo zawiesić kształcenie doktorantów w podmiotach prowadzących to kształcenie. Ustawa pswn nie wskazuje konkretnych rozwiązań w zakresie czasowego zawieszania kształcenia doktorantów na podstawie art. 198a i na poziomie przepisów wykonawczych może ono polegać np. na rezygnacji z kształcenia realizowanego w formie stacjonarnych zajęć na rzecz kształcenia tzw. hybrydowego bądź kształcenia zdalnego. Zasadne jest jednak, aby na poziomie ustawy bardziej klarownie odróżnić formułę zawieszenia kształcenia od jego ograniczenia i przez to zapewnić pełną spójność regulacji zawartych w art. 51a oraz w art. 198a pswn, a w konsekwencji także w art. 198b pswn, który przewiduje rozwiązania zachowujące ważność legitymacji doktorantów w przypadku zawieszenia lub ograniczenia kształcenia na podstawie art. 198a pswn. Czasowe utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 51a i art. 198a pswn, mimo braku zmiany treści przepisu art. 51a pswn, jest konieczne z uwagi na fakt, że obowiązujące rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 16 października 2020 r. w sprawie czasowego ograniczenia funkcjonowania niektórych podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1835) zostało wydane na podstawie obu powyższych regulacji upoważniających. Proponuje się, aby dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowały moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez miesiąc.

W art. 8 projektowanej ustawy proponuje się uchylenie pkt 2, 4 i 7 w art. 30 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, które wprowadzają zmiany odpowiednio w art. 7, art. 9b i art. 32 ustawy. Wejście w życie przedmiotowych zmian w ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735) jest zbędne – prawidłowe brzmienie przedmiotowych przepisów zostało wprowadzone ustawą z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (art. 88 tej ustawy).

Proponowane w art. 9 niniejszej ustawy zmiany w ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 695, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, mają na celu wprowadzenie przepisów epizodycznych zawierających szczególne rozwiązania dotyczące funkcjonowania uczelni oraz podmiotów prowadzących kształcenie doktorantów w roku 2021 oraz w roku akademickim 2020/2021 w warunkach trwającej epidemii wirusa SARS-CoV-2.

Dodawany w art. 79 ustawy ust. 5aa umożliwi uczelniom dokonanie zmian w uchwałach rekrutacyjnych na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022. Natomiast dodawany ust. 5ba ma na celu umożliwienie uczelniom publicznym dokonywania zmian zasad przyjmowania laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego, a także laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022. Jednocześnie w ust. 5d przewiduje się umożliwienie absolwentom studiów pierwszego stopnia przedłożenia zaświadczenia o ukończeniu studiów zamiast dyplomu ukończenia studiów w procesie rekrutacji na studia rozpoczynające się w roku akademickim 2021/2022. Propozycje powyższe przyczynią się do ułatwienia przeprowadzenia procesu rekrutacji w warunkach epidemii.

Dodawany w art. 79 ustawy ust. 6a pozwoli na uproszczenie procedury wprowadzania zmian w regulaminie studiów, określonej w art. 75 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.), zwanej dalej „pswn”.

Wyłączone zostanie stosowanie przepisów art. 75 ust. 2 i 4 pswn, określających wymóg uchwalenia zmian w regulaminie studiów co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego oraz wymóg ich wejścia w życie z początkiem roku akademickiego. Ponadto termin uzgodnienia zmian w regulaminie studiów z samorządem studenckim, określony w art.

75 ust. 3 pswn na 3 miesiące od dnia uchwalenia regulaminu studiów przez senat uczelni, zostanie skrócony do 10 dni roboczych. W przypadku braku uzgodnienia zmian w regulaminie studiów z samorządem studenckim wejście w życie tych zmian będzie możliwe na mocy ponownej uchwały senatu podjętej zwykłą większością głosów jego statutowego składu, zamiast większości wynoszącej 2/3 głosów jego statutowego składu przewidzianej w art. 75 ust. 3 pswn.

Z uwagi na szczególny tryb wprowadzania zmian w regulaminie studiów będą one mogły dotyczyć wyłącznie roku akademickiego 2020/2021 i będą obowiązywały nie dłużej niż do dnia 30 września 2021 r.

Dodawany w art. 79 ustawy ust. 7a umożliwi rektorom zmianę organizacji roku akademickiego 2020/2021, określoną w aktach wewnętrznych uczelni.

Zgodnie z art. 66 pswn rok akademicki trwa od dnia 1 października do dnia 30 września i dzieli się na 2 semestry, a statut uczelni może przewidywać szczegółowy podział roku akademickiego w ramach semestrów. W związku z trwającą sytuacją epidemiczną może zająć konieczność innego zorganizowania roku akademickiego w ramach semestrów (np. przedłużenia czasu trwania jednego semestru i skrócenia drugiego, skrócenia lub opóźnienia przerw międzysemestralnych).

Należy wskazać, że analogiczne rozwiązania epizodyczne obowiązywały w odniesieniu do roku akademickiego 2019/2020, z tym że termin uzgodnienia zmian w regulaminie studiów z samorządem studenckim wynosił 3 dni robocze.

Projekt przewiduje ponadto zmianę art. 79 ust. 8a ustawy polegającą na umożliwieniu dokonania zmiany zasad rekrutacji do szkół doktorskich dla kształcenia rozpoczynającego się również w roku 2021 (obecnie przepis obejmuje tylko rok 2020).

Dodawany w art. 79 ustawy ust. 8b umożliwi podmiotowi prowadzącemu kształcenie doktorantów dokonanie, w terminie do dnia 30 września 2021 r., zmiany organizacji kształcenia doktorantów określonej w aktach wewnętrznych tego podmiotu. Również to rozwiązanie jest analogiczne do regulacji dotyczących organizacji kształcenia doktorantów, obowiązującej na mocy art. 79 ust. 8 ustawy, które dawały możliwość zmiany organizacji kształcenia doktorantów do dnia 30 września 2020 r.

W art. 10 niniejszej ustawy proponuje się wydłużenie terminu obowiązywania dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26c ust. 6 i art. 49

ust. 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wynika z potrzeby komplementarnego dostosowania formularzy (będących załącznikami w aktach wykonawczych) dla osób niepełnosprawnych, tak aby spełniały najwyższe standardy dostępności.

Proponowana w art. 11 niniejszej ustawy zmiana w ustawie z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym zakłada, możliwość płatności bonem za imprezy turystyczne jednodniowe, które nie obejmują noclegu. Zmiana ta pozwoli na zwiększenie możliwości wykorzystania polskiego bonu turystycznego. Należy jednak wskazać, iż w przypadku niewypłacalności organizatora turystyki zabezpieczenie nie obejmuje imprez turystycznych, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, jeśli nie obejmują noclegu i ta zasada nie ulega zmianie. Jednocześnie celem eliminacji szarej strefy płatność za pomocą bonu za imprezy turystyczne jednodniowe będą mogły przyjmować jedynie organizacje pożytku publicznego i organizatorzy turystyki.

W związku ze zmianą zakładającą możliwość płatności bonem za imprezy turystyczne jednodniowe, które nie obejmują noclegu, a za które płatność mogliby przyjmować organizatorzy turystyki wskazanym jest zdefiniowanie pojęcia organizatora turystyki. Propozycja ta będzie dawała możliwość realizacji tych usług wyłącznie w legalnie działającej sferze. Zamiana jest postulatem branży turystycznej.

Zmiana art. 8 ust. 2 ustawy o Polskim Bonie Turystycznym ma na celu wprowadzenie narzędzia umożliwiającego osobom korzystającym z bazy danych podmiotów uprawnionych do przyjmowania płatności bonem, odszukanie lokalizacji obiektów, w których jest świadczona usługa hotelarska. W dotychczasowym zakresie danych w bazie ujawniane były dane miejsca prowadzenia działalności podmiotu, a te w praktyce mogą się różnić od miejsca świadczenia usług hotelarskich. Obecnie system teleinformatyczny do obsługi bazy danych umożliwia już gromadzenie tych danych.

Nowelizacja art. 11 ust. 3 ustawy o Polskim Bonie Turystycznym ma na celu umożliwienie Polskiej Organizacji Turystycznej wyjaśnienia z udziałem podmiotu wpisanego na listę uprawnionych do przyjmowania płatności bonem, wątpliwości związanych ze spełnieniem przesłanki z art. 8 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

Dodanie w art. 23 ust. 5 ma na celu wprowadzenie narzędzia do dokonywania współpracy Polskiej Organizacji Turystycznej z organami administracji publicznej.

### III. Uzasadnienie przepisów przejściowych i przepisu o wejściu w życie

W art. 12 proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego wskazującego, że sprawy, które zostały wszczęte na podstawie art. 15a ustawy COVID-19, w brzmieniu dotychczasowym, a niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 14 projektowanej ustawy jest przepisem przejściowym regulującym zasady przekazywania wartości przychodów oraz kosztów za rok 2020. Jego wprowadzenie jest niezbędne ze względu na uchylenie dotychczasowego art. 15zzzzzl<sup>2</sup> ust. 5 ustawy.

Zmiana wprowadzana w art. 15 projektowanej ustawy polega na zobowiązaniu operatora publicznego transportu zbiorowego do przekazania organizatorowi publicznego transportu zbiorowego potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii raportu z przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego za 2020 r., zawierającej opinię biegłego rewidenta w zakresie rozliczenia udzielonego wsparcia, o którym mowa w art. 15zzzzzl<sup>1</sup> ustawy. Opinia biegłego, którą operator powinien przedstawić organizatorowi, odnosi się w szczególności do poprawności kalkulacji nieosiągniętych przez operatora, w danym miesiącu, z uwagi na przeciwdziałanie COVID-19, przychodów ze sprzedaży oraz nieponiesionych przez operatora w tym samym miesiącu kosztów operacyjnych, z tytułu ograniczonej, z uwagi na przeciwdziałanie COVID-19, pracy eksploatacyjnej. Opinia powinna zostać przekazana w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego za 2020 r. Potrzeba zobowiązania operatorów do przekazywania opinii wynika z dotychczasowych wątpliwości co do stosowania art. 15zzzzzl<sup>2</sup> ust. 3 ustawy.

Art. 16 projektowanej ustawy zakłada, że środki finansowe przekazywane operatorowi za miesiące ostatniego kwartału 2020 r. wypłacane będą w pierwszym kwartale 2021 r. Zmiana podyktowana jest faktem, że mechanizm kalkulowania wsparcia (jak zdefiniowany w aktualnie obowiązującym art. 15zzzzzl<sup>2</sup> ust. 3 ustawy) wymaga zamknięcia ksiąg za miesiąc, którego dotyczy wsparcie – dlatego w danym roku nie byłoby możliwe przekazanie wsparcia za listopad i grudzień. Przepis dotyczy również wsparcia wypłacanego za październik 2020 r., ponieważ z

uwagi na późne przekazywanie wniosków przez organizatorów przewozów wojewódzkich nie byłaby fizycznie możliwa realizacja tych wniosków w 2020 r. Wejście w życie przepisu spowoduje konieczność odpowiedniej modyfikacji planu finansowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na 2020 oraz sformułowania zapisów tego planu na rok 2021.

W związku z tym, że obowiązujący stan wstrzymania wykonania tytułu wykonawczego nakazującego opróżnienie lokalu mieszkalnego, w sytuacji gdy nastąpiło wywłaszczenie lub przejęcie z mocy prawa nieruchomości celem realizacji inwestycji celu publicznego jest bardzo niekorzystne dla inwestora publicznego w art. 17 projektowanej ustawy przewidziano, że przepis art. 15zuz ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będzie miał zastosowanie również do tytułów wykonawczych wydanych przez dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18 reguluje, które przepisy należy stosować do wniosków o wypłatę środków, o których mowa w art. 15zzzzl<sup>1</sup> i 15zzzzl<sup>2</sup> ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzone przed dniem 1 stycznia 2021 r. W celu uniknięcia wątpliwości w zakresie przepisów, które należałoby stosować, zastosowano odesłanie statyczne do art. 46 pkt 31 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875, z późn. zm.).

Przepis art. 23 ma na celu uzupełnienie danych przez przedsiębiorców turystycznych lub organizacje pożytku publicznego, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonali rejestracji na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o dane wprowadzone nowelizacją art. 8 ust. 2 ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

W odniesieniu do projektowanego art. 15zzzzl<sup>6</sup> ustawy zmienianej w art. 1, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1429 z dnia 7 października 2020 r., ustanawiającego środki na rzecz zrównoważonego rynku kolejowego, w związku z epidemią COVID-19, z uwagi na zastrzeżenie „zgodności z zasadami pomocy państwa”, zasadnym jest przekazanie projektowanych przepisów celem uzyskania notyfikacji KE.

Notyfikacji będzie podlegało również wsparcie przewidziane w art. 15zzzzl<sup>5</sup> ustawy zmienianej w art. 1, ponieważ środki te stanowią pomoc publiczną.

W pozostałym zakresie projektowane przepisy nie wymagają przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Regulacje zawarte w projektowanej ustawie nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), zatem nie podlega ona notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin prac Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Brak jest możliwości podjęcia alternatywnych środków osiągnięcia celu projektowanej regulacji w stosunku do działań legislacyjnych.

Zawarte w projekcie ustawy regulacje będą miały pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane zmiany powinny wejść w życie niezwłocznie, dlatego w art. 24 ustawy zaproponowano, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu jej ogłoszenia. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni. Wejście w życie ustawy w ww. terminie jest uzasadnione potrzebą pilnego wprowadzenia przewidzianych w niej rozwiązań, w związku z trwającym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanem epidemii. Istotne jest, aby adresaci norm prawnych mogli jak najszybciej zapoznać się z określonymi ustawą rozwiązaniami. Dlatego proponowane rozwiązanie dotyczące terminu wejścia w życie ustawy jest dopuszczalne z punktu widzenia zasad demokratycznego państwa prawnego i uzasadnione interesem adresatów zawartych w nim norm prawnych.

Jednocześnie mając uwadze konieczność zastosowania wprowadzanych instrumentów zapewniających możliwość rekompensowania strat związanych z już poniesionymi i nadal ponoszonymi wydatkami na przeciwdziałanie skutkom COVID-19 dla podmiotów rynku kolejowego, zasadne jest umożliwienie przejścia retroaktywności części rozwiązań ujętych w projekcie ustawy. W związku z powyższym zakłada się, że art. 16 wejdzie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 października 2020 r., ponieważ dotyczy środków wypłacanych w ostatnim kwartale br. Ponadto zmiany w zakresie art. 15zzzzl<sup>1</sup>, art. 15zzzzl<sup>2</sup>, art. 15zzzzl<sup>3</sup> oraz art. 15zzzzl<sup>5</sup> ustawy zmienianej w art. 1 projektowanej ustawy oraz art. 14 i art. 18 projektowanej ustawy wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r., a zmiany wprowadzone na mocy art. 8, wejdą w życie z dniem 1 marca 2021 r.

<p><b>Nazwa projektu</b> Ustawa o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw</p> <p><b>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</b> Rządowe Centrum Legislacji Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p><b>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</b> Krzysztof Szczucki Prezes Rządowego Centrum Legislacji</p> <p><b>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</b> Piotr Ołdak Dyrektor Departamentu Prawa Państwowego i Bezpieczeństwa Rządowego Centrum Legislacji, tel. 22 694 72 27</p>	<p><b>Data sporządzenia</b> 08.12.2020 r.</p> <p><b>Źródło</b> Inicjatywa własna</p> <p><b>Nr w wykazie prac:</b> UD161</p>
--	---

### OCENA SKUTKÓW REGULACJI

#### 1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z trudną sytuacją pracodawców prowadzących zakłady aktywności zawodowej, wywołaną trwającą nadal epidemią i spadkiem przychodów z działalności gospodarczej oraz przestojami wymagane jest zwiększone wsparcie dla tej grupy podmiotów.

Dodatkowo przedłużający się stan epidemii uniemożliwia terminowe wykonanie umów zawieranych pomiędzy beneficjentami środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych a organami i podmiotami które przyznają dane środki. Niezbędne jest dokonanie zmian w przepisach umożliwiających aneksowanie umów i wykorzystanie środków w przyszłym roku

W ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych niezbędne jest wprowadzenie przepisów, które zwiększą wsparcie związane z trwającą epidemią oraz usprawnią udzielanie pomocy. Zmian wymagają przepisy dotyczące:

- udostępnienia Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych danych pochodzących z Elektronicznego Krajowego Systemu Monitorowania Orzekania o Niepełnosprawności,
- uproszczenia obowiązku informacyjnego o obniżonych wpłatach na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych dla pracodawców posiadających certyfikat dostępności,
- doprecyzowania przepisów w zakresie formy wyrażenia zgody przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w sprawach dotyczących wydatkowania środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych na cele związane z przeciwdziałaniem Covid-19,
- uwzględnienia Komunikatu Komisji Europejskiej dotyczącego wydłużenia terminu obowiązywania zmodyfikowanych warunków udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom oraz zmiany tych warunków,
- dodatkowego wsparcia przez samorządy województwa dla zakładów aktywności zawodowej z zaoszczędzonych środków.

W związku z zagrożeniem epidemicznym występuje potrzeba wzmocnienia współpracy osób prowadzących podmioty pieczy zastępczej z odpowiednimi służbami oraz zmian w zakresie informacyjnym oraz organizacyjnym dotyczącym tych podmiotów.

W związku z panującą w kraju sytuacją, która wiąże się z zawieszaniem na czas oznaczony przez wojewodów zajęć w centrach integracji społecznej na terenie całych województw uzasadnione jest wprowadzenie zmiany przewidzianej w art. 1 pkt 4 lit. c projektu. Rozwiązania funkcjonujące do tej pory w ustawie o zatrudnieniu socjalnym umożliwiają wypłatę świadczenia integracyjnego w niepełnej wysokości w przypadku okoliczności uniemożliwiających udział w zajęciach takich jak: choroba czy usprawiedliwiona nieobecność. Skierowanie na kwarantannę lub izolację w warunkach domowych ma charakter szczególny i niezależny od woli uczestnika, a świadczenie integracyjne jest często jedynym źródłem jego przychodu. Pozbawienie go tych środków mogłoby mieć negatywny wpływ na pozostawanie przez osobę objętą kwarantanną w miejscu zamieszkania.

Ograniczenia związane z rozprzestrzenianiem się COVID-19 skutkują koniecznością zmian w organizacji pracy przez jednostki wykonujące zadania publiczne. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podobnie jak inne podmioty w coraz większym stopniu korzysta z pracy świadczonej przez swoich pracowników zdalnie, co wymaga zmiany dotychczasowych procedur działania m.in. poprzez korzystanie w coraz większym stopniu z możliwości rozpatrywania decyzji i innych pism sporządzanych w sprawach świadczeń przysługiwanych i wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zamiast podpisem odręcznym – nadrukiem imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do ich wydawania. Przyspieszy to cały proces wydawania decyzji oraz wysłania jej świadczeniobiorcy.

Konsekwencją zmian w organizacji pracy podmiotów publicznych w okresie pandemii jest też jednak wydłużenie się terminów realizacji dotychczasowych zadań w związku z koniecznością wykonywania nowych zadań bezpośrednio związanych z ograniczaniem negatywnych skutków rozprzestrzeniania się COVID-19. Stąd konieczność okresowego wydłużenia wymaganych przepisami prawa (dla określonej grupy dłużników zajętej wierzytelności) terminów tygodniowych (7-dniowych) na złożenie oświadczeń lub przekazanie informacji w sprawach zajętych wierzytelności w postępowaniach egzekucyjnych.

#### **Art. 1 pkt 5**

Konieczność zmiany ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 1842, z późn. zm.), dalej jako „ustawa COVID-19”, wynika z konieczności uwzględnienia przedsiębiorstw dostarczających ciepło – zarówno wytwórców jak i dystrybutorów – przy możliwości zastosowania rygorystycznych form zarządzania przedsiębiorstwem, o jakim mowa w art. 15x.

Powodem zaproponowanej zmiany są wątpliwości zgłaszane przez przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie dostawy ciepła.

Mając na uwadze znaczenie nieprzerwanych dostaw ciepła do mieszkańców i instytucji publicznych, w tym szpitali i przychodni zdrowia, niebudzące wątpliwości prawnych rozszerzenie o przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tym zakresie, należy uznać za bardzo istotne dla bezpieczeństwa publicznego.

Ze względu na obowiązujący stan pandemii konieczne jest przedłużenie okresu obowiązywania wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.) świadectw kwalifikacyjnych oraz zaświadczeń kwalifikacyjnych, a także przedłużenie możliwości zdalnego przeprowadzenia egzaminu. Umożliwi to prawidłowe wykonywanie obowiązków przez pracowników zatrudnionych na rynku paliw i energii (tj. w elektrowniach, elektrociepłowniach, ciepłowniach, u dystrybutorów przesyłowych i dystrybucyjnych elektrycznych i gazowych oraz u konsumentów), ponieważ mogą wykonywać bez nadzoru jedynie osoby posiadające właściwe świadectwa kwalifikacyjne.

#### **Art. 1 pkt 8, 10–22**

Obowiązujący stan wstrzymania wykonania tytułu wykonawczego nakazującego opróżnienie lokalu mieszkalnego (art. 15z ustawy COVID-19), w sytuacji gdy nastąpiło wywłaszczenie lub przejęcie z mocy prawa nieruchomości celem realizacji inwestycji celu publicznego jest bardzo niekorzystne dla inwestora publicznego, w związku z czym proponuje się wprowadzenie zmian w tym zakresie.

W związku z obowiązywaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii oraz ustanowieniem w związku z wystąpieniem stanu epidemii określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wirusa SARS-CoV-2 znacznie utrudnieniu uległo prowadzenie działalności w branży lotniczej. Konieczność ograniczenia przemieszczania się oraz osobistych kontaktów w sposób bezpośredni utrudnia albo wręcz uniemożliwia przeprowadzenie czynności wynikających z obowiązujących przepisów prawa lotniczego, determinujących możliwość wykonywania działalności lotniczej.

W związku z epidemią choroby COVID-19 przedsiębiorstwa transportowe realizujące publiczny transport drogowy na podstawie zezwoleń wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140, z późn. zm.) jak i w oparciu o zawarte umowy na podstawie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym z jednostkami samorządu terytorialnego, znalazły się w trudnej sytuacji ekonomicznej - z uwagi na utracone przychody ze sprzedaży. W wyniku drastycznego spadku liczby pasażerów podróżujących firmy przewozowe zmuszone są do zawieszania swojej działalności w zakresie świadczenia usług przewozowych. Ograniczenia w funkcjonowaniu publicznego transportu zbiorowego oraz skali strat poniesionych przez przewoźników i operatorów przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej wskazują na konieczność podjęcia pilnych działań w zakresie pomocy finansowej, która pomoże zapobiec zaprzestaniu świadczenia przez nich usług przewozowych oraz utracie płynności finansowej w związku z epidemią choroby COVID-19.

Pandemia koronawirusa spowodowała znaczący spadek przychodów pasażerskich przewoźników kolejowych. W celu zapewnienia tym przedsiębiorcom płynności finansowej, wprowadzono nowe przepisy do Tarczy Antykryzysowej, tj. do ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842). Zmiany te umożliwiały ministrowi właściwemu do spraw transportu przekazywania wsparcia finansowego z budżetu państwa oraz z Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 jedynie tym przewoźnikom, którzy świadczyli usługi publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym w przewozach wojewódzkich, międzywojewódzkich oraz międzynarodowych. Kryzys w branży oraz jego skutki ekonomiczne mają większy zasięg od wstępnie szacowanego. Wobec powyższego istnieje potrzeba wprowadzenia kolejnych, szczególnych rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie negatywnym skutkom gospodarczym powyższej sytuacji, które wzmocnią pierwotnie zakładaną pomoc skierowaną do tych podmiotów. Zasadniczą zmianą, którą wprowadza procedowana zmiana ustawy jest umożliwienie przekazywania ww. wsparcia z budżetu państwa oraz z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 po 31 grudnia 2020 r. Ponadto proponowana zmiana zakłada objęcie wszystkich operatorów publicznego transportu zbiorowego.

#### **Art. 1 pkt 23**

W związku z wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (14 marca 2020 r.), a następnie stanu epidemii (20 marca 2020 r.) zostały wstrzymane szkolenia oraz egzaminy dla osób ubiegających się o uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej oraz o uprawnienia do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, nadawane na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792, z późn. zm.).

Stosownie do art. 7 ust. 3 i 5 ww. ustawy uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej uprawniają do sprawowania w jednostkach organizacyjnych wykonujących działalność związaną z narażeniem na działanie promieniowania jonizującego wewnętrznego nadzoru nad przestrzeganiem wymagań ochrony radiologicznej i bezpieczeństwa jądrowego, co ma szczególne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa w jednostkach eksploatujących obiekty jądrowe oraz w jednostkach ochrony zdrowia wykonujących ekspozycje medyczne. Uprawnienia te nadawane są na okres 5 lat, a sprawowanie wewnętrznego nadzoru nad działalnością jednostki przez inspektora ochrony radiologicznej jest warunkiem, bez którego spełnienia jednostka organizacyjna nie może prowadzić działalności związanej z narażeniem na promieniowanie jonizujące.

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy – Prawo atomowe stanowi podstawę nadawania uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Stanowisko to obejmuje szereg specjalności takich jak między innymi operator reaktora badawczego, operator przechowalnika wypalonego paliwa jądrowego, operator akceleratora stosowanego do celów medycznych oraz urzędzeń do teleradioterapii, operator urzędzeń do brachyterapii ze źródłami promieniotwórczymi. Uprawnienia te co do zasady nadawane są na okres 5 lat, a w obiektach jądrowych na 3 lata. Bez ich posiadania nie jest możliwe zajmowanie ww. stanowisk i obsługa specjalistycznych źródeł promieniowania jonizującego.

Zgodnie z art. 15zzzzn ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych została przedłużona ważność nadanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe uprawnień inspektorów ochrony radiologicznej oraz uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, o kolejne 9 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.

Wprowadzenie tego przepisu miało bardzo istotne znaczenie dla zapewniania ciągłości pracy jednostek organizacyjnych wykonujących działalność związaną z promieniowaniem jonizującym, a zwłaszcza polskich obiektów jądrowych (w tym reaktora badawczego Maria produkującego radiofarmaceutyki na potrzeby onkologii) oraz jednostek ochrony zdrowia (w tym szpitali onkologicznych prowadzących ekspozycje medyczne, w szczególności w ramach radioterapii). W związku z tym, że stan epidemii na terenie Rzeczypospolitej Polskiej wciąż obowiązuje, istnieje niebezpieczeństwo, że przedłużone uprawnienia zaczną wygasać. Z uwagi na spowodowaną wprowadzonymi obostrzeniami dotyczącymi zgromadzeń niemożność organizowania egzaminów dla tych osób nie będzie możliwe nadanie im uprawnień na kolejny pięcioletni albo trzyletni okres wynikający z art. 7 ust. 9 i art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe.

### **Art. 1 pkt 28**

Przedmiotowe przepisy umożliwią przekazanie przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej środków finansowych w kwocie 120 000 000 zł. Środki zostaną przekazane na wniosek Dyrektora Instytutu, z przeznaczeniem na działania mające na celu wsparcie branży kinematograficznej w trudnym okresie pandemii COVID-19. Środki finansowe pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

Środki będą przyznawane:

- 1) podmiotom prowadzącym działalność w zakresie kinematografii; będą to podmioty, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz.U. z 2019 r. poz. 2199 oraz z 2020 r. poz. 568 i 875) wykonujące działalność lub świadczące usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wsparcie zostanie przyznane w formie dotacji, pożyczki lub poręczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii;
- 2) osobom fizycznym w formie stypendium.

Wnioski o powyższą pomoc mogą być składane od dnia ogłoszenia naboru do dnia 30 kwietnia 2021 r. Kosztami kwalifikowanymi będą koszty poniesione przez beneficjentów w okresie od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r.

Tryb przyzwania środków podmiotom działającym w sektorze kinematografii, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o kinematografii, będzie się odbywał na zasadach określonych w ustawie o kinematografii. Ustawa ta szczegółowo, w tym aktach wykonawczych, reguluje sposób przyznawania wsparcia.

### **Art. 2**

Projekt ustawy przewiduje przyznanie dawcom krwi, którzy oddali co najmniej 3 donacje krwi pełnej lub osocza po chorobie COVID-19 czasowe wsparcie na okres nie dłuższy niż przez 6 miesięcy od dnia wystawienia przez regionalne centrum, Wojskowe Centrum lub Centrum MSWiA stosownego zaświadczenia w tym zakresie w postaci prawa do zakupu biletów jednorazowych z ulgą 33% na przejazdy w komunikacji krajowej środkami publicznego transportu zbiorowego: kolejowego w 1 i 2 klasie pociągów osobowych i pospiesznych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, oraz kolejowego w 2 klasie pociągów innych niż osobowe i pospieszne.

### **Art. 7 i 9**

W związku z trwającą epidemią wirusa SARS-CoV-2 konieczne jest wprowadzenie w ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 695, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, oraz ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.), zwanej dalej „pswn”, szczególnych rozwiązań dotyczących funkcjonowania uczelni oraz podmiotów prowadzących kształcenie doktorantów w roku 2021 oraz w roku akademickim 2020/2021. Proponowane zmiany mają na celu zniwelowanie negatywnego wpływu ograniczenia funkcjonowania niektórych podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 pswn senaty uczelni do dnia 30 czerwca 2020 r. uchwaliły i udostępniły warunki, tryb i terminy rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na studia rozpoczynające się w roku akademickim 2021/2022. Jednocześnie, na podstawie art. 79 ust. 5a ustawy, w odniesieniu do studiów rozpoczynających się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021, senaty uczelni miały możliwość dokonania zmian w ogłoszonych zasadach rekrutacji do końca roku akademickiego 2019/2020, tj. do dnia 30 września 2020 r. W związku z trwającym ograniczeniem funkcjonowania uczelni, może jednak wystąpić konieczność dostosowania warunków i terminów rekrutacji na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022 do sytuacji epidemicznej w regionie, w którym funkcjonuje uczelnia. Problem dotyczy również możliwości dokonania zmian zasad

przyjmowania na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022 laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego, a także laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich.

W myśl art. 79 ust. 5c ustawy absolwenci studiów pierwszego stopnia, w procesie rekrutacji na studia drugiego stopnia rozpoczynające się w roku akademickim 2020/2021, mogą przedkładać zaświadczenia o ukończeniu studiów zamiast dyplomów ukończenia studiów. Wprowadzenie podobnego rozwiązania w odniesieniu do roku akademickiego 2021/2022 w znaczący sposób ułatwi kandydatom ubieganie się o przyjęcie na studia, a uczelniom umożliwi honorowanie ww. zaświadczeń w procesie rekrutacji.

Uczelnie określają w regulaminach studiów organizację studiów oraz prawa i obowiązki studentów. Z uwagi na reorganizację zajęć przez uczelnie w czasie epidemii, w tym zastępowanie zajęć stacjonarnych zajęciami prowadzonymi z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, a także zmianę trybu weryfikacji osiągniętych przez studentów efektów uczenia się, konieczne jest uproszczenie określonej w art. 75 pswn procedury wprowadzania zmian w regulaminach studiów obowiązujących w roku akademickim 2020/2021. Aby zaplanowane przez uczelnię zmiany mogły wejść w życie w krótkim czasie, niezbędne jest również skrócenie terminu uzgodnienia zmian z samorządem studenckim do 10 dni roboczych. Z uwagi na szczególnie tryb wprowadzania zmian zasadne jest, aby obowiązywały przez czas określony, tj. nie dłużej niż do dnia 30 września 2021 r.

Zgodnie z art. 66 pswn rok akademicki trwa od dnia 1 października do dnia 30 września i dzieli się na 2 semestry, a statut uczelni może przewidywać szczegółowy podział roku akademickiego w ramach semestrów. Z uwagi na sytuację epidemiczną i obowiązujące w całym kraju ograniczenie kształcenia na studiach może zajść konieczność innego zorganizowania roku akademickiego w ramach semestrów (np. przedłużenia czasu trwania jednego semestru i skrócenia drugiego, czy skrócenia lub opóźnienia przerw międzysemestralnych).

Z uwagi na trwający stan epidemii podmioty prowadzące szkoły doktorskie powinny mieć możliwość dokonania zmiany zasad rekrutacji do szkół doktorskich dla kształcenia rozpoczynającego się również w roku 2021 (obecnie przepis obejmuje tylko rok 2020).

W związku z utrudnieniami w organizacji zajęć w ramach kształcenia doktorantów spowodowanymi ograniczeniami funkcjonowania podmiotów prowadzących kształcenie doktorantów, podmioty te powinny mieć możliwość dokonania, do dnia 30 września 2021 r., zmiany organizacji kształcenia doktorantów określonej w ich aktach wewnętrznych.

Ze względu na ograniczenia działalności podmiotów sfery gospodarczej w związku z trwającą epidemią wirusa SARS-CoV-2, studenci w znacznym stopniu nie mają możliwości odbycia praktyk zawodowych przewidzianych na studiach o profilu praktycznym w wymiarze określonym w pswn. Biorąc pod uwagę trudności w zakresie organizacji praktyk zawodowych, w celu umożliwienia studentom ukończenia studiów, zasadne jest stworzenie mechanizmu pozwalającego uczelniom na określenie niższego wymiaru tych praktyk na studiach, w trakcie których zostało ograniczone lub zawieszono funkcjonowanie uczelni.

Ustawa pswn nie wskazuje konkretnych rozwiązań w zakresie czasowego zawieszania kształcenia doktorantów na podstawie art. 198a i na poziomie przepisów wykonawczych może ono polegać np. na rezygnacji z kształcenia realizowanego w formie stacjonarnych zajęć na rzecz kształcenia tzw. hybrydowego bądź kształcenia zdalnego. Zasadne jest jednak, aby na poziomie ustawy bardziej klarownie odróżnić formułę zawieszenia kształcenia od jego ograniczenia i przez to zapewnić pełną spójność regulacji zawartych w art. 51a oraz w art. 198a pswn, a w konsekwencji także w art. 198b pswn, który przewiduje rozwiązania zachowujące ważność legitymacji doktorantów w przypadku zawieszenia lub ograniczenia kształcenia na podstawie art. 198a pswn.

## **Art. 8**

Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1655, z późn. zm.) w art. 30 wprowadza zmiany w ustawie o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Wejście w życie przedmiotowych zmian w ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735) jest zbędne – prawidłowe brzmienie przedmiotowych przepisów zostało wprowadzone ustawą z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (art. 88 tej ustawy).

Nie ma możliwości zastosowania alternatywnych środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

## **2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt**

Mając na uwadze problemy, opisane w pkt 1 OSR, postanowiono o dokonaniu następujących zmian:

W ustawie o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych proponuje się zmianę przepisów w zakresie umożliwiającym pracodawcy będącemu zakładem aktywności zawodowej ubieganie się o refundację kosztów płacy niepełnosprawnego pracownika. Zaproponowana zmiana umożliwi otrzymanie refundacji zarówno wynagrodzenia, jak i należnych składek oraz podatków (zamiast refundacji wyłącznie wynagrodzenia). Dodatkowo w ww. ustawie proponuje się rozszerzenie zakresu zadań (o art. 35 ust. 1 pkt 5, art. 35a ust. 1 pkt 7 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych) w odniesieniu do których, w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19, organy i podmioty powołane do zawierania umów mogą, na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających. Przepisy z art. 35a i 35 ustawy o rehabilitacji dotyczą wsparcia udzielanego beneficjentom przez samorządy terytorialne powiatu i województwa przekazującego środki PFRON. Projekt wprowadza również przepisy o możliwości przeniesienia realizacji zadań na rok przyszły.

Zmiany w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wprowadzają następujące zmiany: umożliwią dostęp do systemu EKSMOoN przez PFRON co umożliwi weryfikację orzeczeń o niepełnosprawności oraz pozwoли na

zwolnienie osób niepełnosprawnych, wnioskodawców z obowiązku przedkładania orzeczeń lub ich kopii i zastąpienie ich oświadczeniami weryfikowanymi przez urzędników, uproszczą obowiązek informacyjny dotyczący obniżonych wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych dla pracodawców posiadających certyfikat dostępności, precyzują wydawanie przez PFRON zgody w postaci decyzji na wydatkowanie środków z zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych na działania związane z przeciwdziałaniem covid-19, modyfikują przepisy uwzględniając komunikat KE o wydłużeniu terminu obowiązywania zmodyfikowanych warunków udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom oraz zmiany tych warunków oraz wprowadzają zmiany, które umożliwią wsparcie zakładów aktywności zawodowej przez samorząd województwa w okresie epidemii, ze środków pochodzących z oszczędności.

Ponadto projekt zawiera przepisy, które wydłużają termin obowiązywania dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26c ust. 6 i art. 49 ust. 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, co wynika z potrzeby komplementarnego dostosowania formularzy (będących załącznikami w aktach wykonawczych) dla osób niepełnosprawnych, tak aby spełniały najwyższe standardy dostępności.

W art. 6 projektu ustawy wprowadzono zmiany w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821).

Projektowane w art. 6 zmiany brzmienia przepisy art. 38c ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej polegają na wprowadzeniu rozwiązań zobowiązujących osoby prowadzące podmioty pieczy zastępczej w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii do dbałości o współpracę z odpowiednimi służbami, do zapewnienia personelowi odpowiedniego poziomu informacji o aktualnym stanie prawnym oraz do monitorowania stanu zaopatrzenia w środki ochrony osobistej i szybkie reagowanie w przypadku prawdopodobieństwa wystąpienia braków w tym zakresie.

W art. 1 w pkt 4 zaproponowano zmianę brzmienia art. 15c ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID – 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Odesłania w nim zawarte stały się bowiem nieaktualne.

Zaproponowano również zmianę w art. 1 pkt 4 lit. b, która pozwoli zabezpieczyć świadczenie integracyjne dla tych uczestników centrów integracji społecznej, którzy objęci zostali kwarantanną lub izolacją w warunkach domowych.

Zgodnie z propozycją, w przypadku zawieszenia zajęć w centrum integracji społecznej trwającego łącznie dłużej niż 3 miesiące, kierownik jednostki może przedłużyć okres uczestnictwa w zajęciach o okres tego zawieszenia. Będzie mógł to uczynić na wniosek lub po zasięgnięciu opinii pracownika socjalnego zatrudnionego w centrum integracji społecznej w zakresie konieczności dalszej realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego. Proponowany przepis wskazuje także, że za przedłużony okres uczestnictwa przysługuje świadczenie integracyjne na zasadach określonych w art. 15 ust. 4–7a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym oraz art. 15c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1. Ponadto w art. 13 projektu przewidziano, że do łącznego okresu przedłużenia wlicza się okresy zawieszenia zajęć, które nastąpiły przed wejściem w życie projektowanej ustawy.

W ustawie o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych proponuje się też zmianę przepisów w zakresie umożliwienia rozpatrywania decyzji i innych pism sporządzanych w sprawach świadczeń przyznawanych i wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zamiast podpisem odręcznym – nadrukiem imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do ich wydawania. Rozwiązanie analogiczne do proponowanego funkcjonuje już w odniesieniu do decyzji wydawanych przez Zakład w procesie masowym – m.in. w odniesieniu do decyzji waloryzacyjnych. Ponadto w celu uniknięcia negatywnych konsekwencji niedotrzymania przez Zakład terminu na złożenie oświadczeń lub przekazanie informacji w sprawach zajętych wierzytelności w postępowaniach egzekucyjnych, proponuje się okresowe wydłużenie wymaganych przepisami prawa (dla określonej grupy dłużników zajętej wierzytelności) terminów tygodniowych (7-dniowych). Wydłużenie terminów dotyczy zajęć egzekucyjnych dokonanych nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej.

#### **Art. 1 pkt 5**

Proponuje się rozszerzenie w ustawie o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.) art. 15x ust. 2 pkt 1 o lit. c, co jednoznacznie wskaże wytwórców ciepła oraz przedsiębiorstwa przesyłające i dystrybuujące ciepło, jako podmioty uprawnione do skorzystania w sytuacjach szczególnych do kryzysowego zarządzania przedsiębiorstwem i nałożenie dodatkowych rygorów na pracowników, w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego dostawy ciepła do odbiorców. Tego rodzaju zapis powinien usunąć wszelkie wątpliwości.

W celu umożliwienia prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstw energetycznych w okresie stan epidemii COVID-19 proponuje się wprowadzenie zmian, które mają na celu m.in. odroczenie w realizacji niektórych obowiązków poprzez

- przedłużenie okresu obowiązywania wydanych świadectw potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji oraz możliwość zdalnego przeprowadzenia egzaminu sprawdzającego te kwalifikacje – do 180 dni po ustaniu stanu epidemii,
- przedłużenie terminu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych (technicznodozorowych) umożliwiających wykonywanie zadań przez pracowników przedsiębiorstw energetycznych (m.in. przy budowie gazociągów, przyłączaniu nowych odbiorców) – do 180 dni po ustaniu stanu epidemii.

#### Art. 1 pkt 8, 10–22

Obowiązujący stan wstrzymania wykonania tytułu wykonawczego nakazującego opróżnienie lokalu mieszkalnego (art. 15zzu ustawy), w sytuacji gdy nastąpiło wywłaszczenie lub przejęcie z mocy prawa nieruchomości celem realizacji inwestycji celu publicznego jest bardzo niekorzystne dla inwestora publicznego, zwłaszcza dla inwestora realizującego wielomilionowe inwestycje, jakim jest GDDKiA, jak również inwestora kolejowego czy również inwestora realizującego lotnisko użytku publicznego.. Zauważyć bowiem należy, że brak opróżnienia lokalu mieszkalnego, którego własność przeszła na stronę publiczną (w przypadku decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przejęcie następuje z mocy prawa) w znaczący sposób utrudnia realizację inwestycji. Należy podkreślić, iż w przypadku inwestycji liniowych, do których należą inwestycje drogowe jak również kolejowe, brak wydania jednej nieruchomości jest równoznaczny z brakiem możliwości realizacji inwestycji na tym obszarze, co zwykle przekłada się na brak możliwości realizacji inwestycji na danym odcinku. Aktualnie w przypadku co najmniej jednej inwestycji drogowej realizowanej przez GDDKiA, dla której została wydana decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jeden właściciel nieruchomości (przy czym inwestycja jest wielokilometrowa) sprzeciwia się jej wydaniu i konieczne jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W związku z powyższym proponuje się zmianę obowiązującego art. 15zzu ust. 2 ustawy wprowadzenie dodatkowego wyjątku od ogólnej zasady wstrzymującej wykonanie wszelkich tytułów wykonawczych nakazujących opróżnienie lokalu mieszkalnego.

Przyjęcie na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii przepisów wprowadzających ułatwienia dla podmiotów działających w branży lotniczej, przy zachowaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego. Ułatwienia te będą polegały m.in. na:

- 1) przedłużeniu ważności uprawnień i dokumentów, wymaganych do wykonywania określonego rodzaju działalności lotniczej albo czynności lotniczych;
- 2) zawieszeniu obowiązku wykonania niektórych czynności, który wynika z przepisów prawa lotniczego;
- 3) przesunięciu terminu wykonania niektórych czynności, których obowiązek wykonania w określonym terminie wynika z przepisów prawa lotniczego, albo złagodzeniu wymagań dotyczących sposobu wykonania tych czynności;
- 4) przedłużeniu ważności szkoleń z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego;
- 5) przedłużeniu ważności egzaminów teoretycznych na licencje, świadectwa kwalifikacji i uprawnienia lotnicze do nich wpisywane;
- 6) umożliwieniu przeprowadzania egzaminów teoretycznych na licencje świadectwa kwalifikacji i uprawnienia lotnicze do nich wpisywane poza siedzibą Urzędu Lotnictwa Cywilnego (dalej: ULC);
- 7) umożliwieniu zarządzającemu lotniskiem zmiany taryfy opłat lotniskowych w przyspieszonym trybie;
- 8) umożliwieniu czasowego zawieszenia koordynacji rozkładów lotów w portach lotniczych objętych koordynacją;
- 9) wprowadzeniu odstępstwa od wynikającego z przepisów prawa lotniczego trybu prowadzenia niektórych postępowań przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego (dalej: Prezes ULC), polegającego na dopuszczeniu przedkładania przez strony postępowania kopii dokumentów zamiast ich oryginałów;
- 10) umożliwieniu przeprowadzania niektórych czynności w toku kontroli prowadzonej przez Prezesa ULC w sposób zdalny.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym oraz otrzymywanym sygnałom, między innymi od przewoźników kolejowych oraz od samorządów, zdecydowano się na wprowadzenie zmian w treści przepisów art. 15zzzzl<sup>1</sup> w ust. 1, 4 i 9 oraz art. 15zzzzl<sup>2</sup> w ust. 1 i 3, ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych a także dodano nowe art. 2, 3 i 4, które umożliwią przekazywanie środków finansowych w celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 operatorom publicznego transportu zbiorowego wykonującym przewozy inne niż wojewódzkie, międzywojewódzkie oraz międzynarodowe przewozy w transporcie kolejowym.

Projektowany przepis art. 15zzzzl<sup>5</sup> ma na celu ograniczenie skutków pandemii wirusa SARS-CoV-2 dla przedsiębiorstw transportowych realizujących transport drogowy, w wyniku których nastąpiło drastyczne zmniejszenie liczby realizowanych przewozów i przede wszystkim przewożonych pasażerów ze względu na ograniczenia w zakresie możliwości przemieszczania się obywateli. W związku z powyższym, proponuje się wprowadzić mechanizm wsparcia dla przewoźników przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej w transporcie drogowym w celu umożliwienia im kontynuacji prowadzonej działalności w zakresie usług przewozowych.

Zrekompensowanie negatywnych skutków finansowych, jakie odczuli zarządcy infrastruktury kolejowej podejmując działania w szczególności polegające na rezygnacji z pobierania niektórych opłat od przewoźników kolejowych w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Wyplata środków następować będzie w sposób określony w przepisach dotyczących funkcjonowania Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, tj. zgodnie z art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1842).

Oczekiwany efekt wprowadzanych rozwiązań jest ułatwienie funkcjonowania podmiotów działających w sektorze transportu, który w sposób szczególny został dotknięty skutkami pandemii.

Mając na uwadze, że kwestie w zakresie których na okres stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii planowane jest wprowadzenie rozwiązań szczególnych, są regulowane przepisami prawa powszechnie obowiązującego, nie ma możliwości osiągnięcia celu projektu w sposób inny niż zmiana ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

### **Art. 1 pkt 23**

Proponuje się zmienić art. 15zzzzn ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych przez zmianę okresu przedłużenia ważności nadanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe uprawnień inspektorów ochrony radiologicznej oraz uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej, których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, z 9 do 18 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności.

Wprowadzenie tej zmiany pozwoli na utrzymanie ciągłości pracy jednostek organizacyjnych wykonujących działalność związaną z promieniowaniem jonizującym.

Ocenia się, że przepis może objąć swoim zakresem nawet kilkaset osób, które dzięki kolejnemu przedłużeniu uprawnień będą mogły wykonywać swoje zadania zawodowe, gwarantując zarazem wysoki poziom bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej w jednostkach organizacyjnych wykonujących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące. Proponowany przedłużony termin zachowania ważności uprawnień (18 miesięcy) gwarantuje z jednej strony - ochronę interesów osób, które nabyły te uprawnienia i jednostek organizacyjnych prowadzących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące, w których osoby te są zatrudnione, z drugiej strony – pozwoli organom nadającym uprawnienia (Prezesowi Państwowej Agencji Atomistyki oraz w odniesieniu do uprawnień inspektora ochrony radiologicznej w medycznych pracowniach rentgenowskich – Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu) zorganizować i przeprowadzić egzaminy oraz przeprowadzić proces nadania uprawnień.

### **Art. 1 pkt 28**

W wyniku wprowadzenia przepisów możliwe będzie wsparcie podmiotów poszkodowanych przez COVID-19 i zapobieżenie likwidacji kin lokalnych, zachęcenie do eksploatacji kinowej filmów oraz umożliwienie kontynuowania prac nad produkcją nowych filmów oraz serii dokumentalnych i animowanych.

### **Art. 2**

Na chwilę obecną jest niezwykle trudno oszacować łączną liczbę dawców, którzy skorzystają

z przysługującego im uprawnienia. Dla celów ostrożnościowych, uwzględniając łączną liczbę zakażonych (przekraczająca 1 milion osób) oraz obecną liczbę tzw. ozdrowieńców, którzy zdecydowali się oddać krew lub osocze w celu leczenia innych zakażonych na Covid-19 przyjęto, że łączna liczba beneficjentów tego wsparcia nie przekroczy liczby 100 tys. osób.

Jednocześnie przyjęto, że w obecnej sytuacji epidemicznej mobilność dawców krwi uprawnionych do ulgi nie będzie wysoka. Skorzystają oni przeciętnie w ciągu 6 miesięcy z:

- 12 przejazdów kolejowych przy wykorzystaniu biletów jednorazowych z ulgą 33% na pociągi pospieszne na trasie nie dłuższej niż 320 km). Przy założeniu przeciętnej ceny biletu jednorazowego na ww. trasie w oparciu o cennik Przewoźnika Polregio łączna zapotrzebowanie na dotację przedmiotową z tego tytułu nie powinno przekroczyć kwoty 21,34 mln zł

Sposób wyliczenia: 53,90 zł (cena biletu jednorazowego) x 33% (wymiar ulgi finansowany przez państwo) x 12 przejazdów x 100.000 uprawnionych

- 12 przejazdów autobusowych przy wykorzystaniu biletów jednorazowych z ulgą 33% w komunikacji przyspieszonej na trasie nie dłuższej niż 320 km). Przy założeniu przeciętnej ceny biletu jednorazowego na ww. trasie w oparciu o cennik Przewoźnika Polonus łączna zapotrzebowanie na dotację przedmiotową z tego tytułu nie powinno przekroczyć kwoty 23,76 mln zł

Sposób wyliczenia: 60,00 zł (cena biletu jednorazowego) x 33% (wymiar ulgi finansowany przez państwo) x 12 przejazdów x 100.000 uprawnionych

Razem 45,1 mln zł

### **Art. 7 i 9**

Rekomendowanym rozwiązaniem jest nowelizacja ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 oraz ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce proponuje się wprowadzenie zmian polegających na:

- 1) zniesieniu minimalnego wymiaru praktyk zawodowych na studiach o profilu praktycznym (wynoszącego 6 miesięcy albo 3 miesiące – w zależności od poziomu studiów) i umocowaniu senatu do dokonania zmian w programach studiów, w tym do określenia niższego wymiaru praktyk; rozwiązanie proponowane w art. 51b ust. 6 pswn pozwoli studentom na osiągnięcie efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych w ramach innych zajęć, a w efekcie umożliwi im ukończenie studiów;
- 2) uspołnieniu przepisów dotyczących kształcenia doktorantów z przepisami dotyczącymi funkcjonowania uczelni, przez wprowadzenie możliwości czasowego ograniczenia kształcenia doktorantów; proponowane zmiana art. 198a pswn w sposób klarowny rozgraniczy ograniczenie kształcenia od jego zawieszenia i będzie spójne z analogicznym rozwiązaniem dotyczącym funkcjonowania uczelni zawartym w art. 51a pswn;

- 3) utrzymaniu ważności legitymacji doktoranta również przez okres czasowego ograniczenia kształcenia doktorantów i 60 dni po zakończeniu tego ograniczenia; proponowana zmiana art. 198b pswn pozwoli na zapewnienie spójności z rozwiązaniami dotyczącymi legitymacji studenckich zawartym w art. 51b ust. 4.

W ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 proponuje się wprowadzenie rozwiązań polegających na:

- 1) umożliwieniu dokonania przez uczelnie zmian w uchwałach rekrutacyjnych dotyczących rekrutacji na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022; rozwiązanie proponowane w art. 79 ust. 5aa ustawy pozwoli na dostosowanie warunków i terminów rekrutacji na studia do sytuacji epidemicznej w regionie, w którym funkcjonuje uczelnia;
- 2) umożliwieniu dokonania przez uczelnie publiczne zmiany zasad przyjmowania laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego, a także laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022; rozwiązanie proponowane w art. 79 ust. 5ba ustawy pozwoli na dostosowanie zasad przyjmowania na studia ww. osób do sytuacji epidemicznej w regionie, w którym funkcjonuje uczelnia;
- 3) umożliwieniu przyjmowania na studia drugiego stopnia rozpoczynające się w roku akademickim 2021/2022 osób, które przedstawią zaświadczenie o ukończeniu studiów zamiast dyplomu ukończenia studiów; rozwiązanie proponowane w art. 79 ust. 5d ustawy przyczyni się do ułatwienia zaplanowania przez uczelnie procesu rekrutacji na studia drugiego stopnia w warunkach epidemii;
- 4) określeniu szczególnych zasad wprowadzania zmian w regulaminach studiów do dnia 30 września 2021 r.; rozwiązanie proponowane w art. 79 ust. 6a ustawy pozwoli na uproszczenie procedury określonej w art. 75 pswn – wyłączony zostanie wymóg uchwalenia zmian w regulaminie studiów co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego oraz wymóg ich wejścia w życie z początkiem roku akademickiego; termin uzgodnienia zmian z samorządem studenckim zostanie skrócony do 10 dni roboczych; w przypadku braku uzgodnienia regulaminu z samorządem studenckim ponowna uchwała będzie podejmowana przez senat zwykłą większością głosów; szczególny tryb wprowadzania zmian w regulaminie studiów będzie dotyczył wyłącznie roku akademickiego 2020/2021, a zmienione przepisy regulaminu studiów będą obowiązywały nie dłużej niż do dnia 30 września 2021 r.;
- 5) umocowaniu rektora do zmiany organizacji roku akademickiego 2020/2021 określonej w aktach wewnętrznych uczelni; rozwiązanie proponowane w art. 79 ust. 7a ustawy zapewni rektorom możliwość szybkiego i adekwatnego reagowania na pojawiające się problemy organizacyjne w zakresie realizacji programu studiów, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa osób prowadzących zajęcia i biorących w nich udział;
- 6) umożliwieniu dokonania przez podmiot prowadzący szkołę doktorską zmiany zasad rekrutacji do szkół doktorskich dla kształcenia w szkołach doktorskich rozpoczynającego się w roku 2021; rozwiązanie proponowane w art. 79 ust. 8a pozwoli na dostosowanie zasad rekrutacji do szkół doktorskich do sytuacji epidemicznej w regionie, w którym funkcjonuje podmiot prowadzący daną szkołę doktorską;
- 7) umocowaniu podmiotu prowadzącego kształcenie doktorantów do zmiany organizacji kształcenia doktorantów określonej w aktach wewnętrznych tego podmiotu do dnia 30 września 2021 r.; rozwiązanie proponowane w art. 79 ust. 8b ustawy zapewni podmiotom prowadzącym to kształcenie możliwość szybkiego i adekwatnego reagowania na pojawiające się problemy organizacyjne w zakresie realizacji programu kształcenia, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa osób prowadzących zajęcia i biorących w nich udział.

#### Art. 8

Proponuje się zatem uchylene pkt 2, 4 i 7 w art. 30 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, które wprowadzają zmiany odpowiednio w art. 7, art. 9b i art. 32 ustawy o zasadach zarządzania mieniem.

### 3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE podejmują różne działania mające na celu wsparcie podmiotów działających w różnych sektorach gospodarki, które zostały dotknięte skutkami pandemii. Działania państw członkowskich w obszarze nieobjętym przepisami prawa UE nie są zsynchronizowane. Natomiast w obszarze regulowanym prawem Unii Europejskiej działania państw członkowskich UE muszą pozostawać w zgodzie z przyjmowanymi przez organy UE przepisami wprowadzającymi rozwiązania tymczasowe mające na celu zapobieganie i przeciwdziałanie negatywnym skutkom epidemii.

Programy pomocowe dla sektora produkcji audiowizualnej istnieją w znaczącej większości państw członkowskich UE.

### 4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą wytwarzania ciepła oraz jego przesyłania i dystrybucji.	396 przedsiębiorstw koncesjonowanych. Nieznana jest liczba przedsiębiorstw energetycznych nie	Energetyka cieplna w liczbach 2019 – publikacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki	Mając na uwadze znaczenie nieprzerwanych dostaw ciepła do mieszkańców i instytucji publicznych w tym, szpitali i przychodni zdrowia, należało usunąć wątpliwości prawne i

	mających obowiązek uzyskania koncesji.		jednoznacznie wskazać przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie dostawy ciepła.
Końcowi odbiorcy ciepła	Trudna do oszacowania liczba		Mając na uwadze znaczenie nieprzerwanych dostaw ciepła do mieszkańców i instytucji publicznych w tym, szpitali i przychodni zdrowia, należało jednoznacznie wskazać przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tym zakresie, co pozwoli na zachowanie ciągłości dostaw ciepła.
Osoby posiadające uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej, którym w okresie III 2020 – IV 2021 kończy się okres ważności uprawnień	715 osób	Dane własne Państwowej Agencji Atomistyki  Dane przekazane przez Głównego Inspektora Sanitarnego	Przedłużenie ważności uprawnień wygasających w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu - przez okres 9 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności
Osoby posiadające uprawnienia do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, którym w okresie III 2020 – IV 2021 kończy się okres ważności uprawnień	503 osoby	Dane własne Państwowej Agencji Atomistyki	Przedłużenie ważności uprawnień wygasających w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu – przez okres 9 miesięcy od dnia upływu terminu ich ważności
Prezes Państwowej Agencji Atomistyki	1	Ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe	Nadawanie uprawnień inspektora ochrony radiologicznej oraz uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej
Główny Inspektor Sanitarny	1	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59, z późn. zm.) i ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe	Nadawanie uprawnień inspektora ochrony radiologicznej w medycznych pracowniach rentgenowskich
PKP PLK SA	1	Urząd Transportu Kolejowego	Dofinansowanie z tytułu nie pobierania opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19
zarządcy infrastruktury	12	Urząd Transportu Kolejowego	Dofinansowanie z tytułu nie pobierania opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19
operatorzy kolejowych przewozów pasażerskich w publicznym transporcie zbiorowym (wojewódzkich, międzywojewódzkich i międzynarodowych)	11	Urząd Transportu Kolejowego	1. dofinansowanie ze środków budżetu państwa kosztów z tytułu honorowania ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego 2. możliwość uzyskania środków na sfinansowanie rekompensaty, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o

			publicznym transporcie zbiorowym
przewoźnicy kolejowi	111	Urząd Transportu Kolejowego	Zmniejszenie kosztów funkcjonowania poprzez obniżenie mark-upów w ramach opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej
Prezes ULC	1	Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970, z późn. zm.)	<p>Konieczność przeprowadzenia rewizji harmonogramu kontroli zgodności, o którym mowa w przepisach Krajowego Programu Kontroli Jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego.</p> <p>Rozpatrywanie wniosków o zawieszanie koordynacji rozkładów lotów, na wniosek zarządzającego portem lotniczym, w którym wprowadzono koordynację rozkładów lotów.</p> <p>Rozpatrywanie wniosków o odroczenie odnowienia pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności.</p> <p>Możliwość przeprowadzania kontroli lub poszczególnych czynności kontrolnych w siedzibie Prezesa ULC albo w sposób zdalny.</p> <p>Przedłużenie ważności posiadanych przez pracowników ULC certyfikatów inspektora lotnictwa cywilnego.</p> <p>Usprawnienie i przyspieszenie prowadzonych postępowań administracyjnych, poprzez rozszerzenie kategorii dokumentów składanych w formie kopii przez strony postępowań.</p> <p>Możliwość wydania odpisu świadectwa rejestracji, odpisu świadectwa zdatności do lotu oraz odpisu świadectwa zdatności w zakresie hałasu, sporządzonych w formie dokumentu elektronicznego.</p> <p>Możliwość przeprowadzania egzaminów teoretycznych na niektóre licencje lotnicze poza siedzibą ULC.</p>
Polska Agencja Żeglugi Powietrznej	1	Ustawa z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1967, z późn. zm.)	Przedłużenie terminu na przedłożenie Prezesowi ULC do zaopiniowania sprawozdania finansowego PAŻP wraz ze sprawozdaniem z badania oraz rocznego sprawozdania z działalności Agencji, za rok ubiegły.
Zarządzający lotniskami użytku publicznego	9	Rejestr lotnisk cywilnych	Możliwość przeprowadzenia ćwiczeń lotniskowych służb ratowniczo-gaśniczych w sposób alternatywny do sposobu przewidzianego w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ustawy – Prawo lotnicze.

			<p>W zakresie zarządzających lotniskami użytku publicznego, o których mowa w art. 54 ust. 2a lub 2b ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze - przedłużenie ważności certyfikatu lotniska.</p> <p>Możliwość wydania karty identyfikacyjnej portu lotniczego na podstawie sprawdzenia przeszłości przeprowadzonego przez innego zarządzającego portem lotniczym.</p> <p>Możliwość zmiany w przyspieszonym trybie taryfy opłat lotniskowych.</p> <p>Możliwość zawieszenia koordynacji rozkładów lotów – w przypadku zarządzających portami lotniczymi w których wprowadzono koordynację rozkładów lotów.</p> <p>Przedłużenie ważności bibliotek TIP o 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemiologicznego lub stanu epidemii.</p>
Podmioty zaangażowane w ochronę lotnictwa cywilnego	482	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	<p>Przedłużenie ważności sprawdzeń przeszłości pracowników, o nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia utraty ważności sprawdzenia.</p> <p>Przedłużenie ważności szkoleń z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego o nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia upływu terminu ważności tych szkoleń.</p> <p>Zawieszenie wykonywania testów ochrony.</p> <p>Przesunięcie terminów wykonywania czynności określonych w rocznym harmonogramie wewnętrznej kontroli zgodności, o którym mowa w przepisach Krajowego Programu Kontroli Jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego.</p> <p>Możliwość rewizji harmonogramu wewnętrznej kontroli zgodności, o którym mowa w przepisach Krajowego Programu Kontroli Jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego.</p>
Zarejestrowani agenci	60	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Przedłużenie ważności wyznaczenia.
Zarejestrowani dostawcy zaopatrzenia pokładowego	14	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Przedłużenie ważności wyznaczenia.
Znani nadawcy	16	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Przedłużenie ważności wyznaczenia.
Znani dostawcy zaopatrzenia portu lotniczego	157	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Przedłużenie ważności wyznaczenia.
Posiadacze czasowej karty identyfikacyjnej portu lotniczego	Ok. 20 000	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Przedłużenie ważności czasowej karty identyfikacyjnej portu lotniczego .

Posiadacze karty identyfikacyjnej członka załogi statku powietrznego	Ok. 3500	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Przedłużenie ważności karty identyfikacyjnej członka załogi statku powietrznego.
Przewoźnicy lotniczy	29	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Możliwość dokonania aktualizacji programu ochrony przewoźnika lotniczego w zakresie dotyczącym przewozu ładunku lub poczty z krajów trzecich bez uzgodnienia z Policją i Strażą Graniczną. Możliwość przewożenia na pokładzie statku powietrznego, zamiast oryginału, poświadczonych urzędowo przez Prezesa Urzędu odpisu świadectwa rejestracji, odpisu świadectwa zdatności do lotu oraz odpisu świadectwa zdatności w zakresie hałasu, sporządzonych w formie dokumentu elektronicznego w celu umożliwienia przebazowania statku powietrznego.
Posiadacze licencji dyspozytora lotniczego	207	Rejestr personelu lotniczego	Przedłużenie ważności licencji.
Kandydaci na członków personelu lotniczego i członkowie personelu lotniczego, ubiegający się o lub posiadający licencje krajowe	Ok. 400	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Przedłużenie ważności egzaminu teoretycznego na licencje, świadectwa kwalifikacji i uprawnienia lotnicze do nich wpisywane.
Agenci obsługi naziemnej	16	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Przedłużenie ważności certyfikatu agenta obsługi naziemnej.
Użytkownicy statków powietrznych	Ok. 500	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Możliwość odroczenia odnowienia pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia upływu terminu ważności pozwolenia na wykonywanie lotów w kategorii specjalnej albo świadectwa zdatności do lotu. Rozszerzenie kategorii dokumentów składanych przez strony w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa ULC w formie kopii. Możliwość przewożenia na pokładzie statku powietrznego, zamiast oryginału, poświadczonych urzędowo przez Prezesa Urzędu odpisu świadectwa rejestracji, odpisu świadectwa zdatności do lotu oraz odpisu świadectwa zdatności w zakresie hałasu, sporządzonych w formie dokumentu elektronicznego w celu umożliwienia przebazowania statku powietrznego.
Koordynatorzy lotnisk użytku publicznego	2	Dane własne Urzędu Lotnictwa Cywilnego	Możliwość zawieszenia koordynacji rozkładów lotów – w portach lotniczych, w których wprowadzono koordynację rozkładów lotów.
Przewoźnicy wykonujący przewozy autobusowe oraz operatorzy przewozów	7 500 przedsiębiorców posiadających	Dane własne Ministerstwa Infrastruktury oraz	Otrzymanie wsparcie finansowe za miesiące obowiązywania ograniczeń w przemieszczaniu się

autobusowych o charakterze użyteczności publicznej	<p>zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w zakresie przewozu osób autobusem</p> <p>265 operatorów publicznego transportu zbiorowego w przewozach autobusowych, którzy realizowali w 2019 roku przewozy na liniach objętych dopłatą ze środków Funduszu</p>	Sprawozdanie z realizacji zadań Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej za 2019 r.	środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie liczby zajętych miejsc siedzących albo miejsc siedzących i stojących w stosunku do dokumentacji technicznej lub techniczno-ruchowej pojazdu oraz za miesiąc następujący po zniesieniu tych ograniczeń.
uczelnie	397	Dane własne MNiSW – Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on	Możliwość szybkiego i adekwatnego reagowania przez organy uczelni na pojawiające się problemy organizacyjne dotyczące funkcjonowania uczelni, w szczególności uelastycznienie procesu rekrutacji na studia rozpoczynające się w drugim semestrze roku akademickiego 2020/2021 oraz w roku akademickim 2021/2022, a także organizacji realizacji zajęć, w tym praktyk zawodowych, w roku akademickim 2020/2021.
studenci	1 218 861 (stan w roku akademickim 2019/2020)		Możliwość realizacji zajęć w przypadku wprowadzenia zmian w organizacji roku akademickiego.
studenci studiów o profilu praktycznym	34,97% ogólnej liczby studentów (stan w roku akademickim 2019/2020)		Możliwość odbycia praktyk zawodowych w zmniejszonym wymiarze w przypadku braku możliwości ich odbywania w pełnym wymiarze u pracodawcy.
kandydaci na studia drugiego stopnia	–		Możliwość przedłożenia w procesie rekrutacji na studia drugiego stopnia zaświadczenia o ukończeniu studiów zamiast dyplomu ukończenia studiów.
podmioty prowadzące szkoły doktorskie	nadzorowane przez ministra – 57 nadzorowane przez innych ministrów – 20		Możliwość szybkiego i adekwatnego reagowania przez podmioty prowadzące kształcenie doktorantów na pojawiające się problemy organizacyjne dotyczące funkcjonowania tych podmiotów, w tym uelastycznienie procesu rekrutacji do szkół doktorskich na rok akademicki 2021/2022 oraz organizacji realizacji zajęć w roku akademickim 2020/2021.
podmioty prowadzące studia doktoranckie	uczelnie nadzorowane przez ministra – 67 uczelnie nadzorowane przez innych ministrów – 31 instytuty PAN – 48		Możliwość szybkiego i adekwatnego reagowania przez podmioty prowadzące kształcenie doktorantów na pojawiające się problemy organizacyjne dotyczące funkcjonowania tych podmiotów, w tym uelastycznienie procesu

	instytuty badawcze – 19		organizacji realizacji zajęć w roku akademickim 2020/2021.
doktoranci – uczestnicy studiów doktoranckich	26 879 (stan na dzień 6.11.2020 r.)		Możliwość realizacji zajęć w przypadku wprowadzenia zmian w ich organizacji. Utrzymanie ważności legitymacji doktoranta w okresie ograniczenia lub zawieszenia kształcenia doktorantów oraz przez okres 60 dni po jego zakończeniu, bez konieczności potwierdzania ich ważności.
doktoranci kształcący się w szkołach doktorskich	8 122 (stan na dzień 23.11.2020 r.)		
Firmy działające w zakresie produkcji audiowizualnej	7350 firm, w tym: - 147 członków KIPA <sup>1</sup> ; - ok. 570 firm w bazie producentów audiowizualni.pl <sup>2</sup>	GUS - PKD 59.11 <sup>1</sup> dane KIPA z dnia 10.11.2016 r. <sup>2</sup> dane audiowizualni.pl z 10.11.2016 r.	Możliwość otrzymania środków przeznaczonych na sfinansowanie programów operacyjnych PISF i stypendiów, które zostaną przekazane w ramach dofinansowań w formie dotacji i pożyczek podmiotom działającym w dziedzinie kinematografii, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, oraz osobom fizycznym w formie stypendiów na podstawie art. 13 ust. 5 wyżej wymienionej ustawy.
Podmioty prowadzące kina	288 kin <sup>1</sup>	GUS – PKD 59.14 <sup>1</sup> dane pozyskane od Stowarzyszenia Kin Studyjnych	Możliwość otrzymania środków przeznaczonych na sfinansowanie programów operacyjnych PISF i stypendiów, które zostaną przekazane w ramach dofinansowań w formie dotacji i pożyczek podmiotom działającym w dziedzinie kinematografii, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.
Firmy działające w zakresie dystrybucji	25 firm <sup>1</sup>	GUS – PKD 59.13 <sup>1</sup> dane pozyskane przez PISF w ramach przedsięwzięcia „przerwane zdjęcia” prowadzonego w związku z pandemią COVID-19	Możliwość otrzymania środków przeznaczonych na sfinansowanie programów operacyjnych PISF i stypendiów, które zostaną przekazane w ramach dofinansowań w formie dotacji i pożyczek podmiotom działającym w dziedzinie kinematografii, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.
Polski Instytut Sztuki Filmowej	1	Dane MKiDN	Wsparcie finansowe
Zakłady aktywności zawodowej	123	Zbiorcze sprawozdanie rzeczowo-finansowe samorządów wojewódzkich o zadaniach zrealizowanych ze środków PFRON w I półroczu 2020 r.	Wsparcie dotyczące rekompensaty kosztów pracy w związku ze zmniejszonymi dochodami i postojami a także wsparcie ze strony samorządów województwa ze środków pochodzących z oszczędności
Liczba zatrudnionych osób niepełnosprawnych zatrudnionych w zakładach aktywności zawodowej	5 354 osoby niepełnosprawne	Zbiorcze sprawozdanie rzeczowo-finansowe samorządów wojewódzkich o	Wsparcie pracodawcy umożliwi utrzymanie miejsc pracy przez osoby niepełnosprawne

		zadaniach zrealizowanych ze środków PFRON w I półroczu 2020 r.	zatrudnione w zakładach aktywności zawodowej.
Samorządy województw	16	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.).	W zależności od posiadanych oszczędności będą mogły podjąć decyzję o wsparciu zakładów aktywności zawodowej. Umożliwienie aneksowania umów zawartych z beneficjentami środków PFRON ze względów na trwającą epidemię.
Samorządy powiatów	380	Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie wykazu gmin i powiatów wchodzących w skład województw (M.P. poz. 654).	Umożliwienie aneksowania umów zawartych z beneficjentami środków PFRON ze względów na trwającą epidemię.
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	1		Dostęp do Elektronicznego Krajowego Systemu Monitorowania Orzeczeń o Stopniu Niepełnosprawności.
Pracodawcy, którzy po otrzymaniu certyfikatu dostępności będą uprawnieni do obniżenia wpłat na PFRON	Liczba niemożliwa do oszacowania na tym etapie		Uproszczenie administracyjnej procedury dla pracodawców którzy po otrzymaniu certyfikatu dostępności będą uprawnieni do obniżenia wpłat na PFRON
Pracodawcy prowadzący zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych lub zakładowy fundusz aktywności	805 zakłady pracy chronionej 123 zakłady aktywności zawodowej	sprawozdania wojewodów w I półroczu 2020 r.	Zgoda na wydatkowanie środków zfron lub zfa wydawana jest w formie decyzji, od której przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
Placówki opiekuńczo-wychowawcze	1151 placówek 12 796 zatrudnionych	Sprawozdanie rzeczowo-finansowe WRiSPZ-P (I poł 2020)	Obciążenia w zakresie konieczności utrzymywania komunikacji z odpowiednimi służbami w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, informowania pracowników i monitorowania stanu zaopatrzenia w środki ochrony osobistej Możliwość świadczenia pracy przez osoby objęte kwarantanną w placówce
Regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne	10 placówek 319 zatrudnionych	Sprawozdanie rzeczowo-finansowe WRiSPZ-M (I poł 2020)	Obciążenia w zakresie konieczności utrzymywania komunikacji z odpowiednimi służbami w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, informowania pracowników i monitorowania stanu zaopatrzenia w środki ochrony osobistej, Umożliwienie świadczenia pracy przez osoby objęte kwarantanną w placówce
Interwencyjne ośrodki preadopcyjne	2 ośrodki 60 zatrudnionych	Sprawozdanie rzeczowo-finansowe WRiSPZ-M (I poł 2020)	Obciążenia w zakresie konieczności utrzymywania komunikacji z odpowiednimi służbami w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, informowania pracowników i monitorowania

			stanu zaopatrzenia w środki ochrony osobistej Umożliwienie świadczenia pracy przez osoby objęte kwarantanną w ośrodku
Rodzinne Domy Dziecka	684 rodzinne domy dziecka	Sprawozdanie rzeczowo-finansowe WRiSPZ-P (I poł 2020)	Obciążenia w zakresie konieczności utrzymywania komunikacji z odpowiednimi służbami w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, informowania pracowników i monitorowania stanu zaopatrzenia w środki ochrony osobistej
Rodziny zastępcze	36 390 rodzin zastępczych		Obciążenia w zakresie konieczności utrzymywania komunikacji z odpowiednimi służbami w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, informowania pracowników i monitorowania stanu zaopatrzenia w środki ochrony osobistej
Centra integracji społecznej działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176)	202 centra integracji społecznej	Dane za 2018 r. zgromadzone przez MRiPS w systemie CAS	Podmioty realizujące działania na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Umożliwienie przedłużenia okresu uczestnictwa w zajęciach o okres zawieszenia działań na skutek decyzji wojewody.
Uczestnicy centrum integracji społecznej	12,9 tys. w 2018	liczba uczestników korzystających z zajęć reintegracji społecznej i zawodowej prowadzonych w CIS-ach w 2018 r. - MRiPS dane sprawozdawcze z systemu CAS	Wsparcie związane z wypłatą świadczenia integracyjnego
Zakład Ubezpieczeń Społecznych			Wypłata świadczeń emerytalno-rentowych oraz prowadzenie egzekucji z zajętych wierzytelności.
Zakłady aktywności zawodowej	123	Zbiorcze sprawozdanie rzeczowo-finansowe samorządów wojewódzkich o zadaniach zrealizowanych ze środków PFRON w I półroczu 2020 r.	Wsparcie dotyczące rekompensaty kosztów pracy w związku ze zmniejszonymi dochodami i postojami a także wsparcie ze strony samorządów województwa ze środków pochodzących z oszczędności

#### 5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie zostanie przekazany do opiniowania i konsultacji publicznych, z uwagi na jego szczególny charakter i konieczność pilnego wejścia w życie.

#### 6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
<b>Dochody ogółem</b>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<b>Wydatki ogółem</b>	-450	1165	0	0	0	0	0	0	0	0	0	715

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Fundusz COVID-19	-450	1150	0	0	0	0	0	0	0	0	0	700
PFRON	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	15
<b>Saldo ogółem</b>	450	-1165	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-715
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Fundusz COVID-19	450	-1150	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-700
PFRON	0	-15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-15
Źródła finansowania	<p>Projektowana regulacja w zakresie dotyczącym atomistyki co do zasady nie będzie miała wpływu na budżet państwa (część 46 – Zdrowie, część 68 – Państwowa Agencja Atomistyki) oraz budżet jednostek samorządu terytorialnego, może jedynie ewentualnie spowodować przeniesienie części planowanych na obecny rok dochodów (w związku z wnoszonymi opłatami za egzamin) oraz wydatków (w związku z wypłatą wynagrodzeń oraz zwrotem kosztów podróży członkom komisji egzaminacyjnych) na następny rok.</p> <p>Kwoty w wysokości 120 000 000 zł dla Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej zostaną pokryte z Fundusz Przeciwdziałania COVID-19.</p> <p>Środki PFRON. Środki FP</p>											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>W zakresie zmian dotyczących atomistyki - w związku z tym, że nie da się przewidzieć, jak długo będzie trwał stan epidemii, przyjęto, że okres, w którym wygasłyby uprawnienia podlegające przedłużeniu zgodnie z proponowanymi przepisami, obejmuje okres do końca kwietnia 2021 r. Przedłużenie uprawnień będzie dotyczyć 1218 osób. Nie można przedstawić wyliczeń dochodów i wydatków budżetowych z uwagi na to, że przy niepewności, jak długo będzie trwał stan epidemii, nie można wykluczyć, że część osób, które skorzystają z przedłużenia ważności uprawnień, będzie jednak chciała przed końcem tego roku przystąpić do egzaminów wymaganych do uzyskania nowych uprawnień. W związku z tym, nie da się przewidzieć, ile egzaminów trzeba będzie zorganizować do końca roku, a ile w przyszłym roku. Po upływie przewidywanego w projektowanych przepisach okresu przedłużenia uprawnień zwiększy się liczba osób przystępujących do egzaminów, co pociągnie za sobą zorganizowanie dodatkowych egzaminów, w miejscach tych, które powinny były zostać zorganizowane w okresie stanu zagrożenia i stanu epidemii. Zatem w perspektywie wieloletniej projektowane przepisy będą neutralne dla sektora finansów publicznych.</p> <p>Wskazane skutki finansowe w zakresie Funduszu Covid-19 dotyczą:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) zrekompensowania negatywnych skutków finansowych, jakie odczuli zarządcy infrastruktury kolejowej podejmując działania związane z przeciwdziałaniem skutkom epidemii COVID-19. Dane zostały oszacowane na perspektywę 4-letnią, ale środki oczywiście mogą być wypłacane za okres trwania stanu epidemii lub zagrożenia epidemicznego oraz</li> <li>2) kontynuowania wypłacania wsparcia operatorom publicznego transportu zbiorowego w kolejowych przewozach pasażerskich, przy założeniu przeniesienia 450 mln zł z 2020 r. na 2021 r.</li> </ol> <p>Projektowana regulacja w zakresie dofinansowania przewozów autobusowych nie powinna powodować dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, gdyż środki finansowe na ten cel zostały zabezpieczone w części 85 Budżety wojewodów. Wielkość wydatków budżetu państw ogółem na cały rok 2021 na dopłatę do wyrównywania przewoźnikom wykonującym krajowe pasażerskie przewozy autobusowe utraconych przychodów z tytułu honorowania ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów zaplanowano na poziomie ok. 631 mln zł.</p> <p>Projektowana regulacja w pozostałym zakresie nie wywołuje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych.</p> <p>Wprowadzenie przepisów umożliwiających pracodawcy będącemu zakładem aktywności zawodowej ubieganie się o refundację kosztów płacy niepełnosprawnego pracownika, zamiast refundacji kosztów wynagrodzenia, zwiększy kwotę wydatkowanych środków PFRON w 2021 r. Szacuje się, że przy założeniu, że koszt zatrudnienia pracowników zatrudnionych na 0,55 i 0,80 etatu wynosie średnio 2277,07 złotych policzony od minimalnego wynagrodzenia za pracę, koszt rozwiązania wyniesie ok. 15 mln zł.</p>											

	<p>Rekompensata wypłacona będzie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.</p> <p>Natomiast wprowadzenie możliwości dodatkowego wsparcia przez samorządy województwa dla zakładów aktywności zawodowej z zaoszczędzonych przez samorząd środków jest niemożliwa do określenia. Zależy od indywidualnych decyzji samorządów i posiadanych przez nich oszczędności.</p> <p>W zakresie zmian dotyczących wypłaty świadczeń integracyjnych dla tych uczestników centrów integracji społecznej, którzy objęci zostali kwarantanną lub izolacją w warunkach domowych, projektowane rozwiązania nie generują dodatkowych kosztów dla Funduszu Pracy. Świadczenie integracyjne będzie wypłacane w dotychczasowej wysokości dla uprawnionych uczestników przez czas objęcia ich obowiązkową kwarantanną lub izolacją w warunkach domowych.</p>
--	---

**7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe**

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Ułatwienie dokonania właściwego zarządzania przedsiębiorstwem w okresie kryzysowym. Proponowane zmiany umożliwiają niezakłócone funkcjonowanie przedsiębiorstw energetycznych, co ma pozytywny wpływ na bezpieczeństwo energetyczne. Zapewnienie ciągłości działalności związanej z narażeniem na promieniowanie jonizujące.</p> <p>Pozytywny wpływ w zakresie dużych przedsiębiorstw, wynikający z wprowadzenia ułatwień dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.</p> <p>Przepisy umożliwiają otrzymanie środków przeznaczonych na sfinansowanie programów operacyjnych PISF i stypendiów, które zostaną przekazane w ramach dofinansowań w formie dotacji i pożyczek podmiotom działającym w dziedzinie kinematografii, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.</p>						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Ułatwienie dokonania właściwego zarządzania przedsiębiorstwem w okresie kryzysowym. Zapewnienie ciągłości działalności związanej z narażeniem na promieniowanie jonizujące.</p> <p>Pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, wynikający z wprowadzenia ułatwień dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.</p> <p>Przepisy umożliwiają otrzymanie środków przeznaczonych na sfinansowanie programów operacyjnych PISF i stypendiów, które zostaną przekazane w ramach dofinansowań w formie dotacji i pożyczek podmiotom działającym w dziedzinie kinematografii, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.</p>						
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	<p>Zabezpieczenie nieprzerwanych dostaw ciepła do mieszkańców i instytucji publicznych w tym, szpitali i przychodni zdrowia,</p> <p>Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych, osób starszych, obywateli i gospodarstwa domowe.</p>						
Niemierzalne	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Proponowana zmiana spowoduje możliwość nałożenia obowiązku pracy z odpoczynkiem na terenie zakładu w sytuacji kryzysowej. Dzięki temu zapewniona będzie właściwa organizacja pracy przedsiębiorstw energetycznych wytwarzających ciepło oraz zarządzających infrastrukturą sieciową ciepłowniczą. Celem jest uniknięcie przerwy w dostawach ciepła.</p> <p>Regulacja wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw wykonujących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców poprzez zapewnienie możliwości kontynuowania działalności, dla której przepisy prawa wymagają zatrudnienia osób posiadających uprawnienia nadane na podstawie ustawy – Prawo atomowe.</p> <p>Projekt będzie pośrednio oddziaływać pozytywnie na dzieci umieszczone w pieczy zastępczej poprzez poprawę funkcjonowania podmiotów pieczy zastępczej w czasie zagrożenia epidemicznego</p> <p>Projekt będzie pozytywnie wpływał na stabilizację finansową korzystających z zajęć reintegracji społecznej w CIS.</p> <p>Poza ww. regulacja nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób i starszych.</p>
--	---

### 8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy
--	--

<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:
--	---

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy
--	--

Komentarz:

W sytuacjach krytycznych i kryzysowych nie powinno być miejsca na wątpliwości, więc uszczegółowienie zawarte w art. 15x dodawanym na mocy art. 1 pkt 3 ustawy zapewni możliwość właściwej i szybkiej reakcji zarządzających przedsiębiorstwami w razie konieczności zastosowania ww. art. 15x.

W zakresie uprawnień inspektora ochrony radiologicznej oraz o uprawnień do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej – wydłużenie czasu na załatwienie sprawy będzie polegało na późniejszym niż wynika to z obowiązujących przepisów obowiązku uzyskania nowych uprawnień.

Wydłużenie czasu na załatwienie sprawy wynika wyłącznie ze zmian wprowadzonych w art. 10 projektowanej ustawy i wynika z charakteru postępowań wiążących się z koniecznością przeprowadzania bardzo dużej liczby postępowań w bardzo krótkim czasie, co w normalnych warunkach jest trudne do realizacji, w przypadku zakłóceń spowodowanych sytuacją epidemiczną powoduje konieczność wydłużenia terminu rozpatrywania spraw.

W pozostałym zakresie projektowane przepisy nie wiążą się ze zmianą obciążeń regulacyjnych.

Przepisy projektowanej ustawy wprowadzają nowe dokumenty oraz procedury. Do ich stosowania zobligowani będą przedsiębiorcy chcący uzyskać dofinansowanie na produkcję audiowizualną albo na prowadzenie działalności kinowej oraz osoby fizyczne chcące uzyskać stypendium.

### 9. Wpływ na rynek pracy

Zmiana może dotyczyć sytuacji incydentalnych, które nie będą co do zasady permanentnymi i w związku z tym nie wpłyną w bezpośredni sposób na rynek pracy.

Proponowana regulacja pozwoli na zapewnienie ciągłości działalności związanej z narażeniem na promieniowanie jonizujące, co zapobiegnie utracie pracy przez kilkaset osób w skali całego kraju.

Projekt będzie pośrednio oddziaływać pozytywnie na rynek pracy przez zwiększenie poczucia stabilizacji wśród zakładów aktywności zawodowej.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe	<input checked="" type="checkbox"/> informatyzacja <input type="checkbox"/> zdrowie
Omówienie wpływu	<p>Brak utrzymania właściwej temperatury w lokalach mieszkalnych oraz instytucji publicznych takich jak szkoły, żłobki, szpitale lub przychodnie zdrowia może mieć istotny wpływ na zagrożenie zdrowia i życia ludzi.</p> <p>Proponowana regulacja pozwoli na ochronę interesów osób, które nabyły uprawnienia i jednostek organizacyjnych prowadzących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące, w których osoby te są zatrudnione</p> <p>Ustawa wprowadza szczególne rozwiązania dotyczące funkcjonowania uczelni oraz podmiotów prowadzących kształcenie doktorantów w roku 2021 oraz w roku akademickim 2020/2021 w warunkach trwającej epidemii wirusa SARS-CoV-2.</p> <p>Wejście w życie projektowanej ustawy, a jednocześnie uchylene pkt 2, 4 i 7 w art. 30 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, które wprowadzają zmiany odpowiednio w art. 7, art. 9b i art. 32 ustawy o zasadach zarządzania mieniem, spowoduje, że nie ulegną zmiany ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym przez co nie zmieni się obecnie obowiązujący stan prawny.</p>	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
<p>Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:</p> <p>1) art. 16, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 października 2020 r.;</p> <p>2) art. 1 pkt 19–21 i pkt 22 w zakresie art. 15zzzzl<sup>5</sup> oraz art. 14 i art. 18, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.;</p> <p>3) art. 8, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.</p>		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Ewaluacja projektowanych zmian ustawy będzie przebiegać na bieżąco.</p> <p>Ewaluacja efektów zostanie przeprowadzona po upływie okresu przedłużenia uprawnień wszystkim osobom, które skorzystają z przedłużenia ważności ich uprawnień, co powinno nastąpić po ok. 2 latach od zakończenia stanu epidemii na terenie RP. Wyniki ewaluacji zostaną przedstawione w rocznym sprawozdaniu Prezesa PAA sporządzanym na podstawie art. 110 pkt 13 ustawy – Prawo atomowe.</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		